

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบ
ธนาคารพาณิชย์ไทย

FACTORS AFFECTING THE ACCEPTANCE OF QR CODE FINANCIAL SERVICES
TECHNOLOGY AT COMMERCIAL BANKS IN THAILAND

วิศิษฐ์ อนุชิตเกียรติภูมิ

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

FACTORS AFFECTING THE ACCEPTANCE OF QR CODE FINANCIAL
SERVICES TECHNOLOGY AT COMMERCIAL BANKS IN THAILAND

A Master's Project Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION (Business Administration(Management))
Faculty of Business Administration for Society Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

สารนิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบ

ธนาคารพาณิชย์ไทย

ของ

วิศิษฐ์ อนุชิตเกียรติภูมิ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิตินันท์ ขาญโกศล)

(อาจารย์ ดร.กานต์จิรา ลิ้มศิริธง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลเชษฐ์ มงคล)

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
ผู้วิจัย	วิศิษฐ์ อนุชิตเกียรติภูมิ
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธิตินันท์ ชาญโกศล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์และปัจจัยด้านการรับรู้ความเสี่ยงกับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ใช้งาน Application Mobile Banking ของธนาคารชั้นนำ 5 ธนาคารที่มีการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน และใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่า Independent T-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน โดยผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 พบว่า 1. ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน อันได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แตกต่างกัน 2. ปัจจัยด้านการรับรู้ความเสี่ยงที่แตกต่างกัน อันได้แก่ การรับรู้ความเสี่ยงด้านการเงิน การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ และการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แตกต่างกัน โดยในข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านการเงิน และการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการยอมรับเทคโนโลยี ส่วนปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงด้านอื่นๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการยอมรับเทคโนโลยี

คำสำคัญ : การยอมรับเทคโนโลยี, QR Code, บริการทางการเงิน, ธนาคารพาณิชย์, ประเทศไทย

Title	FACTORS AFFECTING THE ACCEPTANCE OF QR CODE FINANCIAL SERVICES TECHNOLOGY AT COMMERCIAL BANKS IN THAILAND
Author	WISIT ANUCHITKIATTIPOOM
Degree	MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Assistant Professor Thitinan Chankoson , Ph.D.

The purpose of this research is to study the factors affecting the acceptance of QR Code financial service technology at commercial banks in Thailand. The data were collected from four hundred mobile banking application users at 5 commercial banks in Thailand. A questionnaire was used for data collection and the statistics for data analysis included percentage, mean and standard deviation. The statistical hypotheses testing employed a t-test, one-way analysis of variance and the Pearson correlation coefficient. The results of hypothesis testing were as follows : (1) technology users of different ages, education levels, occupations and average income levels demonstrated differences in QR Code financial service technology acceptance at a statistically significant level of 0.01 ; (2) the perceived risk factors consisted of financial risks and security risks had a negative relationship with QR Code financial service technology acceptance while privacy, time , performance and social risks had a positive relationship with the acceptance of QR Code financial services and technology acceptance.

Keyword : Acceptance, QR Code, Financial Services, Technology, Commercial Banks, Thailand

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธิติพันธุ์ ชาญโกศล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยเหลือ ตรวจสอบ และชี้แนะข้อคิดเห็น แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลเชษฐ์ มงคล และอาจารย์ ดร.วสันต์ กิจกาญจน์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม แก้ไขเครื่องมือวิจัยให้ สมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และบัณฑิต วิทยาลัยทุกท่าน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนสำเร็จต่องานวิจัยนี้

ขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และเสียสละเวลาตอบ แบบสอบถามจนผู้วิจัยสามารถทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณครอบครัว และ เพื่อนๆ ของผู้วิจัย ที่ให้การสนับสนุน ให้ กำลังใจและความช่วยเหลือมาโดยตลอด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางแก่ธนาคารพาณิชย์ไทยที่ให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code นำไปใช้เป็น แนวทางในการวางแผน พัฒนา ปรับปรุงการให้บริการให้เกิดการยอมรับต่อผู้ใช้งานในวงกว้างต่อไป

วิศิษฐ์ อนุชิตเกียรติภูมิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ตัวแปรที่ศึกษา	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดการวิจัย	11
สมมติฐานของงานวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 ความหมายของบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code.....	13
ความเป็นมาของ QR Code	13
ความจุ และเวอร์ชันของ QR Code	14

QR Code ประเภทต่างๆ.....	15
ความหมายของบริการชำระเงินด้วยระบบ QR Payment	18
บริการสร้าง QR Code ข้อมูลทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อการโอนเงิน	20
บริการถอนเงินไม่ใช้บัตรพลาสติกโดยใช้ QR Code	20
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความเสี่ยง	20
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยี	24
Theory of Reasoned Action (TRA).....	26
Theory of Planned Behavior (TPB)	27
Decomposed Theory of Planned Behavior (DTPB)	28
Technology Acceptance Model (TAM)	30
Motivational Model (MM)	31
Model of PC Utilization (MPCU)	31
Innovation Diffusion Theory (IDT)	32
Social Cognitive Theory (SCT)	35
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
งานวิจัยในประเทศ	37
งานวิจัยในต่างประเทศ	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
การกำหนดประชากร.....	41
วิธีในการสุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	168
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ.....	176
สังเขปการศึกษาวิจัย.....	176
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	180
อภิปรายผล	200
ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย	204
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	207
บรรณานุกรม	209
บรรณานุกรม	212
ประวัติผู้เขียน.....	224

สารบัญตาราง

ตาราง 1 การกำหนดโควตาของกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาวิจัย.....	6
ตาราง 2 การประยุกต์ใช้ QR Code ประเภทต่างๆ.....	17
ตาราง 3 ตารางความหมายของการรับรู้ความเสี่ยง.....	22
ตาราง 4 ตารางการกำหนดโควตาของกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาวิจัย	42
ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะทางประชากรศาสตร์	57
ตาราง 6 แสดงจำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ตามการจัดกลุ่มใหม่.....	60
ตาราง 7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงโดยรวม	61
ตาราง 8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ ความเสี่ยงทางการเงิน.....	62
ตาราง 9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย.....	63
ตาราง 10 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว	64
ตาราง 11 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ ความเสี่ยงด้านเวลา	65
ตาราง 12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ.....	66
ตาราง 13 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ ความเสี่ยงด้านสังคม.....	67
ตาราง 14 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทาง การเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยโดยรวม.....	68

ตาราง 15 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน.....	69
ตาราง 16 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งาน	70
ตาราง 17 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้งาน	71
ตาราง 18 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้งาน	72
ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามเพศ	75
ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามเพศ	76
ตาราง 21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามอายุ.....	78
ตาราง 22 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านความง่ายในการทำงาน ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ และ ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอายุ.....	79
ตาราง 23 การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามอายุ โดยวิธี Dunnett's T3	80
ตาราง 24 การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยวิธี Dunnett's T3	81
ตาราง 25 การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยวิธี Dunnett's T3.....	82
ตาราง 26 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามสถานภาพ.....	83

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามสถานภาพ	85
ตาราง 28 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามระดับการศึกษา... 87	87
ตาราง 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษา	88
ตาราง 30 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านความง่ายในการใช้งาน และด้านทัศนคติในการใช้บริการจำแนกตามระดับการศึกษา	89
ตาราง 31 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการจำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิธี Dunnett's T3.....	90
ตาราง 32 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิธี Least Significant Difference (LSD)	92
ตาราง 33 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามอาชีพ	94
ตาราง 34 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการงาน จำแนกตามอาชีพ.....	95
ตาราง 35 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติในการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอาชีพ	96
ตาราง 36 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งานจำแนกตามอาชีพ โดยวิธี Dunnett's T3 97	97

ตาราง 37 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามอาชีพโดยวิธี Least Significant Difference (LSD)	99
ตาราง 38 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามอาชีพโดยวิธี Least Significant Difference (LSD)	100
ตาราง 39 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอาชีพโดยวิธี Least Significant Difference (LSD)	101
ตาราง 40 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	103
ตาราง 41 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	104
ตาราง 42 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ด้านทัศนคติในการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	105
ตาราง 43 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนโดยวิธี Least Significant Difference (LSD)	106
ตาราง 44 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน	108
ตาราง 45 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน	110

ตาราง 64 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม กับการ ยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน	158
ตาราง 65 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม กับการ ยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน	161
ตาราง 66 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม กับการ ยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ.....	163
ตาราง 67 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม กับการ ยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ	165
ตาราง 68 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.....	168
ตาราง 69 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2.....	172

สารบัญรูปภาพ

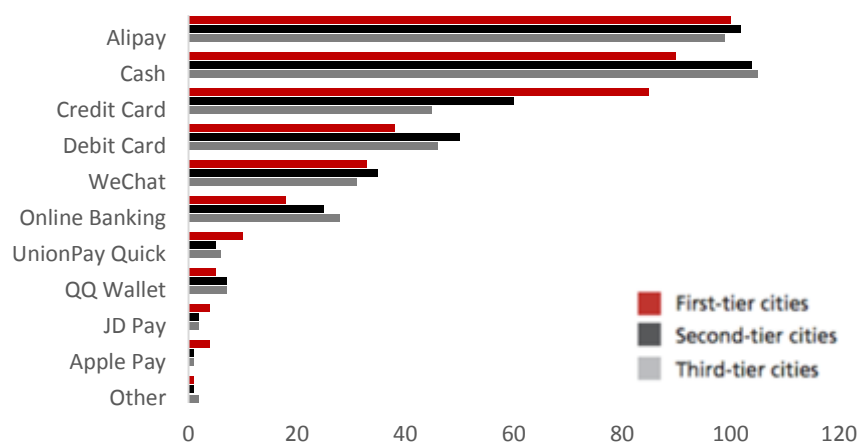
ภาพประกอบ 1 สถิติวิธีการชำระเงินในประเทศจีน ปี 2016.....	1
ภาพประกอบ 2 QR Code รูปแบบต่างๆ.....	2
ภาพประกอบ 3 สัดส่วนการชำระเงินผ่านช่องทางต่างๆ ของประเทศไทยและประเทศจีน.....	4
ภาพประกอบ 4 QR Code (คิวอาร์โค้ด)	14
ภาพประกอบ 5 การเพิ่มจำนวนโมดูลในแต่ละเวอร์ชันของ QR Code	15
ภาพประกอบ 6 Theory of Reasoned Action Model.....	27
ภาพประกอบ 7 Theory of Planned Behavior Model	28
ภาพประกอบ 8 Decomposed Theory of Planned Behavior Model	29
ภาพประกอบ 9 Technology Acceptance Model	30
ภาพประกอบ 10 Diffusion of Innovation	34
ภาพประกอบ 11 Crossing the chasm	35
ภาพประกอบ 12 Social Cognitive Theory Model	36
ภาพประกอบ 13 จำนวนผู้ใช้งาน Mobile Banking	42

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

QR Code คือ รหัสชนิดหนึ่งที่ถูกพัฒนามาจากบาร์โค้ด (barcode) แต่ใช้งานง่ายกว่า และเก็บข้อมูลได้มากกว่า ปัจจุบันนิยมนำมาใช้หลายรูปแบบ เช่น ใช้เป็นช่องทางการรับชำระเงินที่ร้านค้า เข้าถึงข้อมูลเว็บไซต์ต่างๆ เพียงแค่สแกนผ่าน Mobile Application บน Smart Phone ซึ่งในส่วนของ QR Payment เองได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศจีน ตัวอย่างที่เห็นได้บ่อยก็เช่น แอปพลิเคชัน Alipay ในเครือ Alibaba Group และ WeChat Pay ของ Tencent ที่ชาวจีนนิยมใช้รับ-ชำระเงินผ่านสมาร์ทโฟน และประเทศจีนเองถือเป็นประเทศที่เปิดรับ QR Payment อย่างรวดเร็วภายในเวลาไม่กี่ปี สามารถพบเห็นชาวจีนสแกน QR Code ชำระเงินได้ตามตลาด ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า

ภาพประกอบ 1 สถิติวิธีการชำระเงินในประเทศจีน ปี 2016

ที่มา (FT Confidential Research, 2016, May)

FT Confidential Research ของ Financial Times ได้สำรวจความคิดเห็นของผู้บริโภคเกี่ยวกับการเลือกบริการชำระเงินในจีน จำนวน 1,000 คนในช่วง 3 เดือน (18 พฤษภาคม 2560) พบว่า 82.6% เลือกใช้ Alipay เป็นบริการหลัก โดยเฉพาะประชากรที่อาศัยในเมืองรองระดับ 2

(2nd Tier Cities) และหัวเมืองหลัก (1st Tier Cities) เช่น ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ กวางโจว เซินเจิ้น ขณะที่สัดส่วนของผู้ใช้บริการ WeChat คิดเป็น 64.3% อย่างไรก็ตาม รูปแบบของ QR Payment ในจีนมีลักษณะเป็น Closed loop โดยใช้ QR Code หลายสี ตามบริการของแต่ละเจ้า เช่น UnionPay Quick, WeChat, Alipay ทำให้อาจเกิดความสับสนกับผู้ใช้งานได้ (Sachin Mittal, 2016, November)

ภาพประกอบ 2 QR Code รูปแบบต่างๆ

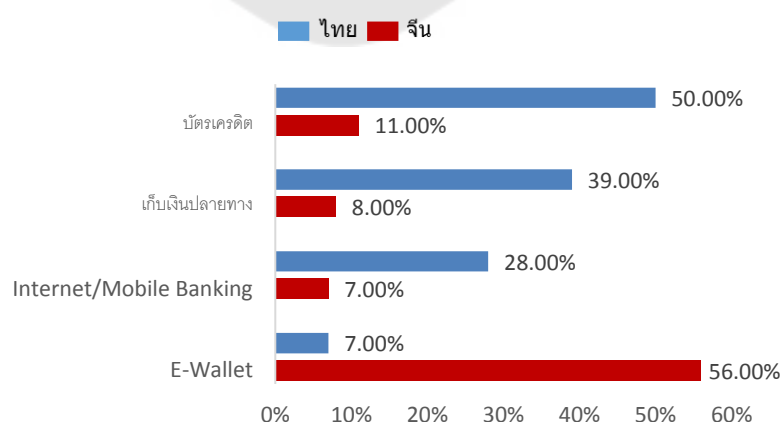
ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2560, 30 สิงหาคม)

ในขณะที่ประเทศไทย โดยภาครัฐและธนาคารแห่งประเทศไทยได้เปิดตัว Standard QR Code หรือก็คือ QR Code ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ให้ผู้บริโภคและร้านค้าสามารถรับ-จ่ายเงินในรูปแบบ QR Payment ผ่านบัตรเครดิต/เดบิต บัญชีเงินฝากธนาคาร หรือบริการของกลุ่ม Non-Bank ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศไทยได้เข้าใกล้กับการเป็นสังคมไร้เงินสดมากขึ้น ตามนโยบายของภาครัฐ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เริ่มพัฒนา Standard QR Code ขึ้นบน Regulatory Sandbox หรือสนามทดลองนวัตกรรมทางการเงิน (FinTech) เพื่อใช้จ่ายค่าสินค้าและบริการตามร้านค้าทั่วไป รวมทั้งร้านค้าออนไลน์ พร้อมย้ำว่าจะตอบโจทย์ในวงกว้างในรูปแบบ Open Platform และสามารถรองรับ Sources of Funds ได้หลากหลาย โดยเริ่มจากการจับมือกับ EMVco หน่วยงานต่างประเทศที่ดูแลและสนับสนุนการเชื่อมต่อเครือข่ายการชำระเงินระหว่างประเทศ อาทิ MasterCard, UnionPay, Visa, American Express และ JCB เมื่อ

เดือนพฤษภาคม 2560 และนำมาพัฒนาต่อยอดกับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ไปจนถึงระบบ PromptPay (ปิยพร อรุณเกรียงไกร, 2560, 30 สิงหาคม)

การเติบโตของ e-Commerce เป็นอีกแรงสนับสนุนให้กับการใช้ e-Payment ของผู้บริโภคการใช้ e-Payment เป็นสิ่งที่มักจะเติบโตควบคู่ไปกับ e-Commerce เพราะ e-Payment ทำให้การซื้อสินค้าเป็นไปอย่างรวดเร็ว และสะดวกสบาย อย่างเช่น ในกรณีของเงินที่สามารถเปลี่ยนเป็นสังคมไร้เงินสดได้ภายใน 2 ปี โดยมีจุดเริ่มต้นจากความนิยมในการใช้ e-Wallet อย่าง Alipay และ Wechatpay เพื่อซื้อสินค้าออนไลน์ โดยหลังจากที่ผู้บริโภคมี e-Wallet อย่างแพร่หลาย ก็ส่งผลให้ร้านค้าออฟไลน์จำนวนมากหันมารองรับการใช้จ่ายผ่าน QR Code เพื่อเพิ่มยอดขาย สำหรับประเทศไทยมูลค่าตลาด e-Commerce ที่มีแนวโน้มเติบโตได้กว่า 13% ต่อปี ในช่วง 4 ปีข้างหน้า จากระดับ 6 หมื่นล้านบาทในปี 2017 สู่มูลค่าตลาดราว 1 แสนล้านบาทภายในปี 2021 ก็จะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคมีความคุ้นชินกับ e-Payment มากขึ้น (พิมพ์นิภา บัวแสง, 2560, 30 พฤศจิกายน)

อย่างไรก็ดีผลการวิจัยของ EIC Research ธนาคารไทยพาณิชย์พบว่าผู้บริโภคออนไลน์ชาวไทยกว่า 39% ยังนิยมการชำระเงินแบบเก็บเงินปลายทาง เทียบกับในประเทศจีนที่มีเพียง 8% (พิมพ์นิภา บัวแสง, 2017) ลักษณะเฉพาะดังกล่าวนี้เป็นความท้าทายสำคัญต่อการเติบโตของ e-Payment ผ่าน e-Commerce ของไทย ทั้งนี้ หากในอนาคตผู้บริโภคสามารถชำระเงินปลายทาง (COD) ด้วย QR code ได้ ก็จะช่วยลดต้นทุนให้กับธุรกิจ e-Commerce เนื่องจากความปลอดภัยที่มากกว่าการเก็บเงินสด อีกทั้งยังไม่ต้องจำกัดจำนวนเงินเมื่อพนักงานมาส่งสินค้า เพียงแค่สแกน QR รับชำระเงินตรงไปที่บริษัทได้เลย

ภาพประกอบ 3 สัดส่วนการชำระเงินผ่านช่องทางต่างๆ ของประเทศไทยและประเทศจีน

ที่มา: (พิมพ์นิภา บัวแสง, 2560, 30 พฤศจิกายน)

จะเห็นได้ว่าในประเทศไทยเอง ยังคงมีอุปสรรคในการยอมรับเทคโนโลยีการชำระเงินผ่าน QR Code ต่างกับประเทศจีนที่มีอัตราการเติบโตและการใช้งานสูงมาก นอกจากนี้ การใช้งาน QR Code ในบริการทางการเงินของแต่ละธนาคารในประเทศไทยเอง ก็เริ่มมีความหลากหลายมากขึ้นกว่าการชำระเงิน ตัวอย่างเช่น การใช้ QR Code ในการส่งข้อมูลเลขที่บัญชีของตนเองให้ผู้อื่นทำการโอนเงินให้ ซึ่งอาศัยระบบ Promptpay เช่นเดียวกับการชำระเงินให้กับร้านค้า แต่อัตราส่วนการใช้งานยังไม่สูงมาก

ปัญหาหลักในการทำให้เกิดความนิยมในเทคโนโลยีต่างๆ คือ ความง่ายในการเข้าถึงเทคโนโลยีนั้น อย่างในกรณี QR Payment จะหมายถึง จำนวนร้านค้าที่รับชำระเงินที่จะทำให้ผู้บริโภคทั่วไปได้มีโอกาสในการใช้งานเทคโนโลยีนี้ รวมไปถึงประเด็นด้านความปลอดภัยจากความเสี่ยงด้านต่างๆ ในการใช้งาน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของประชาชน โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเข้าใจถึงอุปสรรคในการยอมรับเทคโนโลยี QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินและจะได้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจได้นำไปศึกษาต่อหรือใช้เป็นข้อมูลในการทำให้เกิดการเติบโตของการใช้งานระบบ QR Code ในบริการทางการเงินอันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ต่อประเทศไทยและช่วยให้ประเทศไทยเข้าใกล้กับคำว่าสังคมไร้เงินสดขึ้นอีกก้าว

ความมุ่งหมายการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งความมุ่งหมายเอาไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ตามทฤษฎีการรับรู้ความเสี่ยงที่มีต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
3. เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาให้เกิดการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินผ่าน Mobile Banking ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมากขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบของปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย อันจะนำไปสู่ความเข้าใจในการพัฒนาให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่แพร่หลายมากขึ้น

2. เพื่อนำผลวิจัยที่ได้จากความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการรับรู้ความความเสี่ยงที่มีต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางการป้องกันหรือบรรเทาความเสี่ยงให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยี QR Code ของผู้ใช้งานต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้ จะครอบคลุมการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ผ่าน Application Mobile Banking ของระบบธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยจะไม่รวมถึงระบบ QR Code ผ่าน E-Wallet ต่างๆ เช่น True Money Wallet หรือ AIS M-Pay เนื่องจากผู้วิจัยมีความเห็นว่าระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์นั้น จะมีการเชื่อมโยงกับบัญชีเงินฝากของแต่ละบุคคลอยู่แล้ว สามารถนำเสนอการบริการที่หลากหลาย เช่น บริการถอนเงินโดยใช้ QR Code บริการโอนเงิน บริการชำระสินค้าและบริการผ่านร้านค้าต่างๆ ที่รองรับระบบ QR Code และสามารถที่จะผูกบัญชีนั้นๆ เข้ากับบริการ Promtpay ของแต่ละธนาคาร ทำให้การให้บริการทางการเงินด้วย QR Code ผ่านระบบ Mobile Banking ของธนาคารนั้นมีความยืดหยุ่นและสามารถให้บริการได้หลากหลายมากกว่า ทั้งนี้ มีหลากหลายปัจจัยที่อาจมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงิน ซึ่งผู้วิจัยต้องการกำหนดขอบเขตของปัจจัยไปที่เรื่องของความเสี่ยง เนื่องจากเป็นธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับเงินทองและทรัพย์สิน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มี Application Mobile Banking ของธนาคารพาณิชย์ไทยจำนวน 34,503,696 บัญชี (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2561) ประกอบไปด้วยหลากหลายอาชีพ ทั้งเพศชายและเพศหญิงซึ่ง ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้วิธีการคำนวณหาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรกรณีที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของ Taro Yamane

(1970 580-581) และกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน $\pm 5\%$ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2557: 259) ซึ่งมีวิธีในการคำนวณดังนี้

$$n = \frac{n}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง
 คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง(แทนค่าดังแสดงในสูตร)

$$n = \frac{34,503,696}{1 + 34,503,196(0.05)^2}$$

$$n = 399.99 \text{ คน}$$

จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้จำนวน 399 คน ปัดขึ้น เป็น 400 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรผู้ใช้งาน Mobile Banking ของแต่ละธนาคาร ตามสัดส่วนของส่วนแบ่งการตลาด Mobile Banking 5 อันดับแรกได้แก่ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกรุงเทพ และธนาคารทหารไทย (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2561) ซึ่งสามารถคำนวณตามร้อยละออกมาเป็นกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาได้ตามตารางด้านล่าง

ตาราง 1 การกำหนดโควตากลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาวิจัย

ธนาคาร	จำนวน
ธนาคารกสิกรไทย	80 คน
ธนาคารไทยพาณิชย์	80 คน
ธนาคารกรุงไทย	80 คน

ตาราง 1(ต่อ)

ธนาคาร	จำนวน
ธนาคารกรุงเทพ	80 คน
ธนาคารทหารไทย	80 คน
	400 คน

ขั้นตอนที่ 2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มี Application Mobile Banking ใช้งานใน Smart Phone โดยขอความร่วมมือจากผู้บริโภคในการตอบแบบสอบถามแบบออนไลน์ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

1.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

1.1.2 อายุ

- 1) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี
- 2) อายุ 21 – 30 ปี
- 3) อายุ 31 – 40 ปี
- 4) อายุ 41 – 50 ปี
- 5) อายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

1.1.3 สถานภาพ

- 1) โสด
- 2) สมรส / อยู่ด้วยกัน
- 3) หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

1.1.4 การศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.5 อาชีพ

- 1) นักเรียน นิสิต นักศึกษา
- 2) รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
- 3) พนักงานบริษัทเอกชน
- 4) ธุรกิจส่วนตัว
- 5) พ่อบ้าน/แม่บ้าน

1.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- 1) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเทียบเท่า 10,000 บาท
- 2) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท
- 3) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท
- 4) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท
- 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาท

1.2 การรับรู้ความเสี่ยง (Perceived Risk)

- 1.2.1 การรับรู้ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)
- 1.2.2 การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (Security Risk)
- 1.2.3 การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Risk)
- 1.2.4 การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา (Time Risk)
- 1.2.5 การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ (Performance Risk)
- 1.2.6 การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม (Social Risk)

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ประกอบไปด้วย

- 2.1 การรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code
- 2.2 ความง่ายในการใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code
- 2.3 ทศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code
- 2.4 ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code

นิยามศัพท์เฉพาะ

QR Code ย่อจาก Quick Response Code) หรือ คิวอาร์โค้ด เป็นลักษณะของบาร์โค้ดสำหรับให้เครื่องอ่านด้วยแสงซึ่งบรรจุข้อมูลต่างๆ อยู่ ประกอบด้วยโมดูลสีดำ (จุดสี่เหลี่ยม) จัดวางในกริดบนพื้นหลังสีขาว ซึ่งสามารถอ่านได้ด้วยเครื่องมืออ่านภาพ (เช่น กล้องถ่ายรูป เครื่องสแกน

เป็นต้น) และประมวลผลด้วย จนกระทั่งภาพถูกแปลความหมายอย่างเหมาะสม และถอดออกมาจากรหัสที่นำเสนอเป็นภาพในแนวดิ่งและแนวนอนจนได้ข้อมูลที่ต้องการ โดยในงานวิจัยนี้กำหนดขอบเขตคือ QR Code ที่บรรจุข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางการเงินผ่าน Mobile Banking เช่น ชื่อ นามสกุล เลขที่บัญชี จำนวนเงิน เป็นต้น

ธนาคารพาณิชย์ คือสถาบันการเงินภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ให้บริการทางการเงิน เช่น การรับฝาก-ถอนเงิน การให้สินเชื่อ การรับชำระเงิน และธุรกรรมทางการเงินอื่น ๆ ตามที่ได้รับอนุญาต ในงานวิจัยนี้ กำหนดขอบเขตของธนาคารพาณิชย์ไว้เฉพาะธนาคารพาณิชย์ไทยที่ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจธนาคารโดยธนาคารแห่งประเทศไทยเท่านั้น และระบุเฉพาะเจาะจงการศึกษาไปที่ 5 ธนาคารพาณิชย์ชั้นนำที่มีจำนวนผู้ใช้บริการ Mobile Banking มากที่สุด 5 ลำดับแรก (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2561) ได้แก่ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกรุงเทพ และ ธนาคารทหารไทย

การบริการทางการเงิน หมายถึง การบริการใดๆ ที่มีลักษณะทางการเงินซึ่งเสนอโดยผู้ให้บริการด้านการเงิน (financial service supplier) โดยการบริการด้านการเงิน ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของความหมายการบริการทางการเงินในงานวิจัยนี้ไว้เฉพาะบริการทางการเงินที่ใช้เทคโนโลยี QR Code เป็นส่วนประกอบในขั้นตอนการทำธุรกรรมที่มีให้บริการในประเทศไทยแล้วอย่างเป็นทางการในปี 2561 อันประกอบไปด้วย การโอนเงินด้วย QR Code, การรับเงินโอนด้วย QR Code, การชำระค่าสินค้าและบริการด้วย QR Code และการถอนเงินด้วย QR Code

Mobile Banking คือ การธนาคารเสมือนจริงบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นระบบชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งให้ลูกค้าของสถาบันการเงินกระทำการธุรกรรมทางการเงินหลายรูปแบบผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของตนเอง ตัวอย่างของบริการที่มี เช่น การฝากเงิน ถอนเงิน โอนเงิน หรือสอบถามยอดเงิน เป็นต้น ซึ่งในอนาคตจะรองรับการนำระบบ Machine Learning ที่เป็นการเรียนรู้พฤติกรรมของผู้ใช้งานมานำเสนอสินค้าหรือบริการทางการเงินให้เหมาะสมกับผู้ใช้งานต่อไป

การรับรู้ความเสี่ยง ความไม่แน่นอนที่รับรู้ได้ถึงสินค้าและบริการหนึ่งของลูกค้าที่ทำให้เกิดผลกระทบกับการซื้อหรือใช้บริการ ประกอบไปด้วยประเภทต่างๆ ดังนี้

1) ด้านการเงิน (Financial Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่ประเมินเป็นตัวเงินได้ ที่เกิดจากความผิดพลาดของผู้ให้บริการ ในกรณีนี้คือธนาคารผู้ให้บริการระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ซึ่งหากธุรกรรมดังกล่าวไม่สมบูรณ์อันเนื่องมาจากข้อผิดพลาดต่างๆ ของระบบการให้บริการ ผู้ใช้บริการจะกังวลเรื่องการแก้ไขชดเชยความผิดพลาดอันเป็นตัวเงินจากผู้ให้บริการ

2) ด้านความปลอดภัย (Security Risk) หมายถึง ความกังวลเรื่องความเสี่ยงที่เกิดจากความปลอดภัยในการใช้บริการระบบ QR Code ในการบริการทางการเงิน ในการรับส่งข้อมูลทางการเงินต่างๆ ความปลอดภัยของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลงข้อมูลและธุรกรรมทางการเงิน

3) ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Risk) หมายถึง ความเสี่ยงจากการถูกล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล นำไปทำการอันมิชอบ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล รวมไปถึงความกังวลในเรื่องของนโยบายการรักษาข้อมูลของธนาคารผู้ให้บริการระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน

4) การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา (Time Risk) หมายถึง ความเสี่ยงจากการสูญเสียเวลาในการเรียนรู้หรือทำธุรกรรมด้วยระบบใหม่ที่ไม่มีความคุ้นชินมาก่อน รวมไปถึงความเสี่ยงจากการสูญเสียเวลาจากการใช้งานเมื่อเปรียบเทียบกับช่องทางการทำธุรกรรมทางการเงินอื่น

5) การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ (Performance Risk) หมายถึง ความเสี่ยงเรื่องความพร้อมในการใช้งานระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งความพร้อมจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ และความพร้อมของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการให้บริการ

6) การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม (Social Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่มีต่อทัศนคติของตนเองและสังคมรอบข้าง ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code

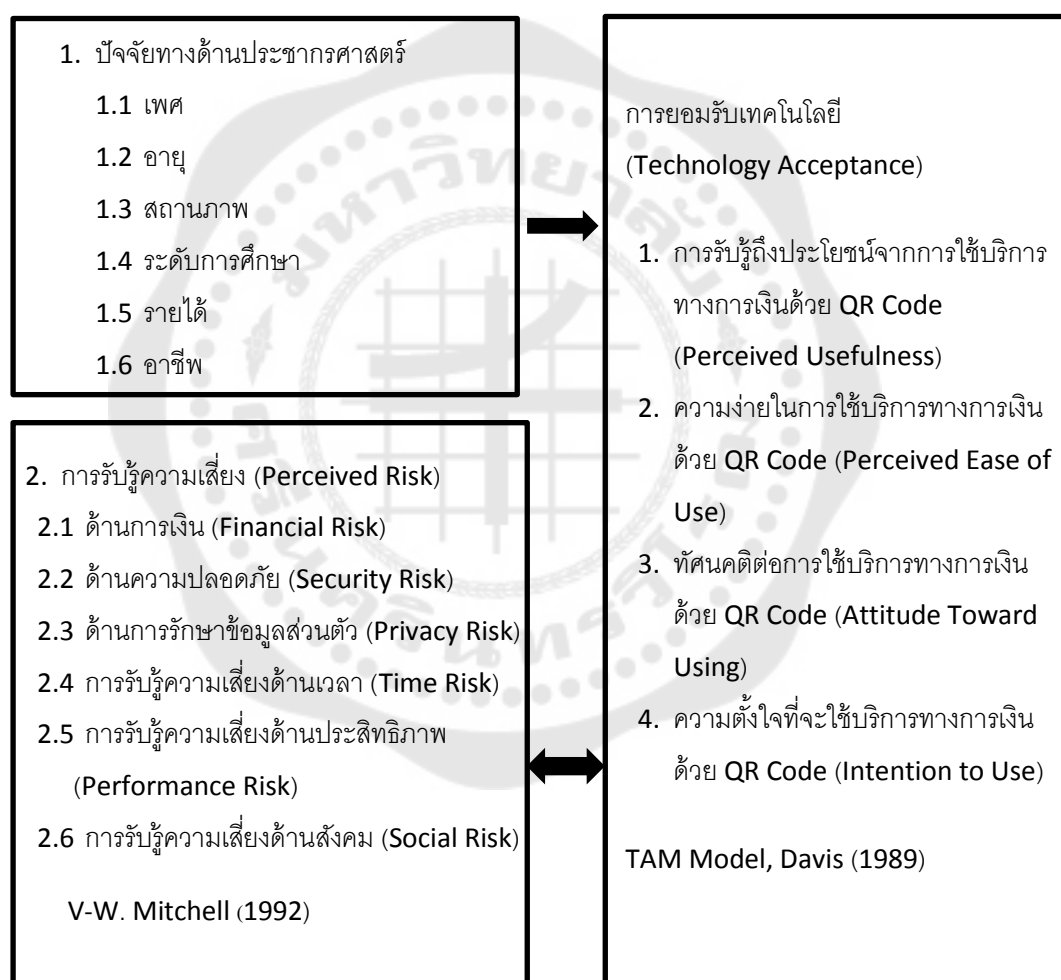
การยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance) หมายถึง การทำความเข้าใจในเทคโนโลยี และการตัดสินใจที่จะยอมรับเทคโนโลยีแล้วนำเทคโนโลยีมาใช้ในชีวิตประจำวัน มีการรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness) ความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use) ความตั้งใจที่จะใช้ (Intention to Use) ทัศนคติที่มีต่อการ ใช้ (Attitude toward Using) และการนำมาใช้งานจริง (Actual Use) เป็นต้น (Chu & Chu, 2011) และเป็นการที่ผู้ใช้เทคโนโลยี QR Payment รับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานและประโยชน์ที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีนำไปประยุกต์ใช้กลายเป็นพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ลักษณะส่วนบุคคล หมายถึงข้อมูลจำเพาะเฉพาะบุคคลกลุ่มตัวอย่างอันได้แก่ อายุ (AGE) หมายถึงอายุจริงของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นคุณลักษณะจำเพาะของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 4 ช่วงคือ น้อยกว่า 20 ปี ระหว่าง 25-34 ปี ระหว่าง 35-44 ปี และ 45 ปีขึ้นไป

ประสบการณ์การใช้ (Experience) หมายถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี QR Payment แบ่งเป็น 4 ช่วงคือ ไม่เคยใช้งาน เคยใช้งานไม่เกิน 3 ครั้ง เคยใช้งานไม่เกิน 5 ครั้ง และเคยใช้งานมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารไทย มีกรอบในการวิจัยดังนี้

สมมติฐานของงานวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย มีการกำหนดสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่อเดือน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 : การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยี QR Payment ของประชาชนที่มาจับจ่ายใช้สอยในย่านศูนย์กลางการค้าของกรุงเทพมหานคร โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ความหมายของบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยง
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยี
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code

ความเป็นมาของ QR Code

รหัสคิวอาร์ (อังกฤษ: QR Code ย่อจาก Quick Response Code) หรือ คิวอาร์โค้ด เป็นเครื่องหมายการค้าของบาร์โค้ดเมทริกซ์ (หรือบาร์โค้ดสองมิติ) เดิมออกแบบสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ในญี่ปุ่น ถูกพัฒนาขึ้นในปี พ.ศ. 2537 โดยบริษัทเดนโซ เวฟ (Denso Wave Incorporated) ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของโตโยต้า และได้จดทะเบียนลิขสิทธิ์ชื่อ "QR Code" ที่ประเทศญี่ปุ่น และทั่วโลก วัตถุประสงค์หลักในการพัฒนา QR Code คือ เพื่อบริหารจัดการและตรวจสอบข้อมูลชิ้นส่วนอะไหล่ยานพาหนะในกระบวนการผลิต หลังจากนั้นบริษัทเดนโซเวฟ จึงได้นำเทคโนโลยีนำเสนอต่อสาธารณชน เพราะเล็งเห็นประโยชน์ของ QR Code ที่สามารถเก็บข้อมูลได้หลายประเภทและเก็บข้อมูลได้มากกว่า bar code

ลักษณะของ QR Code ประกอบด้วยชิ้นส่วนโมดูลรูปสี่เหลี่ยมสีขาว-ดำ เรียงตัวกัน ในฐานสี่เหลี่ยม สามารถอ่านด้วยการสแกน QR Code ผ่านอุปกรณ์เครื่องอ่าน QR Code หรือผ่านโทรศัพท์มือถือ (Smart phone) ที่มีกล้องและได้ติดตั้ง Application สำหรับการถอดรหัส QR Code โดยข้อมูลที่ถูกละเปลี่ยนเป็นรหัสและถูกจัดเก็บหรือบันทึกอยู่ในสัญลักษณ์ QR Code จะเป็นข้อมูลชนิดตัวอักษร (Characters) หรือตัวเลข (Numeric) ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้เพื่อเก็บข้อมูลได้หลากหลาย เช่น เก็บข้อมูลแหล่งของเว็บไซต์ เบอร์โทรศัพท์ ข้อความ และข้อมูลที่เป็นตัวอักษร

อื่นๆ ได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับการประยุกต์ใช้งาน เป็นต้น รหัสคิวอาร์ยังเป็นที่นิยมนอกเหนือจากอุตสาหกรรมยานยนต์ เนื่องจากความสามารถในการอ่านเร็วและพื้นที่เก็บข้อมูลที่

มากกว่าเมื่อเทียบกับบาร์โค้ดรหัสผลิตภัณฑ์สากล รหัสคิวอาร์นำมาใช้ในการตามรอยผลิตภัณฑ์ การระบุสิ่งของ การระบุเวลา การจัดการเอกสาร และการตลาดทั่วไป

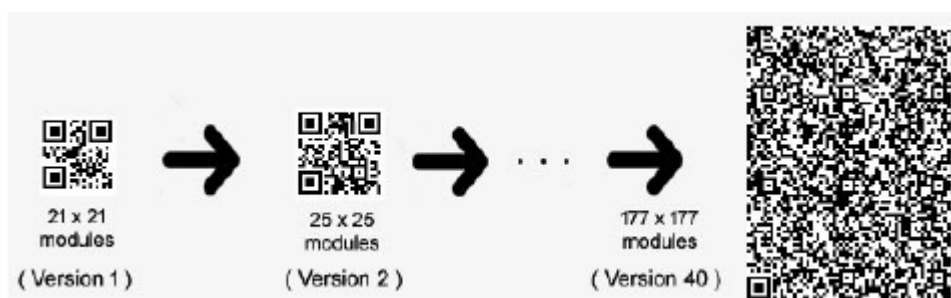
ภาพประกอบ 4 QR Code (คิวอาร์โค้ด)

ที่มา : (Denso Wave, 2016b)

ความจุ และเวอร์ชันของ QR Code

QR Code แบ่งเป็นเวอร์ชัน ตั้งแต่ เวอร์ชัน 1 จนถึง เวอร์ชัน 40 ซึ่งแต่ละเวอร์ชันมีความแตกต่างกันในการกำหนดค่าของโมดูล (Module configuration) โดยโมดูล คือ จุดสีขาว และสีดำ ที่ประกอบกันเป็นสัญลักษณ์ QR Code การกำหนดค่าของโมดูลเป็นการอ้างถึงจำนวนของโมดูลที่สามารถบรรจุอยู่ใน QR Code ในแต่ละด้าน ยกตัวอย่าง เช่น เวอร์ชัน 1 (21 x 21 โมดูล) ขยายไปถึง เวอร์ชัน 40 (177 x 177 โมดูล) ซึ่งหมายเลขเวอร์ชันที่สูงขึ้นแต่ละระดับหมายถึงการเพิ่มจำนวนโมดูลเข้าไปในแต่ละด้านจำนวน 4 โมดูลจากเวอร์ชันก่อนหน้า ซึ่งแต่ละเวอร์ชันของ QR Code มีความแตกต่างกัน ในด้านของขนาดความจุข้อมูล ชนิดของข้อมูลที่เก็บ เช่น ชนิดข้อมูลตัวอักษร (Characters) หรือชนิดข้อมูลตัวเลข (Numeric) เป็นต้น และระดับความสามารถในการแก้ไขข้อผิดพลาดและคืนค่าข้อมูล (Error correction level)

ในแง่ของความจุ ถ้าต้องการเก็บข้อมูลปริมาณมากไว้ใน QR Code จะทำให้จำนวนโมดูลที่ประกอบกันเป็นสัญลักษณ์ QR Code มีจำนวนมากขึ้น และส่งผลให้ขนาดของสัญลักษณ์ QR Code มีขนาดใหญ่ขึ้นตามไปด้วย

ภาพประกอบ 5 การเพิ่มจำนวนโมดูลในแต่ละเวอร์ชันของ QR Code

ที่มา : (Denso Wave, 2016a)

QR Code ประเภทต่างๆ

1. QR Code โมเดล 1 และ โมเดล 2

โมเดล 1 เป็น QR Code แบบดั้งเดิม มีขนาดใหญ่ที่สุดเท่ากับ QR Code เวอร์ชัน 14 (73 x 73 โมดูล) สามารถเก็บข้อมูลชนิดตัวเลข ได้สูงสุด 1,167 ดิจิต

โมเดล 2 เป็นการปรับปรุงโครงสร้างมาจาก โมเดล 1 มีขนาดใหญ่ที่สุดเท่ากับ QR Code เวอร์ชัน 40 (177 x 177 โมดูล) สามารถเก็บข้อมูลชนิดตัวเลข ได้สูงสุด 7,089 ดิจิต ซึ่งเป็นโมเดลที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

2. ไมโคร QR Code

เป็น QR Code ขนาดเล็ก ซึ่งใช้ตำแหน่งในการตรวจสอบรูปแบบ (Position detection pattern) เพียง 1 ตำแหน่ง (จากปกติใช้ 3 ตำแหน่ง) เพื่อให้ขนาดของ ไมโคร QR Code มีขนาดเล็กกว่า QR Code แบบปกติ ไมโคร QR Code แบ่งออกเป็น 4 เวอร์ชัน ประกอบไปด้วย M1 (11 โมดูล) M2 (13 โมดูล) M3 (15 โมดูล) และ M4 (17 โมดูล) ซึ่งสามารถบันทึกข้อมูลชนิดตัวเลข ได้สูงสุด 35 ดิจิต

3. iQR Code

เรียกว่าเป็น QR Code แบบโค้ด เมตริกซ์ 2 มิติ (Matrix-type 2D code) ถูกออกแบบมาเพื่อความสะดวกในการอ่าน และมีขนาดเล็ก โดยมี 2 รูปทรง คือ แบบสี่เหลี่ยม และแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า

คุณสมบัติในการเก็บข้อมูล เมื่อเปรียบเทียบ iQR Code กับ QR Code ปกติ ที่มีขนาดเท่ากัน พบว่า iQR Code สามารถเก็บข้อมูลได้มากกว่าร้อยละ 80 และด้านการเก็บข้อมูลในปริมาณข้อมูลที่เท่ากัน iQR Code จะมีขนาดเล็กกว่า QR Code ปกติถึงร้อยละ 30

รูปทรงของ iQR Code ที่นิยมใช้ คือ รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า เพราะสามารถนำไปติดกับป้ายกำกับสินค้าที่มีขนาดเล็ก ซึ่งส่วนมากจะอยู่ในรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าเช่นเดียวกัน ทำให้เกิดความสะดวกในการนำไปใช้งานมากกว่า QR Code รูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีขนาดใหญ่ และใช้พื้นที่ในการพิมพ์บนป้ายกำกับสินค้ามากกว่า

4. SQRC

มาจาก Secret-function-equipped QR Code เป็น QR Code ที่ออกแบบมาเพื่อให้มีความสามารถในการซ่อนข้อมูล หรือเก็บข้อมูลที่มีความเป็นส่วนตัว ข้อมูลที่เป็นความลับได้ ซึ่งถ้าต้องการที่จะอ่านข้อมูลที่ซ่อนไว้ ต้องใช้เครื่องอ่านพิเศษที่พัฒนาสำหรับ SQRC โดยเฉพาะ จึงจะสามารถอ่านข้อมูลที่ถูกเก็บไว้ในส่วนของความเป็นส่วนตัวได้ ถ้าใช้อุปกรณ์อ่านทั่วไป ก็ยังสามารถอ่านค่าได้แต่จะปรากฏเฉพาะข้อมูลในส่วนที่กำหนดให้เปิดเผยได้เท่านั้น ซึ่งการมองด้วยตาจะไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่าง SQRC กับ QR Code ได้เลย

5. เฟรมคิวอาร์ (Frame QR)

เป็น QR Code ที่มีส่วนของพื้นที่ว่างตรงกลาง (Canvas area) สำหรับการนำรูปต่างๆ เข้ามาใส่ได้ โดยที่ไม่มีผลกระทบต่อข้อมูลที่เก็บใน QR Code เหมาะสำหรับการนำไปใช้เกี่ยวกับการนำเสนอสินค้า ข้อกำหนดในการใช้งานของสินค้า หรืออื่นๆ ตามความต้องการของผู้ใช้

6. โลโก้คิว (LogoQ)

คือ รูปลักษณะใหม่ของ QR Code ที่นำเอารูปภาพที่มีสี ผสมเข้ากับ QR Code ปกติ ที่มีสีขาว-ดำ โดยสร้างจาก LogoQ algorithm เพื่อให้ได้ LogoQ

7. QR Code Color multiplexing

เป็นการเพิ่มปริมาณความจุในการเก็บข้อมูลของ QR Code โดยใช้สีอื่นๆ นอกเหนือจากสีขาวและดำด้วยเทคนิคมัลติเพล็กซ์ซึ่ง นักวิจัยผู้คิดค้นวิธีการนี้ ได้มองเห็นถึงข้อจำกัดในการเก็บข้อมูลของ QR Code แบบปกติที่มีเฉพาะสีขาวและดำ ซึ่งสีที่มีนัยสำคัญต่อการอ่านข้อมูลคือสีดำดังนั้น นักวิจัยจึงได้เสนอแนวคิดในการเก็บข้อมูลโดยใช้สีในการเพิ่มปริมาณความจุข้อมูล

ข้อมูลจะถูกเก็บแยกออกจากกัน โดยใช้แม่สี CMYK ซึ่งประกอบไปด้วยสี 4 สี คือ ฟ้า (C : Cyan) ม่วงแดง (M : Magenta) เหลือง (Y : Yellow) และดำ (K : Black) และใช้วิธีการอ่านข้อมูลที่เก็บไว้ในแต่ละสี ทำให้สามารถเพิ่มปริมาณความจุข้อมูลได้มากขึ้น

ตาราง 2 การประยุกต์ใช้ QR Code ประเภทต่างๆ

ประเภท	ลักษณะเฉพาะ	การประยุกต์ใช้
QR Code Model 1 & Model 2	เหมาะสำหรับการใช้งานทั่วไป	เก็บข้อมูลต่างๆ เช่น รหัสสินค้า ข้อความ เบอร์โทรศัพท์ เว็บไซต์ เป็นต้น
Micro QR Code	มีขนาดเล็ก สำหรับติดในพื้นที่จำกัด ใช้เก็บข้อมูลที่มีขนาดเล็ก	เก็บข้อมูลที่มีขนาดเล็ก
iQR Code	มีรูปทรงเป็นสี่เหลี่ยม ผืนผ้า	ป้ายกำกับสินค้า (tag) เช่น เสื้อผ้า รองเท้า สินค้าต่างๆ เป็นต้น
SQRC	รูปลักษณะเหมือน QR Code ทั่วไป สามารถเก็บข้อมูลที่มีความเป็นส่วนตัว และต้องใช้เครื่องอ่านพิเศษโดยเฉพาะ ในการอ่านข้อมูลที่เก็บไว้ในส่วนของความเป็นส่วนตัว แต่ถ้าใช้อุปกรณ์อ่านทั่วไป จะแสดงข้อมูลเฉพาะในส่วนที่กำหนดให้เปิดเผยได้เท่านั้น	ป้ายกำกับ ที่สามารถแสดงข้อมูลเปิดเผย และซ่อนข้อมูลที่มีความเป็นส่วนตัว
Frame QR	มีพื้นที่ว่างตรงกลาง เพื่อบรรจุรูปภาพกราฟิก หรือข้อความที่ต้องการสื่อ	การนำสัญลักษณ์หรือข้อความ บรรจุไว้กับ QR Code เพื่อเกิดเอกลักษณ์ และสร้างการจดจำ

ตาราง 2 (ต่อ)

ประเภท	ลักษณะเฉพาะ	การประยุกต์ใช้
LogoQ	การผนวกรูปภาพกราฟิกเข้ากับ QR Code เพื่อให้เกิดความสวยงาม และเกิดเอกลักษณ์เฉพาะตัว	การนำสัญลักษณ์ขององค์กร ผนวกกับ QR Code เพื่อเกิดเอกลักษณ์ และสร้างการจดจำ
QR Code Color multiplexing	เพิ่มความจุในการเก็บข้อมูล โดยใช้แม่สี CMYK ในการเก็บข้อมูลแต่ละชุด โดยแยกตามแม่สี	ยังไม่มีเพื่อนำไปใช้งาน เนื่องจากเป็นแนวคิดจากงานวิจัยเพื่อเพิ่มความจุในการเก็บข้อมูลของ QR Code

ความหมายของบริการชำระเงินด้วยระบบ QR Payment

National QR Code คือมาตรฐานการชำระเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ร่วมกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สพธอ.) จัดทำขึ้น ซึ่งเป็นมาตรฐานกลางข้อความการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (National Payment Message Standard : NPMS) สำหรับการส่งข้อความการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการ ภาคเอกชนหรือหน่วยงานภาครัฐ กับสถาบันการเงิน (Corporate to Financial Institution: C to FI) โดยการกำหนดโครงสร้างและรูปแบบรายการข้อมูลของข้อความการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในปัจจุบัน เช่น การโอนเงินระหว่างบัญชีในธนาคารเดียวกัน การโอนเงินระหว่างบัญชีข้ามธนาคารผ่านระบบชำระเงินรายย่อยครั้งละหลายรายการ (Bulk Payment) การโอนเงินระหว่างประเทศ เป็นต้น ให้อยู่ในรูปแบบและโครงสร้างเดียวกันเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำธุรกรรมการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์โดยรวมของประเทศ โดยอ้างอิงตามมาตรฐานสากล ISO 20022 ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ธนาคารกลางในกลุ่มประเทศอาเซียนตกลงร่วมกันว่าจะนำไปใช้เป็นมาตรฐานเชื่อมโยงระบบการชำระเงินภายในภูมิภาค คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ครอ.) เห็นควรส่งเสริมให้มีการนำมาตรฐาน C to FI ไปใช้เป็นแนวทางในการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และเป็นการยกระดับและพัฒนาการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของ

ประเทศ จึงได้ประกาศมาตรฐานฯ เลขที่ มธอ. 001-2555 เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2556 สำหรับการ
ทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างผู้ให้บริการกับสถาบันการเงิน

QR Payment QR Code คือ QR Code ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้ในการชำระเงินค่าสินค้า
หรือบริการจากร้านค้า โดยได้รับความนิยมในหลายประเทศ อาทิ จีน และอินเดีย สำหรับใน
ประเทศไทย ได้มีการพัฒนาให้เชื่อมต่อกับบัตรเครดิตและเดบิต รวมทั้งบัญชีเงินฝากธนาคาร หรือ
e-Wallet ซึ่งจะช่วยให้ความสะดวกให้ผู้บริโภคอย่างมาก เบื้องต้นรูปแบบการใช้ QR Code ใน
ไทยมีด้วยกัน 2 รูปแบบคือ

แบบ Static : QR Code จะไม่เปลี่ยนแปลง ร้านค้าสามารถพิมพ์และติดไว้ที่ร้านได้ตลอด
จนกว่าข้อมูลการชำระเงินจะเปลี่ยนไป โดยลูกค้าเป็นผู้ใส่จำนวนเงินที่ต้องการจะชำระเอง

แบบ Dynamic : QR Code จะเปลี่ยนในทุกรายการ เช่น ในร้านมีสินค้าที่หลากหลาย
และราคาแตกต่างกันไป กรณีนี้ ลูกค้าไม่จำเป็นต้องใส่จำนวนเงิน แต่ร้านค้าสามารถสร้าง QR
Code จาก Application ได้หลายอัน โดยกำหนดราคาของสินค้าแต่ละรายการ

การชำระเงินด้วย QR Code มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล และมีการตรวจสอบ
เป็นประจำ นอกจากนี้ ผู้ใช้ยังไม่ต้องพกเงินสด หรือมอบบัตร/ข้อมูลของบัตรให้ร้านค้าโดยตรง
ผู้ให้บริการจะต้องมีบัญชีธนาคาร แปะ Application Mobile Banking ของธนาคารต่างๆ ก่อน โดย
ผู้ใช้อัตโนมัติเพื่อใส่ Username และ Password ก่อนเพื่อใช้งานจากนั้นจึงสแกน QR Code
ของร้านค้า แล้วระบุจำนวนเงินที่ต้องการชำระ ตรวจสอบชื่อให้ถูกต้องแล้วจึงทำการชำระเงิน

หลักการพัฒนาและการผลักดันระบบการชำระเงินผ่านคิวอาร์โค้ดนี้มีหลักการ 4 ด้าน
ด้วยกันคือ(ดร.วิโรจน์ สันติประภาพร, 2560, 30 สิงหาคม)

1.เป็นระบบที่จะใช้มาตรฐานกลางเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหมดของผู้
ให้บริการในประเทศไทย ลดความซ้ำซ้อน ไม่ต้องคิดรูปแบบ QR Code ของตัวเอง ร้านค้ารับชำระ
เงิน รองรับการจ่ายเงินได้หลายช่องทาง เพิ่มกลุ่มลูกค้าได้หลากหลายยิ่งกว่าเดิม

2.มุ่งเน้นให้การใช้ชีวิตประจำวันเป็นเรื่องง่าย ลดต้นทุนการรับชำระเงินได้เพราะ
พิมพ์แค่ QR Code พร้อมรับเงินเข้าบัญชีธนาคารหรือ E-Wallet ต่าง ๆ ได้ทันที รวมไปถึงการชำระ
เงินผ่านบัตรเครดิตก็สามารถทำได้

3.เพิ่มความปลอดภัยให้กับการชำระเงินเพราะไม่ต้องยื่นบัตรให้คนอื่น ใช้รหัส
ส่วนตัวหรือการปลดล็อคผ่านระบบ Security อย่าง Fingerprint Scan, Iris Scan ทำให้มั่นใจได้
ว่าเงินที่เราชำระไปนั้น เราตั้งใจชำระจริง ๆ หากมีการใช้งานนอกเหนือจากนี้สามารถตรวจสอบได้

4. สามารถต่อยอดนวัตกรรมและสามารถนำเอาข้อมูลการชำระเงินเหล่านี้ไปเสริมสร้างธุรกิจอื่น ๆ ได้ในอนาคต สร้างโอกาสทางธุรกิจได้มากกว่าเดิม

บริการสร้าง QR Code ข้อมูลทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อการโอนเงิน

นอกเหนือจากการใช้ QR Code ในการชำระเงินแล้ว QR Code ในวงการการเงินยังถูกนำมาใช้ในรูปแบบอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการทำธุรกรรมระหว่างผู้ซื้อกับร้านค้า เป็นระหว่างบุคคลทั่วไปด้วยกันเอง เพิ่มความสะดวกในการทำธุรกรรมที่ไม่ต้องจำเลขที่บัญชี เลขบัตรประชาชนหรือหมายเลขโทรศัพท์ในการโอนเงิน

บริการถอนเงินไม่ใช่บัตรพลาสติกโดยใช้ QR Code

รูปแบบการให้บริการทางการเงินด้วย QR Code พัฒนาจนสามารถเชื่อมต่อกับตู้กดเงินสดอัตโนมัติ หรือ ATM (Automatic Teller Machine) ให้สามารถทำรายการถอนเงินได้ เป็นการเปิดรูปแบบใหม่ๆ ของการใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code โดยผู้ใช้บริการจะต้องมี Application Mobile Banking ของธนาคารที่ให้บริการก่อน แล้วเลือกเมนูใน Application

โดยสรุปแล้ว QR Code คือเทคโนโลยีที่มีพัฒนาการมาตลอดระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา โดยมีการปรับปรุงในเรื่องปริมาณข้อมูลที่ถูกรหัสไว้ใน QR Code ให้มากขึ้น และถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายเพราะมีความปลอดภัย แม่นยำ สะดวกสบาย ที่มากกว่าแถบ QR Code แบบเดิม นอกจากนี้ในช่วงที่อุตสาหกรรมทางการเงินมีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ก็ได้มีการนำเอาเทคโนโลยี QR Code มาเป็นตัวช่วยในการทำธุรกรรมทางการเงินมากขึ้น ทั้งในภาคเอกชนเอง และภาครัฐที่ได้มีการออก Standard QR Code ที่ใช้เป็นตัวกลางในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างธนาคารได้อย่างมีมาตรฐานและปลอดภัย และได้รับการตอบรับจากธนาคารต่างๆ ในประเทศเป็นอย่างดี ส่งเสริมให้เกิดการใช้งานเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความเสี่ยง

นวลศิริ เปาโลหิตย์ (2532) กล่าวถึงความหมายเกี่ยวกับการรับรู้ว่า หมายถึงขั้นตอนกระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากกระทบกับประสาทสัมผัสต่างๆ ของคนและในการแปลความหมายนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในอดีตและสภาพจิตใจในปัจจุบัน

Schiffman and Kanuk (2000) กล่าวว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคล แต่ละคนมีการเลือก วิธีในการประมวลผลในด้านการตีความเกี่ยวกับการเป็นตัวกระตุ้นออกมาเพื่อที่จะได้ความหมายและการสื่อภาพของโลกที่มีเนื้อหา

สวิง สุวรรณ (2540) กล่าวถึงแนวการรับรู้ว่า หมายถึง ขั้นตอนในการเลือกรับ วิธีการจัดระเบียบ และแปลความหมายของสิ่งเร้าที่บุคคลพบเห็นหรือมีความเป็นมาที่เกี่ยวข้องด้วยใน

สิ่งแวดล้อมหนึ่งๆนอกจากนี้ นพ ศิริบุญนาถ (2545) ได้กล่าวว่า การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการที่ซึ่งบุคคลรับ จัดระเบียบ และแปลข้อมูล/สารสนเทศจากสภาพแวดล้อมที่เขาดำรงอยู่

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2548) กล่าวว่า การรับรู้ เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลมีการเลือกสรร (Select) จัดระเบียบ (Organize) และตีความ (Interpret) เกี่ยวกับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) หรือ ข้อมูลที่ได้รับ โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ ได้เห็น (Sight) ได้ยิน (Hearing) ได้กลิ่น (Smell) ได้ลิ้มรส (Taste) และได้สัมผัส (Touch) หรือกระบวนการ ซึ่งบุคคลจัดระเบียบและตีความสิ่งที่สัมผัสเพื่อให้ความหมายของสภาพแวดล้อม ซึ่งแต่ละบุคคลอาจจะมีรับรู้และการตอบสนองต่อข้อมูลที่ได้รับแตกต่างกันไป แม้จะเป็นข้อมูลเดียวกันก็ตาม และบางครั้งการรับรู้ของเราอาจจะแตกต่างไปจากสิ่งที่เกิดขึ้นจริงก็ได้

บรรยงค์ โตจินดา (2543) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง บุคคลได้รับความและตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้น การรับรู้สามารถแบ่งออกเป็น 2 กิจกรรม คือ ข้อมูลและการแปลข้อมูลให้เป็นข้อความตามความเข้าใจของแต่ละบุคคล การรับรู้จะต้องคำนึงถึงความรู้ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร ความสนใจต่างๆที่เกิดขึ้นและประสบการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจึงจะสามารถทำให้เราแปลข้อความได้ถูกต้อง สรุปว่า การรับรู้ คือ การที่บุคคลได้เจอกับสิ่งเร้าสิ่งหนึ่ง และมีการตอบสนองกับสิ่งนั้น โดยสามารถที่จะเลือกรับสิ่งเร้าที่เข้ามาได้โดยการเห็น การได้ยิน และการได้ทำ เกิดการตีความผ่านวิธีการวิเคราะห์สามารถถ่ายทอดออกมา เป็นความรู้และความเข้าใจแต่ละบุคคล และทำให้แต่ละบุคคลเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมและแนวความคิดที่เกิดการเรียนรู้ในที่สุด

Bauer (1960) ได้เสนอแนวคิดการรับรู้ความเสี่ยงว่ามักจะเป็นความไม่แน่นอนที่สำคัญต่อพฤติกรรมผู้บริโภค โดยในเวลาต่อมาได้มีผู้นำแนวคิดการรับรู้ความเสี่ยง (Perceived Risk) ไปทำการค้นคว้าเป็นจำนวนมาก

Cunningham (1967) กล่าวว่า การรับรู้ความเสี่ยงหมายถึง ความไม่แน่นอนที่รับรู้ได้ถึงสินค้าและบริการหนึ่งของลูกค้าที่ทำให้เกิดผลกระทบด้านลบกับการซื้อหรือใช้บริการ หากลูกค้ารับรู้ความเสี่ยงเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการในระดับที่มากแสดงว่าเกิดความไม่แน่นอนในเชิงลบที่มีความสำคัญ

Heng Xu (2005) กล่าวว่า ทศนคติเกี่ยวกับความเสี่ยงจะส่งผลเชิงลบและมีความสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นและความตั้งใจกระทำ การรับรู้ความเสี่ยงสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ด้านได้แก่ การรับรู้ความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจ, ด้านการกระทำ, ด้านบุคคลและด้านความเป็นส่วนตัว

Martin (2008) กล่าวว่า การรับรู้ความเสี่ยงใช้การซื้อสินค้าหรือใช้บริการออนไลน์ของลูกค้าขึ้นอยู่กับการรักษาความปลอดภัยและมีการเก็บข้อมูลส่วนตัวของลูกค้าที่เหมาะสม หากมีการนำเสนอข้อมูลขององค์กรและข้อมูลสินค้าหรือบริการครบถ้วน ก็จะทำให้เกิดการรับรู้ความเสี่ยงในระดับที่ต่ำ

Zhou (2013) กล่าวว่า การรับรู้ความเสี่ยงมีผลต่อความตั้งใจใช้บริการระบบตำแหน่งในทางลบ โดยเฉพาะในเรื่องของความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้บริการ ที่กังวลเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลและการควบคุมที่ดี ซึ่งการรับรู้ความเสี่ยงจะลดน้อยลงเมื่อมีการใช้โครงสร้างทางกฎหมายและได้รับรองจากบุคคลที่สาม

ในขณะที่การศึกษาเรื่อง Understanding Consumers' Behavior: Can Perceived Risk Theory Help? ของ V-W. Mitchell (1992) ได้ระบุประเภทของการรับรู้ความเสี่ยงไว้ดังนี้

1. การรับรู้ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)
2. การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (Security Risk)
3. การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Risk)
4. การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา (Time Risk)
5. การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ (Performance Risk)
6. การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม (Social Risk)

ซึ่งตรงกับการศึกษาเรื่อง The role of dimensions of perceived risk in adoption of corporate internet banking by customers in Iran ของ Hamid Reza Khedmatgozar และเป็น การศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงในมุมมองของกสณยอมรับเทคโนโลยีเช่นเดียวกัน โดยได้ให้คำนิยามของการรับรู้ความเสี่ยงแต่ละประเภทไว้ดังนี้

ตาราง 3 ตารางความหมายของการรับรู้ความเสี่ยง

การรับรู้ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)	คือความเสี่ยงที่ประเมินเป็นตัวเงินได้ ที่เกิดจากความผิดพลาดของผู้ให้บริการ ในกรณีนี้คือธนาคารผู้ให้บริการระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ซึ่งหากธุรกรรมดังกล่าวไม่สมบูรณ์ อันเนื่องมาจากข้อผิดพลาดต่างๆของระบบการให้บริการ ผู้ใช้บริการจะกังวลเรื่องการแก้ไขชดเชยความผิดพลาดอันเป็นตัวเงินจากผู้ให้บริการ
---	---

ตาราง 3 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (Security Risk)	คือความกังวลเรื่องความเสี่ยงที่เกิดจากความปลอดภัยในการใช้บริการระบบ QR Code ในการบริการทางการเงิน ในการรับส่งข้อมูลทางการเงินต่างๆ ความปลอดภัยของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือ ความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลงข้อมูลและธุรกรรมทางการเงิน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Risk)	คือความเสี่ยงจากการถูกล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล นำไปทำการอันมิชอบ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล รวมไปถึงความกังวลในเรื่องของนโยบายการรักษาข้อมูลของธนาคารผู้ให้บริการระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา (Time Risk)	คือความเสี่ยงจากการสูญเสียเวลาในการเรียนรู้หรือทำธุรกรรมด้วยระบบใหม่ที่ไม่มีความคุ้นชินมาก่อน รวมไปถึงความเสี่ยงจากการสูญเสียเวลาจากการใช้งานเมื่อเปรียบเทียบกับช่องทางการทำธุรกรรมทางการเงินอื่น
การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ (Performance Risk)	คือความเสี่ยงเรื่องความพร้อมในการใช้งานระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งความพร้อมจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ และความพร้อมของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการใช้บริการ
การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม (Social Risk)	คือความเสี่ยงที่มีต่อทัศนคติของตนเองและสังคมรอบข้าง ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code

โดยสรุปคือการรับรู้ความเสี่ยงเป็นกระบวนการทางความคิดของผู้บริโภค ที่ประเมินผลกระทบที่จะได้รับการซื้อสินค้าหรือใช้บริการในมุมต่างๆ อันจะส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อสินค้าและบริการ และยังส่งผลโดยตรงต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการนั้นๆ ด้วย หากผู้บริโภคประเมินว่าผลกระทบที่ได้รับออกมาในทางลบ จะทำให้การตัดสินใจในการซื้อสินค้าและบริการนั้นๆ น้อยลงตามไปด้วย ในการศึกษาครั้งนี้ จะมุ่งใช้กรอบและหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงของ V-W. Mitchell (1992) ประกอบไปด้วยปัจจัย 6 ด้าน ได้แก่ ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านความ

ปลอดภัย ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว ความเสี่ยงด้านเวลา ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ และความเสี่ยงด้านสังคม

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยี

เนื่องจากปัจจุบันมีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ขึ้นมามากมาย จึงมีผู้วิจัยมากมายสนใจจะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของมนุษย์ โดยที่แนวคิดเรื่องแบบจำลองการผนวกทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (The Unified Theory of Acceptance and Use of Technology Model : UTAUT) ถูกนำเสนอโดย Venkatesh, Davis, and Morris (2003, pp 425-478) ได้นำมาอธิบายถึงการยอมรับจนนำไปสู่การใช้งานเทคโนโลยีของผู้ใช้งาน โดยเป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีด้านพฤติกรรมหลายจำนวน 8 ทฤษฎี และนำมาพัฒนาต่อจนได้เป็น Model UTAUT สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะในแต่ละทฤษฎีที่นำมาใช้ในการอธิบายถึงเรื่องอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้น ล้วนมีจุดอ่อน ที่ยังไม่ครอบคลุมได้ทุกตัวแปร และไม่สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้

ทฤษฎีพื้นฐานของ UTAUT เริ่มต้นมาจากทฤษฎี TRA ซึ่งเป็นทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับจิตวิทยาทางสังคม ถูกนำเสนอโดย Fishbein และ Ajzen ทฤษฎี TRA กล่าวว่า พฤติกรรมของคนแต่ละคนสามารถคาดเดาและทำนายได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลไปยังความตั้งใจในการทำพฤติกรรมนั้นๆ ได้แก่ ทศคติและบรรทัดฐานของแต่ละบุคคล ที่จะตัดสินใจแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ออกมา สองสิ่งนี้คือการตระหนักรู้ของแต่ละบุคคล ว่าบุคคลใดมีความสำคัญกับตนเอง และควรที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นหรือไม่ แต่ Ajzen ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างทฤษฎี TRA ขาดการคำนึงถึงผลกระทบของปัจจัยควบคุม ซึ่งตามสมมติฐานของทฤษฎี TRA เชื่อว่าทุกคนมีสิทธิที่จะควบคุมสิ่งที่แสดงพฤติกรรมได้อย่างเต็มที่ ในการพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนาพฤติกรรมโดยไม่คำนึงถึงผลจากความสามารถส่วนตัวและสิ่งสนับสนุนจากภายนอก เช่น พฤติกรรมที่เป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดล่วงหน้าปราศจากเหตุผลในการตัดสินใจ การกระทำที่เกิดจากความเคยชินหรือพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่รู้สึกว่าจะต้องพิจารณาการถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ตัวเองไม่สมัครใจ ซึ่งนั่นคือข้อจำกัดของทฤษฎี (Ajzen, 1991, pp. 179-211) ซึ่งต่อมาได้พัฒนาทฤษฎี TRA เป็นทฤษฎี TPB ได้เพิ่มตัวแปรที่มีชื่อว่าการตระหนักในความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (PBC : Perceived Behavior Control) ซึ่งจะให้เหตุผลที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมรอบตัวที่แต่ละคนจะสามารถควบคุมได้ถึงเป้าหมายของพฤติกรรมที่ตั้งใจไว้ ในทฤษฎี TPB กล่าวว่าสามารถอธิบายพฤติกรรมของแต่ละคนจากปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม ประกอบไปด้วย ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการ

ใช้งานเทคโนโลยี หรือกล่าวได้ว่า แต่ละคนจะมีการประเมินเชิงบวกหรือลบเกี่ยวกับความคาดหวังถึงประสิทธิภาพที่จะส่งผลไปสู่การเข้าไปมีส่วนร่วมในพฤติกรรมนั้น ส่วนบรรทัดฐานบุคคลกำหนดมาจากการได้รับคำแนะนำจากคนที่อยู่รอบตัว ว่าควรจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นหรือไม่ และการตระหนักเรื่องความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม คือ การตระหนักของแต่ละคนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรหรือโอกาสที่จำเป็นสำหรับปฏิบัติพฤติกรรม โดยในปี 1995 Taylor และ Todd ได้เพิ่มโครงสร้างการวัดผลบรรทัดฐานของบุคคล และการตระหนักในความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Taylor & Todd, 1995, pp. 561-570) ซึ่งโครงสร้างใหม่นี้ ได้รวมแนวคิดที่สำคัญในระบบสารสนเทศจนส่งผลต่อการพัฒนาโมเดลที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ในระบบสารสนเทศ ชื่อว่าทฤษฎี DTPB (Decomposable theory of planned behavior)

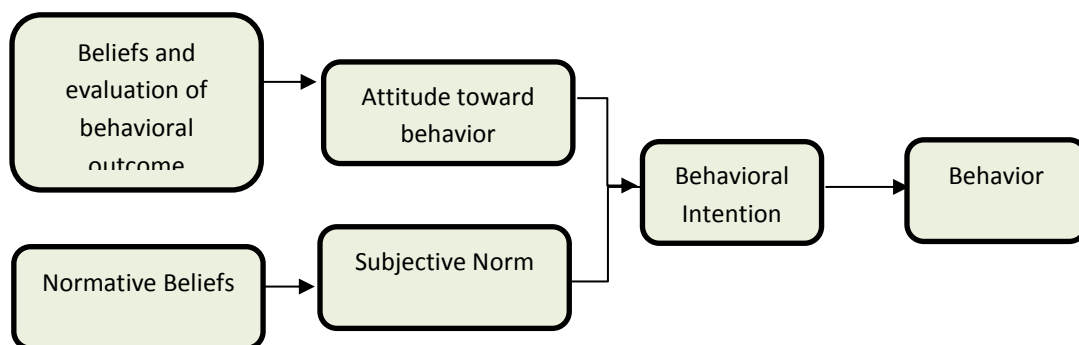
ในปี 1986 Davis ได้นำเสนอทฤษฎี TAM ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎี TRA (Davis, 1986) เป็นทฤษฎีแสดงความเกี่ยวข้องระหว่างเจตนาของผู้ใช้งาน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ระบบสารสนเทศ โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจคือ ความตระหนักในความง่ายในการใช้งาน และความมีประโยชน์ (Davis 1989, pp. 318-339) ทฤษฎี TAM ประกอบไปด้วยความมีประโยชน์และความง่ายในการใช้งาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้งานระบบสารสนเทศ ทศนคติจะเป็นตัวบ่งบอกความชอบไม่ชอบ ความมีประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน ทั้งหมดนี้จะส่งผลไปสู่ความตั้งใจในการลงใช้งานระบบ ความมีประโยชน์ และความง่ายในการใช้งาน ซึ่งในปี 2000 Venkatesh และ Davis (2000, pp. 186-204) ได้แนะนำปัจจัยเพิ่มเติม เช่นปัจจัยทางสังคมเปรียบเสมือนบรรทัดฐานของบุคคล ความประทับใจส่วนตัว คุณภาพของผลลัพธ์ที่ออกมา และการทำงานที่สอดคล้องกันไปได้ในแต่ละกิจกรรม

อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีเหล่านี้ยังมีจุดบกพร่อง ถึงแม้ว่าแต่ละทฤษฎีจะถูกใช้ในการทดสอบสมมติฐานของเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน แต่การแสดงออกเรื่องปัจจัยยอมรับต่างๆ ยังมีแนวคิดแบบเดียวกัน นอกจากนี้ทฤษฎีเหล่านี้ไม่สามารถใช้โดยลำพังเพื่อให้ครอบคลุมความซับซ้อนของปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้ และแต่ละทฤษฎีก็มีข้อจำกัดของตัวเอง ไม่สามารถเชื่อมโยงไปสู่ทฤษฎีอื่นได้ จึงได้มีการผสมผสานและพัฒนาทฤษฎีปี 2003 คณะวิจัยของ Venkatesh (Venkatesh, Morris, Davis, 2003, pp. 425-478) ได้เสนอทฤษฎี UTAUT ภายหลังที่ได้ทบทวนทฤษฎีทั้ง 8 แล้วประกอบด้วย

1. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (TRA : Theory of Reasoned Action) (Ajzen & Fishbein, 1980)
 2. ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน (TPB : Theory of Planned Behavior) (Ajzen, 1991)
 3. ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีและพฤติกรรมตามแผน (CTAM-TPB) (Taylor & Todd, 1995, pp.144-176)
 4. ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (TAM : Technology Acceptance Model) (Davis, 1986)
 5. ทฤษฎีแรงจูงใจ (MM : Motivational Model) (Deci, E & Ryan, R 1985)
 6. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์เครื่องคอมพิวเตอร์ (MPCU : Model of PC Utilization) (Triadis, 1980)
 7. ทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรม (IDT : Innovation Diffusion Theory) (Roger, 1995)
 8. ทฤษฎีกระบวนการรับรู้ทางสังคม (SCT : Social Cognitive Theory) (Bandura, 1989, pp.1-60)
- ซึ่งทั้ง 8 ทฤษฎีที่เป็นต้นกำเนิดของทฤษฎี UTAUT มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Theory of Reasoned Action (TRA)

เป็นแบบจำลองที่นักวิทยาศาสตร์นำมาใช้ในงานที่เกี่ยวข้องกับสังคมเชิงจิตวิทยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการคาดเดาพฤติกรรม อธิบายพฤติกรรม ที่มนุษย์แสดงออกมา ผ่านการวัดความเชื่อ (Belief) ทศนคติ (Attitude) และความตั้งใจกระทำ (Intention) (Ajzen & Fishbein, 1980) แนวคิดทฤษฎีนี้เชื่อว่ามนุษย์เป็นผู้ที่ตัดสินใจโดยให้เหตุผล มีการใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผ่านกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุการตัดสินใจของตน และพฤติกรรมที่แสดงออกมา ไม่ได้ถูกแสดงออกมาโดยไม่ผ่านการพิจารณามาก่อน

ภาพประกอบ 6 Theory of Reasoned Action Model

ที่มา : Ajzen & Fishbein (1980)

ซึ่งในทฤษฎี TRA มีปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องใน Model ดังนี้

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม (Attitude toward behavior) หมายถึงระดับความเชื่อของแต่ละคน ที่มาส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม

บรรทัดฐานของบุคคล (Subjective Norm) หมายถึงการตระหนักของแต่ละบุคคล เกี่ยวกับความคาดหวังหรือความต้องการของสังคมที่มีต่อพฤติกรรมที่บุคคลนั้นๆ จะแสดงออกมา

ความตั้งใจ (Intention) หมายถึงความพยายามในการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ตรงกับความตั้งใจของตนเอง โดยผลลัพธ์ของการแสดงออกนั้นอาจจะดีหรือไม่ดีก็ได้

Theory of Planned Behavior (TPB)

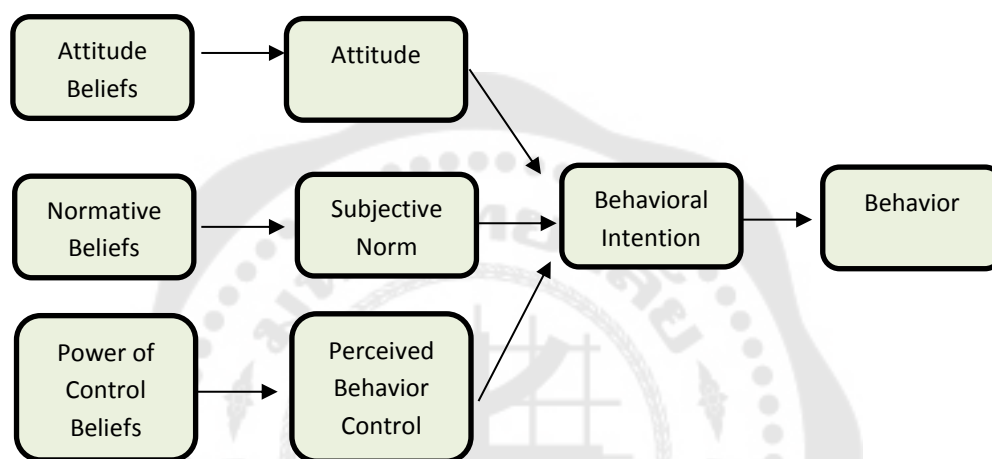
เนื่องจากทฤษฎี TRA ของ Ajzen มีจุดบกพร่องคือไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยเรื่องการตระหนักถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavior Control) ซึ่ง PBC เป็นสิ่งที่สนับสนุนความตั้งใจในการแสดงออกพฤติกรรมจนไปสู่การแสดงออกพฤติกรรมนั้นๆ Ajzen จึงพัฒนาทฤษฎี TPB ออกมาเพื่ออธิบายถึงความเชื่อ 3 ประการที่มีผลต่อการควบคุมการแสดงออกพฤติกรรม ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavioral Beliefs) ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative Beliefs) และความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุม (Control Beliefs) ซึ่งความเชื่อทั้งสามนั้นจะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมดังนี้

1) ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าพฤติกรรมที่ทำไปนั้นจะส่งผลทางบวก ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นๆ แต่หากเชื่อว่าพฤติกรรมนั้นส่งผลทางลบ ก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อ

พฤติกรรมนั้นๆ ซึ่งทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมนั้น จะส่งผลโดยตรงกับพฤติกรรมที่บุคคลนั้นๆ เลือกแสดงออกจริง

2) ถ้าบุคคลได้เห็นหรือรับรู้ว่าคุณค่าที่มีความสำคัญต่อเขาได้ทำพฤติกรรมนั้น มีแนวโน้มและความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดการคล้อยตามและแสดงพฤติกรรมนั้นด้วย

3) ถ้าบุคคลเชื่อว่ามีความสามารถที่จะทำพฤติกรรมในสภาพการณ์นั้นๆ ได้ และสามารถควบคุมให้เกิดผลตามที่ตั้งใจไว้ ก็มีแนวโน้มที่บุคคลนั้นจะแสดงพฤติกรรมนั้นสูง

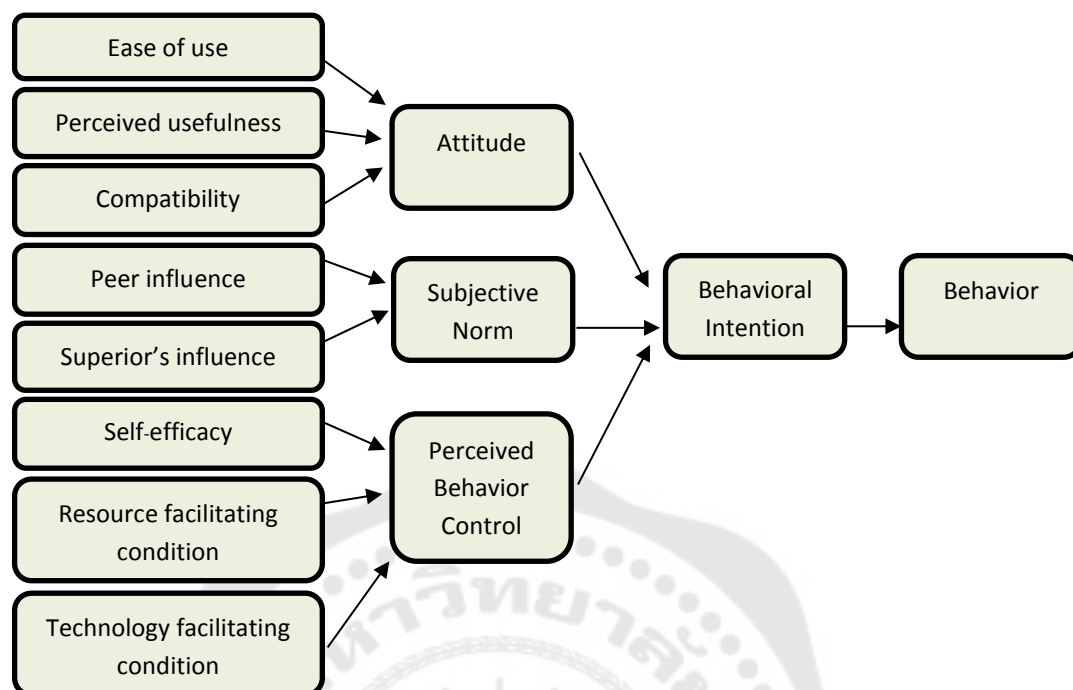

ภาพประกอบ 7 Theory of Planned Behavior Model

ที่มา : Ajzen (1991), Theory of Planned Behavior (TPB), Organization Behavior and Human Decision Processes, 50(2), pp.179-211.S

Decomposed Theory of Planned Behavior (DTPB)

ทฤษฎีนี้พัฒนามาจาก TPB นำเสนอโดย Taylor & Todd (1995) ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นส่วนผสมระหว่างทฤษฎี TPB และการแพร่กระจายนวัตกรรม สามารถสรุปได้ตามภาพ

ภาพประกอบ 8 Decomposed Theory of Planned Behavior Model

ที่มา : Taylor & Todd (1995)

โดยที่การศึกษาของ Taylor & Todd มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ TRA TPB และ DTPB ที่ใช้ทำนายพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยใช้สมการเชิงโครงสร้าง ซึ่ง DTPB นั้นเป็นการอธิบายพฤติกรรมได้ดีกว่า TRA และ TPB พวกเขาแนะนำการใช้ทฤษฎี DTPB เป็นเหมือนเครื่องมือสำหรับการคาดการณ์พฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การจัดการความต้องการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยมีการคำนึงถึงการออกแบบระบบ และการวางกลยุทธ์ทางการตลาด

Pavlou & Fygenson (2006) ได้ทำการศึกษาวิจัย และเขียนบทความชื่อ Understanding and Predicting Electronic Commerce Adoption: An Extension of the Theory of Planned Behavior ได้ทำการศึกษาทฤษฎี DTPB ที่ทำนายกระบวนการยอมรับและพฤติกรรมที่มีต่อพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-Commerce โดยติดตามศึกษาพฤติกรรมกับกลุ่มผู้ซื้อพบว่า PBC หรือ Perceived Behavior Control เป็นปัจจัยในการสลายตัวของ TPB หรือ Theory of Planned Behavior จากผลการศึกษาผู้ซื้อสามารถควบคุมตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Efficacy) ได้ ประกอบกับปัจจัยเรื่องรายได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นปัจจัยเสริม เช่น ความล่าช้าในการ

ดาวโหลดข้อมูล ทรัพยากรทางด้านเวลา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้มีความแตกต่างกันในการแสดงออกถึงพฤติกรรมการสั่งซื้อ (Pavlou & Fygenson, M .2006 pp.115-149)

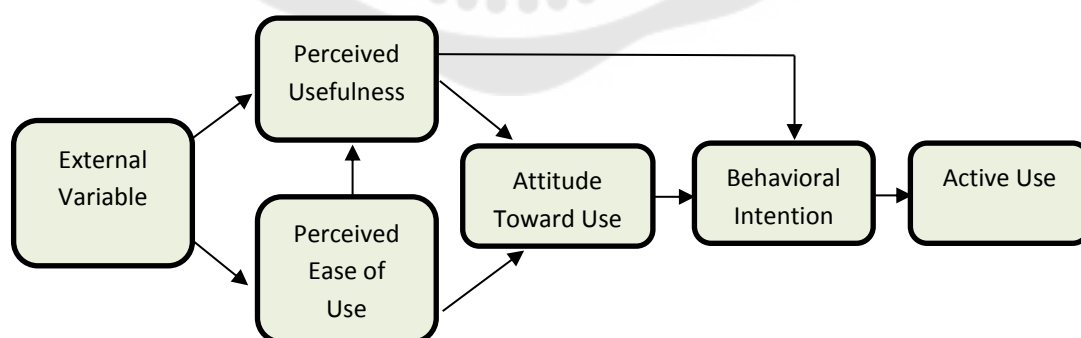
Technology Acceptance Model (TAM)

Davis, F.D. (1989) ได้ทำการศึกษาพัฒนาต่อยอดจากทฤษฎี Theory of Reasoned Action (TRA) ของ Ajzen & Fishbein (1975) ที่เชื่อว่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกนั้นสามารถทำนายได้จาก ความเชื่อ(Beliefs) ทศนคติ (Attitude) และความตั้งใจกระทำ (Intention) Davis (1989) ได้มีการแนะนำทฤษฎี Technology Acceptance Model (TAM) ขึ้น เป็นการอธิบายตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการยอมรับเทคโนโลยีจนนำไปสู่พฤติกรรมการใช้งาน

Perceived ease of use คือ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน หมายถึงระดับความคาดหวังของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบสารสนเทศเป้าหมายที่จะใช้ ว่าจะต้องมีความง่ายในการเรียนรู้ที่จะใช้งาน และไม่ต้องใช้ความพยายามมากเกินไปในการเรียนรู้ใช้งาน Perceived ease of use นี้ถือเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญของทฤษฎี TAM

Perceived Usefulness คือ การรับรู้ถึงประโยชน์ หมายถึงระดับความคาดหวังของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบสารสนเทศเป้าหมายที่จะใช้ว่าจะสร้างให้เกิดประโยชน์และทำให้การทำงานหรือการใช้งานที่มีอยู่เดิมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Attitude toward use คือ ทศนคติที่ผู้ใช้งานมีต่อระบบที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ ซึ่งหากผู้ใช้งานรับรู้ว่าการระบบนั้นมีความง่ายในการใช้งานและการใช้งานระบบใหม่นี้จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง การทำงานเดิมจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นแล้ว จะทำให้ผู้ใช้งานมีทศนคติที่ดีต่อระบบเกิดเป็นความตั้งใจในการใช้งาน Behavioral Intention และทำให้เกิดการใช้งานจริงในที่สุด

ภาพประกอบ 9 Technology Acceptance Model

ที่มา : (Fred Davis, 1989)

Motivational Model (MM)

แบบจำลองทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation model หรือ MM) นำเสนอโดย Vallerand & Bissonnette (1992) เพื่อใช้ในงานวิจัยทางด้านจิตวิทยา ศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการแสดงพฤติกรรม Davis, Bagozzi และ Warshaw จึงได้นำทฤษฎีแรงจูงใจมาปรับใช้วิจัยทางด้านการยอมรับการใช้เทคโนโลยีใหม่ พบว่ามีตัวแปรในการขับเคลื่อนที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้งานเทคโนโลยีดังนี้

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) คือการรับรู้ที่แรงจูงใจของมนุษย์เกิดจากความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างบุคคลกับสิ่งที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย เช่น การตระหนักรู้ถึงความสนุกเพลิดเพลินในการใช้งาน หรือความชอบส่วนตัวในการใช้งานเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพตามที่คาดหวัง

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) คือการรับรู้ที่แรงจูงใจของมนุษย์จะเกิดขึ้นถ้าบุคคลสามารถคาดหวังได้ว่าเมื่อทำงานสำเร็จแล้วจะได้รับสิ่งที่ต้องการได้จากงานนั้น หากการใช้งานเทคโนโลยีนั้นจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน จนทำให้ประสบความสำเร็จในเรื่องใด และทำให้ได้มาซึ่งรางวัลหรือผลตอบแทนบางอย่าง ก็จะส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการใช้งานเทคโนโลยีนั้น

ซึ่งคณะวิจัยของ Davis ที่ได้นำเอา Motivational Model มาปรับใช้ในงานวิจัยได้ทำการศึกษาว่าจะทำอย่างไรในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานและเกิดความสุขในการใช้งานไปด้วย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีแรงจูงใจ ที่ต้องประกอบไปด้วยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก พบว่าการเพิ่มให้เกิดความสุขในการใช้งานนั้นช่วยเพิ่มการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน แต่มีผลกระทบน้อยต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน

Model of PC Utilization (MPCU)

แบบจำลองการใช้ประโยชน์เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Model of PC utilization หรือ MPCU) เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากแบบจำลอง The theory of inter-personal behavior ของ Triandis ใช้ศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ทั้งนี้ Thompson และคณะ ได้นำมาปรับใช้ศึกษาในบริบทของระบบสารสนเทศ เพื่อพยากรณ์การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล อย่างไรก็ตามแบบจำลอง MPCU เหมาะสำหรับนำมาใช้พยากรณ์การยอมรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของแต่ละบุคคล Thompson และคณะ จึงใช้แบบจำลอง MPCU เพื่อการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ มากกว่าที่จะศึกษาและอธิบายความตั้งใจ หลักการของ MPCU คือการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลได้รับแรงขับเคลื่อนจาก

- 1) ผลลัพธ์ที่ตามมาในระยะยาว (Long term consequence)
- 2) ความสามารถของระบบสารสนเทศที่แต่ละบุคคลเชื่อว่า การใช้ระบบสารสนเทศจะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานได้ (Job-fit)
- 3) นวัตกรรมนั้นมีความยากหรือง่ายต่อการใช้งาน (Complexity)
- 4) ผลของการใช้งาน ที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกสนุกสนาน อิมเมจ ประทับใจ หรือ อึดอัดใจ ความกลัว หรือความไม่พอใจ (Affect toward use)
- 5) ปัจจัยทางสังคม ที่เป็นสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมและการได้ปฏิบัติต่อกันในสถานการณ์สังคมนั้นๆ (Social factor)
- 6) สภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้งาน (Facilitation conditions) เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความง่ายในการปฏิบัติงาน เช่นการจัดเตรียมระบบการสนับสนุนด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

Innovation Diffusion Theory (IDT)

ทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรมนั้นถูกคิดค้นมาตั้งแต่ปี 1962 และถูกนำมาพัฒนาและนิยามใหม่โดย Roger ในปี 1995 ซึ่งความหมายของการแพร่กระจายของนวัตกรรมในช่วงเวลาหนึ่งโดยอาศัยกระบวนการตัดสินใจและสื่อสารผ่านช่องทางต่างๆ ในสังคม (Roger, 1995) โดยทฤษฎีนี้มีความเชื่อในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจะเกิดขึ้นจากการแพร่กระจายของสิ่งใหม่ จากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่ง ทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรมนี้มีตัวแปรหรือองค์ประกอบที่สำคัญ 4 อย่าง ได้แก่

นวัตกรรม (Innovation) หมายถึง สิ่งใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นและแพร่กระจายไปสู่สังคม จนเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมนั้น ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นความคิด และส่วนที่เป็นวัตถุ การที่นวัตกรรมใหม่จะได้รับการยอมรับ ถึงแม้จะมีปัจจัยเสริมหลายๆ อย่าง แต่ตัวหรือชนิดของนวัตกรรมนั้น ก็มีความสำคัญเช่นกัน ต้องเป็นสิ่งใหม่ๆ

ประเภทของการสื่อสาร (Types of Communication) หมายถึง สื่อหรือตัวกลางใดๆ ในการส่งต่อแพร่กระจายนวัตกรรมจากแหล่งกำเนิด ไปสู่ผู้ใช้บริการหรือผู้รับนวัตกรรม การสื่อสารจึงมีความสำคัญต่อการรับนวัตกรรมของผู้รับมาก

เกิดในช่วงเวลาหนึ่ง (Time or Rate of Adoption) นวัตกรรมนั้นจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลา และมีลำดับขั้นตอนเพื่อให้บุคคลปรับตัวจนเกิดเป็นการยอมรับนวัตกรรมขึ้นมา

ระบบสังคม (Social System) มีอิทธิพลต่อการรับเทคโนโลยี โดยที่สังคมสมัยใหม่นั้นสมาชิกในสังคมจะมีบรรทัดฐานการยอมรับค่านิยมที่สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงภายในสังคมที่

มากกว่าสังคมโบราณ ที่ยังคงยึดติดกับความเชื่อต่างๆ ความรวดเร็วในการแพร่กระจายนวัตกรรม จึงเกิดได้ช้ากว่า

การยอมรับนวัตกรรมนั้นแบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นการตระหนักหรือตื่นตน (Awareness Stage) เป็นขั้นที่ได้รับรู้สิ่งใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคล แต่ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารครบถ้วน การรับรู้จะมาจากความบังเอิญและมีความสนใจที่จะค้นหาข้อมูล

ขั้นที่ 2 ขั้นสนใจ (Interest Stage) เป็นขั้นที่เริ่มให้ความสนใจ แสวงหารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ยิน ซึ่งตัวแปรทางด้านบุคลิกภาพ ค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคมและประสบการณ์เดิมจะมีผลต่อบุคคลนั้น จนส่งผลต่อการติดตามรายละเอียด

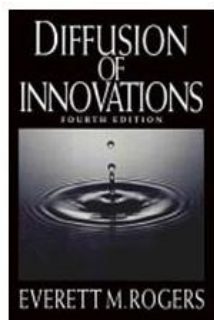
ขั้นที่ 3 ขั้นการประเมิน (Evaluation Stage) เป็นขั้นที่มีการไตร่ตรองว่าจะใช้ดีหรือไม่ ด้วยการเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย เมื่อนำไปใช้แล้วเกิดประโยชน์อย่างไร

ขั้นที่ 4 ขั้นการทดลอง (Trial Stage) เป็นขั้นที่ทดลองใช้สิ่งใหม่ๆ กับสถานการณ์ของตน โดยในขั้นนี้บุคคลนั้นจะแสวงหาข่าวสารที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับนวัตกรรมใหม่นั้นๆ

ขั้นที่ 5 ขั้นตอนการยอมรับ (Adoption Stage) เป็นขั้นที่นำนวัตกรรมนั้นๆ ไปใช้งานในสถานการณ์จริง

โดยเริ่มแรกนั้นผู้รับเทคโนโลยีจะได้รับข่าวสารหรือความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีนั้น จากนั้นหากผู้รับมีความสนใจก็จะพยายามค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการตัดสินใจ เมื่อตัดสินใจแล้วผู้รับจะทำการทดลองใช้ หากได้ผลเป็นที่น่าพอใจผู้รับก็จะทำการใช้เทคโนโลยีนั้นต่อไป

Roger (1962) ยังได้ให้ความสำคัญกับลักษณะของผู้รับนวัตกรรม โดยเขาได้ประยุกต์เรื่องแนวโน้มการกระจายทางสถิติภายใต้โค้งปกติ (Normal Statistic Distribution) มาใช้ในการพิจารณาประเภทของผู้รับนวัตกรรม และยังอาศัยเกณฑ์ความเร็วและความซ้ำในการยอมรับนวัตกรรมมาเป็นแนวทางในการแบ่งผู้รับนวัตกรรมออกเป็น 5 กลุ่มย่อยได้แก่

ภาพประกอบ 10 Diffusion of Innovation

ที่มา : Everette M. Roger (1962), Diffusion of Innovation

1). กลุ่มผู้ริเริ่ม (Innovator) ได้แก่สมาชิกที่ยอมรับนวัตกรรมเป็นกลุ่มแรก กลุ่มนี้มีสมาชิกจำนวนประมาณ 2.5% ของสมาชิกในสังคม Roger กล่าวว่า กลุ่มผู้ริเริ่มมีลักษณะที่กล้าเสี่ยง มีการเดินทางไปมาหาสู่กับสังคมภายนอกบ่อยกว่าสมาชิกกลุ่มคนอื่นๆ มีการศึกษาและมีสถานภาพทางสังคมสูง นอกจากนั้นกลุ่มนี้นิยมการเปลี่ยนแปลง มีความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่มีความเป็นนามธรรม และเรื่องราวเชิงเหตุ / ผลสูง ตลอดจนเป็นกลุ่มที่ชอบแสวงหามุมมองใหม่ๆ และนิยมใช้การสื่อสารหลากหลายช่องทางในการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร

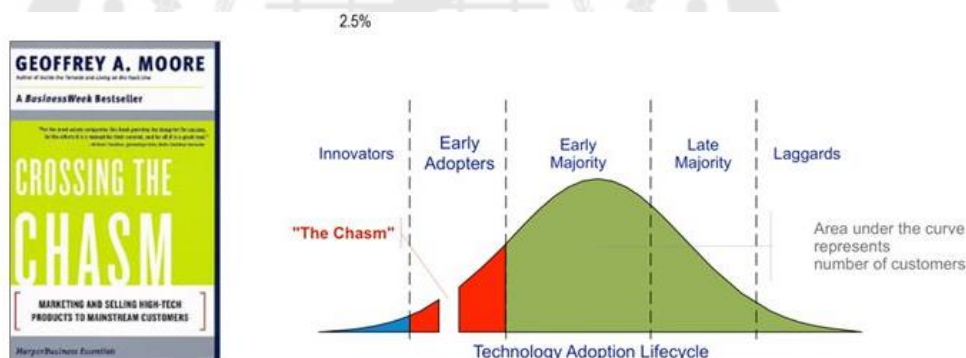
2). กลุ่มผู้ยอมรับเทคโนโลยีในช่วงแรกๆ (Early Adopters) ได้แก่ สมาชิกจำนวน 13.5% ของสังคม โดยกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ 2 ที่เริ่มหันมายอมรับนวัตกรรม กลุ่มนี้มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มแรกในด้านการศึกษาและสถานภาพทางสังคมสูง นิยมการเปลี่ยนแปลง มีความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่มีความเป็นนามธรรม และเรื่องราวเชิงเหตุ / ผลสูง แต่กลุ่มนี้มีความแตกต่างจากกลุ่มแรกเนื่องจากกลุ่มนี้มักเป็นบุคคลที่ได้รับการเคารพยกย่องจากสมาชิก และเป็นกลุ่มบุคคลที่สมาชิกในสังคมส่วนใหญ่มักขอพบเมื่อต้องการคำปรึกษาหรือขอแนะนำ

3). กลุ่มคนส่วนใหญ่กลุ่มแรก (Early Majority) ได้แก่สมาชิกของกลุ่มจำนวน 34% ของสมาชิกทั้งหมด โดยบุคคลในกลุ่มนี้เป็นคนที่มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจสูง และมักให้ความสนใจกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ริเริ่ม และกลุ่มผู้ยอมรับนวัตกรรมช่วงแรกๆ

4). กลุ่มคนส่วนใหญ่กลุ่มหลัง (Late Majority) ได้แก่ สมาชิกจำนวน 34% ของสมาชิกทั้งสังคม โดยบุคคลกลุ่มนี้ค่อนข้างมีลักษณะช่างสงสัย และมักต้องการแรงกดดันจากเพื่อนๆ สมาชิกในสังคม (Peer Pressure) ในการยอมรับนวัตกรรม

5). กลุ่มผู้ล่าช้า (Laggards) ได้แก่ สมาชิกจำนวน 16% ในสังคม โดยมักเป็นบุคคลที่ไม่ค่อยไวใจสิ่งใหม่ๆ ที่เข้ามาในสังคม และมักยึดติดกับขนบธรรมเนียมประเพณีเก่าๆ ในสังคม

(Moore, 1998) ได้ให้ความสำคัญต่อการยอมรับนวัตกรรมในกลุ่ม Early Adopters อย่างมาก และกลุ่มนี้มีความสำคัญยิ่งว่านวัตกรรมนี้จะอยู่หรือดับไปในสังคม Moore จึงเปรียบเทียบว่าในคนกลุ่มนี้จะมี “หุบเหว” (Chasm) ซึ่งคอยดักนวัตกรรมใดๆ ที่จะคงอยู่หรือเลิกละ และนวัตกรรมใดๆ จะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง Early Adopters กับผู้ผลิตนวัตกรรมนั้นๆ ก่อน และปรับจนตรงกับความต้องการของคนในสังคมจนก่อให้เกิดการยอมรับในที่สุด หากนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมุดผ่านหุบเหวนี้ไปได้ นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีนั้นๆ จะเกิดการยอมรับ และเกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์อย่างแท้จริง ดังภาพ

ภาพประกอบ 11 Crossing the chasm

ที่มา : Moore (1998), Crossing the CHASM

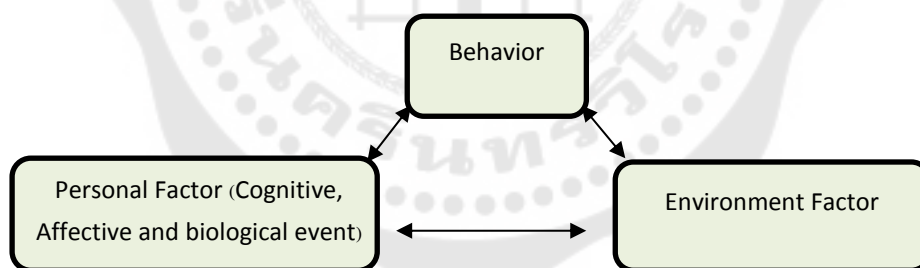
Social Cognitive Theory (SCT)

ถูกนำเสนอโดยศาสตราจารย์ อัลเบิร์ต แบนดูรา (1980) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด โดยในทฤษฎีนี้ Bandura ได้ให้ทัศนะไว้ว่า พฤติกรรมของมนุษย์ (Behavior) มีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับปัจจัยหลักอีกสองปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางปัญญาและปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ (Personal Factor) และอิทธิพลของสภาพแวดล้อม และยังได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่าง

ระหว่างการเรียนรู้กับการกระทำ โดยมนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้หลายอย่าง แต่ไม่จำเป็นต้องแสดงออกด้วยการกระทำทั้งหมด มีบางสิ่งที่มีมนุษย์ได้เรียนรู้ไว้แล้ว แต่ยังไม่เคยนำออกมาปฏิบัติ นอกจากนี้เบนดูว์เชื่อว่า การเรียนรู้ของมนุษย์นั้น ส่วนมากมาจากการสังเกต หรือจากการที่เลียนแบบจากต้นแบบ ซึ่งต้นแบบสามารถที่จะอยู่ในรูปแบบใดก็ได้ อาจจะเป็นมนุษย์ด้วยกัน เป็นสิ่งมีชีวิตอื่น หรืออาจอยู่ในรูปแบบของสัญลักษณ์ รวมถึงข้อมูลสารสนเทศที่ถูกบันทึกไว้

ในปี 1986 ทฤษฎีปัญญาทางสังคม ถูกนำมาวิเคราะห์อย่างละเอียดอีกครั้ง และได้ถูกนำเสนอในหนังสือ Social Foundation of Thought and Action : A Social Cognitive Theory หนังสือนี้ได้กล่าวเกี่ยวกับกลไกการบังคับตนเอง ในการควบคุมสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว โดยเฉพาะแรงจูงใจและความอดทนเมื่อต้องประสบกับอุปสรรคและความไม่เท่าเทียมกัน

Social Cognitive Theory ถูกปรับปรุงพัฒนาต่อยอดมาจาก Social Learning Theory ซึ่งกล่าวไว้ว่าคนเราไม่ได้เรียนรู้แค่จากประสบการณ์ตนเอง แต่ได้เรียนรู้จากการสังเกตการณ์กระทำของคนอื่นๆ รวมไปถึงวิเคราะห์ถึงผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำนั้นๆ โดย Social Cognitive Theory ได้เพิ่มเติมเรื่อง Self Efficacy เข้าไป ซึ่งได้ผสมผสานแนวคิดและกระบวนการเกี่ยวกับรูปแบบการคิดและการรับรู้พฤติกรรมและอารมณ์ที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนพฤติกรรม สามารถแสดงความเกี่ยวข้องของปัจจัยได้ดังภาพ

ภาพประกอบ 12 Social Cognitive Theory Model

ที่มา : Bandura, A (1989)

Bandura ได้ให้ความสำคัญของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม โดยผู้เรียนรู้กับสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกัน หมายความว่าผู้เรียนที่ต้องการเรียนรู้กับสิ่งแวดล้อมเป็นสาเหตุของพฤติกรรม นอกจากนี้ Bandura ยังได้กว้างถึงความแตกต่างของการเรียนรู้ (Learning)

และการกระทำ (Performance) ว่าคนเราอาจเรียนรู้อะไรได้หลายอย่าง แต่ไม่ได้กระทำทั้งหมด พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกมาอาจแบ่งได้เป็นสามประเภทคือ

- 1) พฤติกรรมตอบสนองที่เกิดจากการเรียนรู้ ที่ซึ่งแสดงออกหรือกระทำสม่ำเสมอ
- 2) พฤติกรรมที่เรียนรู้แต่ไม่เคยแสดงออกหรือกระทำ
- 3) พฤติกรรมที่ไม่เคยแสดงออกหรือกระทำเพราะไม่เคยเรียนรู้จริงๆ

โดยสรุปแล้ว การยอมรับนวัตกรรมเป็นการศึกษาเชิงพฤติกรรมของมนุษย์ที่มีต่อการยอมรับสิ่งใหม่ๆ และเกิดการใช้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทฤษฎีและ Model นั้นมีการพัฒนาการมาจากหลายๆ ทฤษฎีร่วมกัน การเข้าใจในปัจจัยต่างๆ ของทฤษฎี จะช่วยให้สามารถเข้าใจถึงพฤติกรรมต่างๆ ของผู้บริโภค รวมถึงผู้ใช้งานเทคโนโลยีต่างๆ ว่าเพราะเหตุใดนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีนั้นๆ ถึงได้รับการยอมรับ และสามารถเข้าไปอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้คนได้ อันประกอบไปด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้ การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน, ความง่ายในการใช้งาน, ทัศนคติต่อการใช้งาน และความตั้งใจในการใช้งาน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เกริดา โคตรชาวีและวิภาวรรณ จิรประวัติ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยนำของการรับรู้ความเสี่ยงและพฤติกรรมการซื้อสินค้าออนไลน์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้บริโภคเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์และเจนเนอเรชั่นวาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือกลุ่มประชากร ที่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเคยซื้อสินค้าออนไลน์อย่างน้อย 1 ครั้ง ภายในระยะเวลา 6 เดือน นับถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งประชากรในเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (ผู้ที่มีอายุระหว่าง 32 – 48 ปี) และเจนเนอเรชั่นวาย (ผู้ที่มีอายุระหว่าง 16 – 31 ปี) จำนวนทั้งสิ้น 242 ตัวอย่าง ผลการศึกษาข้อมูล ส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริโภคเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์และเจนเนอเรชั่นวายที่มี ประสบการณ์ในการซื้อสินค้าออนไลน์ที่มีปัจจัยนำของการรับรู้ความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) พฤติกรรมการซื้อสินค้าออนไลน์ที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้บริโภคเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ใช้ปริมาณเงินในการซื้อสินค้าออนไลน์ มากกว่าเจนเนอเรชั่นวาย 2) ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยง ได้แก่การเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต และความเชื่อใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้บริโภคเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์และเจนเนอเรชั่นวาย ซึ่งการรับรู้ความเสี่ยงที่ผู้บริโภคทั้งสองเจนเนอเรชั่น ให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ความเสี่ยงด้านการทำงานของสินค้า ความเสี่ยงด้านความเป็นส่วนตัว ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านเวลา ความเสี่ยง ด้านกายภาพ ความเสี่ยงด้านจิตวิทยา และความเสี่ยง

ด้านสังคม ตามลำดับ ส่วนทางด้านผลของการรับรู้ความเสี่ยงพบว่า ผู้บริโภคเจเนอเรชั่นเอ็กซ์และเจเนอเรชั่นวายมีทัศนคติและความตั้งใจซื้อสินค้าออนไลน์ไม่แตกต่างกัน

วรพิน งามไกว้ว และตรีทิพ บุญแย้ม (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคชาวไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างครั้งนี้ คือ กลุ่มที่เคยใช้ บริการหรือรู้จักหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จำนวน 322 ตัวอย่าง ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีระดับอายุอยู่ที่ 20-29 ปีระดับการศึกษา ในระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า เป็นนักเรียน นักศึกษา มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ส่วนใหญ่เคยใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาก่อน โดยใช้งานเวลาอยู่ที่บ้าน มีระยะเวลาในการใช้งาน อยู่ที่ 2-3 ชั่วโมงต่อวัน จากการวัดระดับการรับรู้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้แก่ ด้านเพศ ด้านอายุด้านระดับการศึกษา และด้านอาชีพ ในขณะที่เดียวกันด้านรายได้ไม่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 2) ปัจจัยองค์ประกอบการรับรู้มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้แก่การรับรู้จากสิ่งเร้าและการรับรู้จากบุคคล

กุลปริยา นกดีและนิธนา สุวานิตธนกร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการยอมรับเทคโนโลยี GPS Tracking ของ บริษัท พี.ที. ทรานส์อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างครั้งนี้ คือ กลมข้อมูลจาก ผู้บริหาร พนักงานตรวจสอบเส้นทางการเดินรถ และพนักงานขับรถของบริษัท พี.ที. ทรานส์อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จำนวน 155 คน ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36 – 40 ปีมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 5 – 10 ปีในการทำงานที่บริษัท พี.ที. ทรานส์อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี GPS Tracking ของบริษัท พี.ที. ทรานส์อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ได้แก่การรับรู้ถึงความง่ายต่อ การใช้งาน และคุณภาพการให้บริการด้านการเข้าถึงการให้บริการ ในขณะที่ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากเทคโนโลยีทัศนคติต่อเทคโนโลยีคุณภาพการให้บริการด้านการตอบสนองของความ ต้องการความน่าเชื่อถือ และความปลอดภัยไม่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี GPS Tracking ของ บริษัท พี.ที. ทรานส์อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

สุภัทรชัย ครุฑปักซี่ (2553) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมระบบธนาคารอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดปทุมธานี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่ใช้บริการระบบธนาคารอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทั่วไปด้าน

ระดับอายุ การศึกษาและอาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อองค์ประกอบเกี่ยวกับการรับรู้แตกต่างกันในภาพรวม คนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยมยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ส่วนของการศึกษาและอาชีพเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกันคนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้มีความกว้างขวาง และเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ

นราทิพย์ ณ ระนอง (2557) ได้ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ความเสี่ยงและความตั้งใจใช้บริการธนาคารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือของผู้บริโภค จากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้โทรศัพท์มือถือที่อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวน 400 คน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจใช้บริการธนาคารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือในทิศทางตรงกันข้าม และการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยนั้นส่งผลกระทบท่อความตั้งใจใช้บริการมากที่สุด หากธนาคารผู้ให้บริการสามารถลดความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยได้ ก็จะส่งผลให้ผู้บริโภคหันมาเลือกใช้บริการธนาคารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือมากขึ้นได้

จักรพงษ์ ลีลาธนาศิริ (2561) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการทำธุรกรรมทางการเงินบนสมาร์ตโฟนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล โดยสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการทำธุรกรรมทางการเงินบนสมาร์ตโฟนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 400 คน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยง ส่งผลกระทบท่อความตั้งใจใช้งาน ซึ่งปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานส่งผลถึงปัจจัยการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด

งานวิจัยในต่างประเทศ

Juan Carlos Roca (2009) ได้ศึกษาเรื่องความสำคัญของการรับรู้ถึงความไว้วางใจ ความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวในระบบการซื้อขายออนไลน์ (The Importance of Perceived Trust, Security and Privacy in Online Trading Systems) ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (TAM) ซึ่งได้ศึกษาต่อเนื่องมาจากทฤษฎีการกระทำด้วย เหตุผล (TRA) และใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (TPB) ต่อกำการซื้อขายแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้องกับการเงินทางออนไลน์โดยมุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness) การรับรู้ถึง ความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use) การรับรู้ถึงความไว้วางใจ (Perceived Trust) การรับรู้ถึงความเป็นส่วนตัว (Perceived Privacy) การรับรู้ถึงความปลอดภัย (Perceived Security) และเจตนาเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intention) ผลการวิจัย

สรุปได้ว่า การรับรู้ถึงความง่ายในการ ใช้งาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการรับรู้ถึงประโยชน์และ การรับรู้ถึงประโยชน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อเจตนาเชิงพฤติกรรม ขณะที่การรับรู้ถึงความง่ายใน การใช้งานไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ เจตนาเชิงพฤติกรรมซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้ว่าเครื่องมือใน เว็บไซต์มีการใช้งานง่ายซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอยู่ แล้ว นอกจากนั้นการรับรู้ถึงความไว้วางใจมี ผลกระทบต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมมากที่สุด การรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้งานมีผลกระทบ ต่อการรับรู้ถึงความไว้วางใจมากกว่าการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน ส่วนการรับรู้ถึงความ ปลอดภัยมีผลกระทบต่อการรับรู้ถึงความไว้วางใจ ในขณะที่การรับรู้ถึงความเป็นส่วนตัวไม่มี ผลกระทบต่อการรับรู้ถึงความไว้วางใจ

Farzianpour (2014) นักวิจัยชาวอิหร่าน ได้ทำการศึกษาการรับรู้ความเสี่ยงของผู้บริโภค ในประเทศอิหร่านในเรื่องการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านผู้ใช้งาน Online Banking 384 คนในประเทศอิหร่าน โดยใช้ทฤษฎี Perceived Risk ทดสอบความตั้งใจในการใช้ งาน Online Banking ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการใช้งาน มากที่สุดได้แก่ การรับรู้ความเสี่ยงด้านความเป็นส่วนตัว การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ และการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยตามลำดับ โดยที่การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาไม่มี ผลกระทบรองลงมา

Huda Qasiam & Emad Abu-Shanab (2015) ได้ทำการศึกษาโดยใช้ทฤษฎีการยอมรับ เทคโนโลยี UTAUT ศึกษาแรงขับเคลื่อนที่มีผลต่อการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์จากกลุ่มตัวอย่างชาว จอร์แดนจำนวน 300 คน ที่ใช้งาน Mobile Payment ซึ่งในปี 2015 ที่ทำการวิจัยนั้น การใช้งาน Mobile Payment ยังไม่แพร่หลายเท่าทุกวันนี้ จากการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคมีความคาดหวังใน เรื่องประสิทธิภาพของระบบในระดับสูง เช่นเดียวกับความคาดหวังด้านความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ยังพบว่า ด้านความคาดหวังในเรื่องพยายามในการใช้งาน หรือ Effort Expectancy ไม่ได้ ส่งผลกระทบโดยตรงกับความตั้งใจในการใช้งาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงิน ด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มี Application Mobile Banking ของ ธนาคารพาณิชย์ไทยจำนวน 34,503,696 บัญชี (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2561) ประกอบไปด้วยหลากหลายอาชีพ ทั้งเพศชายและเพศหญิงซึ่ง ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้วิธีการ คำนวณหาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของ (Taro Yamane, 1973) และกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน $\pm 5\%$ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2555)ซึ่งมีวิธีในการคำนวณดังนี้

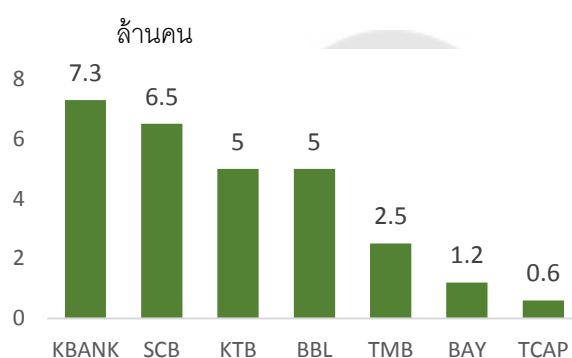
$$n = \frac{n}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ	n	=	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
	N	=	จำนวนประชากร
	e	=	ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง
	คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง(แทนค่าดังแสดงในสูตร)		
	n	=	$\frac{34,503,696}{1+34,503,196(0.05)^2}$
	n	=	399.99 คน

จากการคำนวณได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 399 คน ปัดขึ้น เป็น 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรผู้ใช้งาน Mobile Banking ของแต่ละธนาคาร ตามสัดส่วนของส่วนแบ่งการตลาด Mobile Banking 5 อันดับแรก ซึ่งสามารถคำนวณตามร้อยละออกมาเป็นกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาได้ตามตารางด้านล่าง

ภาพประกอบ 13 จำนวนผู้ใช้งาน Mobile Banking

ที่มา : <https://mgronline.com> (Online, 2561, 29 มีนาคม)

ตาราง 4 ตารางการกำหนดโควตากลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาวิจัย

ธนาคาร	จำนวน
ธนาคารกสิกรไทย	80 คน
ธนาคารไทยพาณิชย์	80 คน
ธนาคารกรุงไทย	80 คน
ธนาคารกรุงเทพ	80 คน
ธนาคารทหารไทย	80 คน
	400 คน

ขั้นตอนที่ 2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มี Application Mobile Banking ใช้งานใน Smart Phone โดยขอความร่วมมือจากผู้บริหารในการตอบแบบสอบถามแบบออนไลน์ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากตำราเรียน เอกสาร เว็บไซต์ ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ครอบคลุม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบสอบถามให้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายของการวิจัย

3. นำข้อมูลที่ได้ไปสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามด้านการรับรู้ความเสี่ยง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Response Question) จำนวน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อ 1 เพศ ใช้วัดระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

1.1 เพศชาย

1.2 เพศหญิง

ข้อ 2 อายุ ใช้วัดระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยการกำหนดช่วงอายุ ตามสำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนดไว้ ตาม International Standard Age Classification ขององค์การสหประชาชาติเป็นหลักในการพิจารณา เพื่อให้เป็นมาตรฐานสากลและผู้ใช้ข้อมูลสามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันระหว่างประเทศได้ ช่วงอายุเริ่มต้นตั้งที่ ต่ำกว่า 20 ปี เนื่องจากเป็นอายุที่อยู่ในฐานะบรรลุนิติภาวะ สามารถทำนิติกรรมได้ตามกฎหมาย และมาตรฐานการจัดกลุ่มอายุ 3 ประเภท มีดังนี้ กลุ่ม 5 ปี กลุ่ม 10 ปี และกลุ่ม 20 ปี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2001) โดยในการวิจัยได้เลือกกลุ่มแบบ 10 ปี โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วง มีคำตอบให้เลือกดังนี้

2.1 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

2.2 อายุ 21-30 ปี

2.3 อายุ 31-40 ปี

2.4 อายุ 41-50 ปี

2.5 อายุ 51 ปีขึ้นไป

ข้อ 3 สถานภาพสมรส ใช้วัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) มีคำตอบให้เลือกดังนี้

3.1 โสด

3.2 สมรส

3.3 หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

ข้อ 4 ระดับการศึกษา ใช้วัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดยมีคำตอบให้เลือกดังนี้

4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อ 5 อาชีพ ใช้วัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) โดยมีคำตอบให้เลือกดังนี้

5.1 นักเรียน นิสิต นักศึกษา

5.2 รับราชการ รัฐวิสาหกิจ

5.3 พนักงานบริษัทเอกชน

5.4 ธุรกิจส่วนตัว

5.5 พ่อบ้าน/แม่บ้าน

5.6 อื่นๆ โปรดระบุ.....

ข้อ 6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้วัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 9) เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2561 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2561 เป็นต้นไป (กระทรวงแรงงาน, 2561, 21 มีนาคม) ในเขตกรุงเทพมหานคร ค่าจ้างขั้นต่ำเท่ากับ 325 บาทต่อวัน ผู้วิจัยจึงกำหนดช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังนี้

6.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

6.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท

6.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท

6.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท

6.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงในการใช้บริการทางการเงิน ด้วยระบบ QR Code ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) จำนวน 18 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดหลักประกอบทั้งหมด 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 การรับรู้ความเสี่ยงด้านการเงิน

2.2 การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย

2.3 การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว

2.4 การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา

2.5 การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ

2.6 การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม

โดยที่ข้อความแต่ละข้อนั้นจะมีคำตอบให้เลือกลักษณะของประเมินค่าเป็น 5 ระดับตามแนวของ Likert scale โดยกำหนดคะแนนความแตกต่างดังนี้

คะแนน		ระดับความสำคัญ
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำคะแนนจากการกำหนดดังกล่าวมาประเมินค่า เพื่อแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 \text{อันดับภาคขั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนขั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง การรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง การรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง การรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง การรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง การรับรู้ความเสี่ยงมีความสำคัญน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามด้านการยอมรับเทคโนโลยีการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) จำนวน 12 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดหลักประกอบทั้งหมด 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 3.1 การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการ
- 3.2 ความง่ายในการใช้บริการ
- 3.3 ทศนคติต่อการใช้บริการ
- 3.4 ความตั้งใจในการใช้บริการ

โดยข้อความแต่ละข้อนั้นจะมีคำตอบให้เลือกลักษณะของประเมินค่าเป็น 5 ระดับตามแนวของ Likert scale โดยกำหนดคะแนนความแตกต่างดังนี้

คะแนน		ระดับการตัดสินใจ
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำคะแนนจากการกำหนดดังกล่าวมาประเมินค่า เพื่อแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 \text{อันดับภาคส่วน} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) และข้อบกพร่องของข้อคำถาม และการใช้สำนวนภาษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α – Coefficient) ของ Cronbach (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555) ค่าอัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก และไม่ต่ำกว่า 0.6 (Nunnally J. C., 1978) แสดงว่ามีความเชื่อมั่นผ่านเกณฑ์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาดังนี้

การรับรู้ความเสี่ยง

ด้านการเงิน (Financial Risk)	เท่ากับ 0.610
ด้านความปลอดภัย (Security Risk)	เท่ากับ 0.819
ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Risk)	เท่ากับ 0.695
ด้านเวลา (Time Risk)	เท่ากับ 0.619
ด้านประสิทธิภาพ (Performance Risk)	เท่ากับ 0.855
ด้านสังคม (Social Risk)	เท่ากับ 0.790

การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code

การรับรู้ประโยชน์จากการใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	เท่ากับ 0.846
ความง่ายในการใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	เท่ากับ 0.809
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	เท่ากับ 0.802
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	เท่ากับ 0.906

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าจากตำราและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงหนังสือคู่มือ เว็บไซต์ และนิตยสารต่างๆ ที่มีคอลัมน์เกี่ยวกับความเสี่ยงและการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินประเภทต่างๆ โดยเฉพาะ เทคโนโลยี QR Code

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้งาน Application Mobile Banking ของธนาคาร 5 ธนาคารที่รองรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ทั้งเพศชาย และเพศหญิงจากการเก็บแบบสอบถามออนไลน์ จำนวน 400 คน

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม จำนวนของแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่สมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่กำหนดไว้

3. การประมวลผลข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาวิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences for Windows)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยประชากรศาสตร์ สถิติที่ใช้ คือ การหาค่าร้อยละ (Percentage)

5. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบค่าสถิติต่าง ๆ ได้แก่ Independent t-test สำหรับ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ เพศ และใช้สถิติความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และใช้สถิติ Person Product Moment Correlation Coefficient เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2555)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ของคะแนน
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) เพื่อใช้อธิบาย

ลักษณะข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในแบบสอบถามตอนที่ 2-3 โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability of the test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{Cronbach's alpha: } \alpha = \frac{k \text{ covariance / variance}}{1 + (k - 1) \text{ covariance / variance}}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนคำถาม

covariance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างค่าถามต่างๆ
variance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของค่าถาม

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ประกอบด้วย

3.1 สถิติ Independent t-test ทดสอบความแตกต่าง 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2553) ใช้ทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 ในส่วนของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ โดยมีสูตรในหาค่า t ดังนี้

กรณีที่มีความแปรปรวนของ 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ($s_1^2 \neq s_2^2$)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1}\right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{n_2 - 1}}$$

กรณีที่มีความแปรปรวนของ 2 กลุ่มเท่ากัน ($s_1^2 = s_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ($n_1 + n_2 - 2$)

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: ANOVA) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555) โดยดูค่าความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variance และจะใช้สถิติวิเคราะห์จากค่า ANOVA (F) หรือค่า Brown-Forsythe (B)

สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Brown-Forsythe (B) ใช้ในกรณีที่ความแปรปรวนแตกต่างกัน (Hartung, 2001) สามารถเขียนได้ ดังนี้

$$B = \frac{MSB}{MSW'}$$

$$\text{โดยค่า MSW'} = \sum_{i=1}^K \left(1 - \frac{n_i}{N}\right) S_i^2$$

เมื่อ B	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-Forsythe
MSB	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MSW'	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่มสำหรับสถิติ Brown-Forsythe
K	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	ขนาดประชากร
S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-Test ใช้ในกรณีที่มีความแปรปรวนเท่ากัน

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (B)	k-1	$SS_{(B)}$	$MS_{(B)} = \frac{SS_{(B)}}{k-1}$	$\frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$
ภายในกลุ่ม (W)	n-k	$SS_{(W)}$	$MS_{(W)} = \frac{SS_{(W)}}{n-k}$	
รวม (T)	n-1	$SS_{(T)}$		

	F	=	$\frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$
เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม (k-1) และภายในกลุ่ม (n-k)
	k	แทน	จำนวนกลุ่มของตัวอย่างที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	SS _(B)	แทน	ผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Between Sum of Squares)
	SS _(W)	แทน	ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม (Within Sum of Squares)
	MS _(B)	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square between groups)
	MS _(W)	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within groups)

หากผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett T3 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555)

สูตรการวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ LSD (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545: 332-333)

	LSD	=	$t_{1-\alpha/2; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$
เมื่อ	$t_{1-\alpha/2; n-k}$	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 และชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม
	MSE	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS _W)
	n _i	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i
	n _j	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j
	α	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน

สูตรการวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ Dunnett T3 (Keppel, 1982: 153-155)

$$d_D = \frac{qD\sqrt{2(MS_{S/A})}}{\sqrt{S}}$$

เมื่อ	d_D	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Dunnett test
	q_D	แทน	ค่าจากตาราง Critical values of Dunnett test
	$MS_{S/A}$	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	S	แทน	ขนาดของกกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555)

$$r = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนชุด X และชุด Y
	n	แทน	ขนาดของตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ความหมายของค่า r คือ

- 1) ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
- 2) ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่มด้วย แต่ถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย
- 3) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
- 4) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก
- 5) ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6) ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย และมีค่าระดับความสัมพันธ์ของค่าสหสัมพันธ์ต่ำ

การอ่านความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าระดับความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.81 – 1.00	สูงมาก (Very strong)
0.61 – 0.80	ค่อนข้างสูง (Strong)
0.41 – 0.60	ปานกลาง (Moderate)
0.21 – 0.40	ค่อนข้างต่ำ (Weak)
0.01 – 0.20	ต่ำมาก (Very weak)
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทนค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
H_0	แทนสมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทนสมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
p	แทนค่าความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
t	แทนค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ T-Test
df	แทนชั้นขององศาอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทนผลรวมคะแนนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทนค่าเฉลี่ยของผลรวมคะแนนยกกำลังสอง (Mean of Square)
f	แทนค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ Anova (F-Test)
r	แทนค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) คิดเป็นร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ความเสี่ยง แบ่งเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย การรับรู้ความเสี่ยงความเสี่ยงทางการเงิน การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย แบ่งเป็น 4 ด้านคือ การรับรู้ถึงประโยชน์ ความง่ายในการใช้งาน ทศนคติต่อการใช้งาน ความตั้งใจที่จะใช้งาน โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) คิดเป็นร้อยละ (Percentage) การใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

1). ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่อเดือน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test, One way Anova

2). การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แตกต่างกันทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment correlation coefficient)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภค

การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคได้แก่เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนโดยแจกแจงจำนวน (ความถี่) ค่าเปอร์เซ็นต์หรือร้อยละ (Percentage) ได้ดังนี้

ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะทางประชากรศาสตร์

ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	132	33.0
หญิง	268	67.0
รวม	400	100.00
2. อายุ		
อายุน้อยหรือเท่ากับกว่า 20 ปี	6	1.5
อายุ 21 – 30 ปี	71	17.8
อายุ 31 – 40 ปี	215	53.8
อายุ 41 – 50 ปี	60	15.0
อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป	48	12.0
รวม	400	100.00
3. สถานภาพสมรส		
โสด	232	58.0
สมรส	154	38.6
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	14	3.5
รวม	400	100.00
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	52	13.0
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี	220	55.0
สูงกว่าปริญญาตรี	128	32.0
รวม	400	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
5. อาชีพ		
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	11	2.8
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	40	10
พนักงานบริษัทเอกชน	278	69.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	58	14.5
พ่อบ้าน / แม่บ้าน	13	3.3
รวม	402	100.00
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	14	3.5
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท	31	7.8
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท	78	19.5
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท	93	23.3
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป	184	46.0
รวม	400	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน จำแนกตัวแปรได้ดังนี้

เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 268 คนคิดเป็นร้อยละ 67.0 และเป็นเพศชายมีจำนวน 132 คนคิดเป็นร้อยละ 33.0

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 215 คนคิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคืออายุ 21-30 ปีมีจำนวน 71 คนคิดเป็นร้อยละ 17.8 อายุ 41-50 ปีมีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 15.0 อายุ 50 ปีขึ้นไปมีจำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 12.0 และอายุน้อยกว่า 20 ปีมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 6 คนคิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

สถานภาพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมา มีสถานภาพสมรส มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 และมีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีมีจำนวน 220 คนคิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมา มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 128 คนคิดเป็นร้อยละ 32.0 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 52 คนคิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวน 278 คนคิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 58 คนคิดเป็นร้อยละ 14.5 อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจมีจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 10.0 อาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้านมีจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 3.3 และอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด คือ 11 คนคิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไปจำนวน 184 คนคิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาทมีจำนวน 93 คนคิดเป็นร้อยละ 23.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาทมีจำนวน 78 คนคิดเป็นร้อยละ 19.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาทมีจำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 7.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาทมีจำนวนน้อยน้อยที่สุดคือ 14 คนคิดเป็นร้อยละ 3.5

เนื่องจากข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุ สถานภาพสมรส และ อาชีพ มีความถี่ของข้อมูลกระจายตัวไม่สม่ำเสมอ และ บางกลุ่มมีจำนวนความถี่น้อยเกินไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมข้อมูลใหม่เพื่อให้เกิดการกระจายตัวของข้อมูลมีความสม่ำเสมอ เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งได้กลุ่มใหม่นี้

ตาราง 6 แสดงจำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุ
สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ตามการจัดกลุ่มใหม่

ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	77	19.2
อายุ 31-40 ปี	215	53.8
อายุ 41-50 ปี	60	15.0
อายุ 50 ปีขึ้นไป	48	12.0
รวม	400	100.00
2. สถานภาพ		
โสด	232	58.0
สมรส / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	168	42.0
รวม	400	100.00
3. อาชีพ		
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	40	10.0
พนักงานบริษัทเอกชน	278	69.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	58	14.5
พ่อบ้าน / แม่บ้าน / นักเรียน นิสิต นักศึกษา	24	6.0
รวม	400	100.00
4. รายได้		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	45	11.2
20,001 – 30,000 บาท	78	19.5
30,001 – 40,000 บาท	93	23.3
40,001 บาทขึ้นไป	184	46.0
รวม	400	100.00

จากตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านอายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้ตามการจัดกลุ่มใหม่ จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 215 คนคิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคืออายุน้อยกว่า 30 ปี มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 อายุ 41-50 ปีมีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 15.0 อายุ 50 ปีขึ้นไปมีจำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

สถานภาพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาคือสถานภาพสมรส / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่ มีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวน 278 คนคิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 58 คนคิดเป็นร้อยละ 14.5 อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจมีจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 10.0 และอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน/นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 24 คนคิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไปจำนวน 184 คนคิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาทมีจำนวน 93 คนคิดเป็นร้อยละ 23.3 ถัดลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาทมีจำนวน 78 คนคิดเป็นร้อยละ 19.5 และสุดท้ายคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาทมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 45 คนคิดเป็นร้อยละ 11.2

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ความเสี่ยง แบ่งเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ และการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตาราง 7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงโดยรวม

การรับรู้ความเสี่ยง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน	2.96	0.826	ปานกลาง
การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย	3.40	0.743	ปานกลาง
การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว	3.54	0.720	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา	3.66	0.679	มาก
การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ	4.00	0.665	มาก
การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม	3.94	0.807	มาก
การรับรู้ความเสี่ยง รวม	3.58	0.502	มาก

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.00, 3.94, 3.66 และ 3.54 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.40 และ 2.96

ตาราง 8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน

การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ	2.61	1.232	ปานกลาง
2. เมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด	2.92	1.171	ปานกลาง
3. ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code	3.36	1.130	ปานกลาง
การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินรวม	2.96	0.826	ปานกลาง

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความเสี่ยงทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินเท่ากับ 3.36 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ได้แก่ เมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด และการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.92 และ 2.61 ตามลำดับ

ตาราง 9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย

การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจฉาชีพ	3.35	1.234	ปานกลาง
2. ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber	3.53	1.069	มาก
3. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	3.40	0.743	ปานกลาง
การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยรวม	3.40	0.743	ปานกลาง

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับ

ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยเท่ากับ 3.53 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ได้แก่ มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code และ การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.40 และ 3.35 ตามลำดับ

ตาราง 10 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว

การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	3.57	1.036	มาก
2. นโยบายความเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารผู้ให้บริการ น่าเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	3.64	0.976	มาก
3. การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต	3.30	1.114	ปานกลาง
การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวรวม	3.54	0.720	มาก

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องนโยบายความเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารผู้ให้บริการ น่าเชื่อถือและปกป้องข้อมูล

ส่วนตัวของผู้ใช้งานได้อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวเท่ากับ 3.53 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ มีการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และ การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ความสำคัญระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.30

ตาราง 11 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา

การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	3.70	0.856	มาก
2. การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	3.93	0.827	มาก
3. การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	3.35	0.891	ปานกลาง
การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลารวม	3.66	0.679	มาก

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาเท่ากับ 3.93 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และ การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงิน

ด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม ให้ความสำคัญระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

ตาราง 12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคาร ผู้ใช้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการ ทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code	3.74	0.806	มาก
2. คุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงิน ด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ	4.17	0.824	มาก
3. คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	4.08	0.859	มาก
การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพรวม	4.00	0.665	มาก

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพเท่ากับ 4.17 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code และ ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ใช้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ 3.74 ตามลำดับ

ตาราง 13 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความเสี่ยงในด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล	4.04	0.907	มาก
2. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ	3.62	1.031	มาก
3. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด	4.15	0.872	มาก
การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมรวม	3.94	0.807	มาก

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสดอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมเท่ากับ 4.15 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล และ การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และ 3.62 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยโดยหาค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 14 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยโดยรวม

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	4.30	0.670	มากที่สุด
ความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	4.23	0.714	มากที่สุด
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	4.21	0.713	มากที่สุด
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	4.01	0.857	มาก

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code ตามมาด้วยความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code และเรื่องทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ตามมาด้วย 4.23 และ 4.21 ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความสำคัญกับความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.01

ตาราง 15 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. การใช้ QR Code ส่งผลให้ทำธุรกรรมทางการเงินได้รวดเร็วขึ้น	4.42	0.720	มากที่สุด
2. การมีระบบ QR Code ในบริการทางการเงินทำให้สามารถทำธุรกรรมทางการเงินได้มีประสิทธิภาพขึ้น	4.14	0.840	มาก
3. ระบบ QR Code ทำให้มีทางเลือกหลากหลายขึ้นในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วย Mobile Banking	4.25	0.700	มากที่สุด
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานรวม	4.30	0.670	มากที่สุด

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้ QR Code ส่งผลให้ทำธุรกรรมทางการเงินได้รวดเร็วขึ้น และเรื่องระบบ QR Code ทำให้มีทางเลือกหลากหลายขึ้นในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วย Mobile Banking อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และ 4.25 ตามลำดับ ส่วนเรื่องการมีระบบ QR Code ในบริการทางการเงินทำให้สามารถทำธุรกรรมทางการเงินได้มีประสิทธิภาพขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14

ตาราง 16 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งาน

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. การเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมเช่น ชำระสินค้า หรือโอนเงินเป็นเรื่องง่าย	4.38	0.773	มากที่สุด
2. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีขั้นตอนที่ง่าย	4.24	0.838	มากที่สุด
3. คนทั่วไปสามารถใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินผ่าน Mobile Banking ได้	4.08	0.890	มาก
ความง่ายในการใช้งานรวม	4.23	0.714	มากที่สุด

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับความง่ายในการใช้งานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมเช่น ชำระสินค้า หรือโอนเงินเป็นเรื่องง่าย และการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีขั้นตอนที่ง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และ 4.24 ตามลำดับ ส่วนเรื่องคนทั่วไปสามารถใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินผ่าน Mobile Banking ได้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08

ตาราง 17 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้งาน

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้งาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ความพึงพอใจต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน	4.15	0.806	มากที่สุด
2. ระบบ QR Code จะช่วยทำให้การให้บริการทางการเงินของประชาชนทั่วไป ง่าย สะดวก และมีประสิทธิภาพขึ้น	4.24	0.816	มากที่สุด
3. ระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน จะช่วยให้ประเทศไทยใกล้สู่การเป็นสังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น	4.24	0.844	มาก
ทัศนคติต่อการใช้งานรวม	4.21	0.713	มากที่สุด

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้งาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับด้านทัศนคติต่อการใช้งานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องระบบ QR Code จะช่วยทำให้การให้บริการทางการเงินของประชาชนทั่วไป ง่าย สะดวก และระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน จะช่วยให้ประเทศไทยใกล้สู่การเป็นสังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเรื่องความพึงพอใจต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

ตาราง 18 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้งาน

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้งาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ความพึงพอใจต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน	4.02	0.934	มาก
2. ระบบ QR Code จะช่วยให้การให้บริการทางการเงินของประชาชนทั่วไป ง่าย สะดวก และมีประสิทธิภาพขึ้น	4.05	0.911	มาก
3. ระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน จะช่วยให้ประเทศไทยใกล้สู่การเป็นสังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น	3.95	0.915	มาก
ความตั้งใจที่จะใช้งานรวม	4.01	0.857	มาก

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้งาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับด้านความตั้งใจที่จะใช้งานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องระบบ QR Code จะช่วยให้การให้บริการทางการเงินของประชาชนทั่วไป ง่าย สะดวก และมีประสิทธิภาพขึ้น , ความพึงพอใจต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน และระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน จะช่วยให้ประเทศไทยใกล้สู่การเป็นสังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05, 4.02 และ 3.95 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยมีการใช้สถิติการวิจัย
ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มี
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และ
ระดับรายได้ต่อเดือน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ Independent
Sample t-test และ One-way Analysis of Variance

สำหรับสถิติที่ใช้ทำการทดสอบความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test
ซึ่งหากผลการทดสอบ พบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่า
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้สถิติ Independent Sample t-test กรณี Equal Variances
Assumed แต่ หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (ค่า Sig. มี
ค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้สถิติ Independent Sample t-test กรณี Equal Variances not
Assumed

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบ Independent Sample t-test เปรียบเทียบ
ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ดังนั้นจะ
ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 และ ปฏิเสธสมมติ
ฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่ามากกว่า 0.05 โดยใช้ทดสอบความแตกต่างของ
เพศ และ สถานภาพ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis
of Variance) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดย
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เดียว (One-way Analysis of Variance) ที่ระดับความ
เชื่อมั่น ร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variances
โดยจะใช้ในการทดสอบความแตกต่างของ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ถ้าพบความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จะทดสอบความแตกต่างด้วย F-test และถ้าข้อใด
มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison)
โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) แต่หากพบว่าความแปรปรวนแตกต่าง

กันจะทดสอบความแตกต่างด้วย Brown – Forsythe และถ้าข้อใดมีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่ามากกว่า 0.05

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

สมมติฐาน 1.1 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร 2 กลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มเป็นอิสระจากกัน (Independent Sample t-test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มเพศทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบ พบว่าค่าความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า t-test กรณี Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า ค่า t-test กรณี Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทั้ง 2 กลุ่ม โดยผลการทดสอบแสดงดังตาราง 19

ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามเพศ

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย ระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงิน ด้วยเทคโนโลยี QR Code	1.321	0.251
ความง่ายในการทำงานบริการทางการเงินด้วย เทคโนโลยี QR Code	2.814	0.094
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วย เทคโนโลยี QR Code	0.345	0.557
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	0.182	0.670

จากตาราง 19 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.251 ด้านความง่ายในการทำงาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.094 ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.557 และความตั้งใจที่จะใช้บริการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.670 ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของเพศทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี Equal Variances Assumed นำมาทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังตาราง 20

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามเพศ

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	t-test for Equality of Means					Sig.(2-tailed)
	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	หญิง	4.301	0.687	-0.025	398	0.980
	ชาย	4.303	0.638			
ความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	หญิง	4.243	0.737	0.440	398	0.660
	ชาย	4.209	0.667			
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	หญิง	4.224	0.737	0.419	398	0.675
	ชาย	4.192	0.666			
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	หญิง	4.028	0.871	0.724	398	0.470
	ชาย	3.962	0.830			

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ผลการวิเคราะห์ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.980 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.660 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code

ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านความง่ายในการงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ด้านทัศนคติต่อการให้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.675 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านทัศนคติต่อการให้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.470 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.2 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เดียว (One-way Analysis of Variance) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variance ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 21

ตาราง 21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามอายุ

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Homogeneity of Variance			
	Levene Statistics	df1	df2	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	3.946*	3	396	0.009
ความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	4.872*	3	396	0.002
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	6.384*	3	396	0.000
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	4.166*	3	396	0.006

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 21 ทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามอายุ พบว่า ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านความง่ายในการงาน ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ และ ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ มีค่า Sig เท่ากับ 0.009, 0.002, 0.000 และ 0.006 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามอายุ ทั้งด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านความง่ายในการงาน ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ค่าความแปรปรวนไม่เท่ากันจึงใช้วิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe ดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านความง่ายในการทำงาน ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ และ ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอายุ

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทาง การเงินด้วยระบบ QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Brown-Forsythe			
	Statistics ^a	df1	df2	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการ ทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	2.784**	3	251.142	0.041
ความง่ายในการทำงานบริการทาง การเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	1.169	3	180.414	0.323
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงิน ด้วยเทคโนโลยี QR Code	3.692**	3	226.473	0.013
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงิน ด้วย QR Code	3.776**	3	200.677	0.011

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามอายุพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.041 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทางด้านความง่ายในการทำงาน จำแนกตามอายุพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.323 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุแตกต่างกันมีการยอมรับ

เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความง่ายในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

ทางด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามอายุพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอายุพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ดังนั้น ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอายุที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ (จำแนกตามอายุ) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 23 ตาราง 24 และตาราง 25 ตามลำดับ

ตาราง 23 การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามอายุ โดยวิธี Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	50 ปีขึ้นไป
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.429	-	0.208 (0.102)	0.086 (0.957)	0.019 (1.000)
31 – 40 ปี	4.221	-	-	-0.122 (0.667)	-0.189 (0.352)
41 – 50 ปี	4.343	-	-	-	-0.067 (0.993)

ตาราง 23 (ต่อ)

อายุ	$\bar{X}$	น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	50 ปีขึ้นไป
50 ปีขึ้นไป	4.410	-	-	-	-

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามอายุ พบว่าทุกๆ คู่อายุไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 24 การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยวิธี Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	50 ปีขึ้นไป
น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 30 ปี	4.2605	-	0.134 (0.660)	-0.178 (0.403)	0.010 (1.000)
31 – 40 ปี	4.1259	-	-	-0.313* (0.001)	-0.124 (0.868)
41 – 50 ปี	4.4392	-	-	-	0.189 (0.541)
50 ปีขึ้นไป	4.2500	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 31-40 ปี กับ อายุ 41-50 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุ 31-40 ปี มีการยอมรับ

เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่แตกต่างกันรายคู่กับ อายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 25 การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยวิธี Dunnett's T3

อายุ	$\bar{X}$	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	50 ปีขึ้นไป
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.2342	-	0.325** (0.012)	0.078 (0.990)	0.345 (0.216)
31 – 40 ปี	3.9087	-	-	-0.246 (0.173)	0.019 (1.000)
41 – 50 ปี	4.1555	-	-	-	0.266 (0.542)
50 ปีขึ้นไป	3.8888	-	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอายุ พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี กับ อายุ 31-40 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่แตกต่างกันรายคู่กับ อายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐาน 1.3 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มสถานภาพสมรสทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า t-test กรณี Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า ค่า t-test กรณี Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ทั้ง 2 กลุ่ม โดยผลการทดสอบแสดงดังตาราง 26

ตาราง 26 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามสถานภาพ

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	0.713	0.399
ความง่ายในการทำงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	6.493**	0.011
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	0.647	0.422

ตาราง 26 (ต่อ)

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย ระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	3.485	0.063

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ด้านความง่ายในการทำงาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของสถานภาพสมรสทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันได้ จึงใช้ t-test กรณี Equal Variances not Assumed นำมาทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังตาราง 27

ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการมีค่า Sig. เท่ากับ 0.399, 0.422 และ 0.063 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของสถานภาพสมรสทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี Equal Variances Assumed นำมาทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังตาราง 27

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามสถานภาพ

การยอมรับเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย ระบบ QR Code ของระบบ ธนาคารพาณิชย์ไทย	t-test for Equality of Means					
	สถานภาพ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.(2- tailed)
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการ ใช้บริการทางการเงินด้วย เทคโนโลยี QR Code	โสด	4.259	0.687	-1.507	398	0.133
	สมรส/หย่า/ แยกกันอยู่	4.361	0.643			
ความง่ายในการทำงาน บริการทางการเงินด้วย เทคโนโลยี QR Code	โสด	4.262	0.663	1.006	324	0.315
	สมรส/หย่า/ แยกกันอยู่	4.188	0.778			
ทัศนคติต่อการใช้บริการ ทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	โสด	4.165	0.709	-1.587	398	0.113
	สมรส/หย่า/ แยกกันอยู่	4.280	0.715			
ความตั้งใจที่จะใช้บริการ ทางการเงินด้วย QR Code	โสด	4.030	0.818	0.671	398	0.503
	สมรส/หย่า/ แยกกันอยู่	3.972	0.907			

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ผลการวิเคราะห์การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.133 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ความง่ายในการทำงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.315 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านความง่ายในการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.113 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.503 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.4 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variance ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 28

ตาราง 28 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Homogeneity of Variance			
	Levene Statistics	df1	df2	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	2.334	2	397	0.098
ความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	1.985	2	397	0.139
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	2.030	2	397	0.133
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	7.029*	2	397	0.001

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 28 ทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ด้านความตั้งใจที่จะให้บริการ มีค่า Sig เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามระดับการศึกษาด้านความตั้งใจที่จะให้บริการมีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากันจึงใช้วิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe ดังตาราง 29

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านความง่ายในการใช้งาน และด้านทัศนคติในการใช้บริการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.098, 0.139 และ 0.133 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ความแปรปรวนของยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามระดับการศึกษาด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านความง่ายในการใช้งาน และด้านทัศนคติในการใช้บริการ มีค่าความแปรปรวนเท่ากันจึงใช้วิธีทดสอบแบบ F-test ดังตาราง 30

ตาราง 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษา

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทาง การเงินด้วยระบบ QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Brown-Forsythe			
	Statistics ^a	df1	df2	Sig.
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงิน ด้วย QR Code	5.283*	2	180.368	0.006

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 30 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านความง่ายในการใช้งาน และด้านทัศนคติในการใช้บริการจำแนกตามระดับการศึกษา

การยอมรับเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย ระบบ QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	F - test					
	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการ ใช้บริการทางการเงินด้วย เทคโนโลยี QR Code	ระหว่างกลุ่ม	2.779	2	1.390	3.127**	0.045
	ภายในกลุ่ม	176.434	397	0.444		
	รวม	179.213	399			
ความง่ายในการงาน บริการทางการเงินด้วย เทคโนโลยี QR Code	ระหว่างกลุ่ม	2.293	2	1.146	2.261	0.106
	ภายในกลุ่ม	201.272	397	0.507		
	รวม	203.099	399			
ทัศนคติต่อการใช้บริการ ทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	ระหว่างกลุ่ม	1.877	2	0.938	1.851	0.158
	ภายในกลุ่ม	201.222	397	0.507		
	รวม	203.099	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.045 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ทางด้านความง่ายในการทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.106 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความง่ายในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

ทางด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.158 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ (จำแนกตามระดับการศึกษา) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงดังตาราง 31

และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ (จำแนกตามระดับการศึกษา) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 32

ตาราง 31 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการจำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิธี Dunnett's T3

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.794		-0.154 (0.602)	-0.396** (0.016)

ตาราง 31 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าปริญญาตรี	3.948			-0.241** (0.018)
สูงกว่าปริญญาตรี	4.190			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.602 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการไม่แตกต่างกับ ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการแตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี กับ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้าน

ความตั้งใจที่จะใช้บริการแตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 32 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.212		-0.040 (0.691)	-0.209 (0.057)
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าปริญญาตรี	4.253			-0.168** (0.023)
สูงกว่าปริญญาตรี	4.422			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.691 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ไม่แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.057 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีการ

ยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ไม่แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี กับ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีพบว่าค่า Sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน 1.5 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variance ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 33

ตาราง 33 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามอาชีพ

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Homogeneity of Variance			
	Levene Statistics	df1	df2	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	0.155	3	396	0.927
ความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	3.385**	3	396	0.018
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	0.631	3	396	0.595
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	0.734	3	396	0.532

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 ทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่าด้านความง่ายในการงาน มีค่า Sig เท่ากับ 0.018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามอาชีพด้านความง่ายในการงานมีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากันจึงใช้วิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe ดังตาราง 34

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติในการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.927, 0.595 และ 0.532 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามอาชีพ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติในการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ มีค่าความแปรปรวนเท่ากันจึงใช้วิธีทดสอบแบบ F-test ดังตาราง 35

ตาราง 34 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการทำงาน จำแนกตามอาชีพ

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทาง การเงินด้วยระบบ QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Brown-Forsythe			
	Statistics ^a	df1	df2	Sig.
ความง่ายในการทำงานบริการทาง การเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	9.362*	3	110.170	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความง่ายในการทำงานจำแนกตามอาชีพ พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทางด้านความง่ายในการทำงานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 35 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติในการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอาชีพ

การยอมรับเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย ระบบ QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ ไทย	F - test					
	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ใน การใช้บริการทางการเงิน ด้วยเทคโนโลยี QR Code	ระหว่างกลุ่ม	3.796	3	1.265	2.856**	0.037
	ภายในกลุ่ม	175.418	396	0.443		
	รวม	179.213	399			
ทัศนคติต่อการให้บริการ ทางการเงินด้วย เทคโนโลยี QR Code	ระหว่างกลุ่ม	12.901	3	4.300	8.953*	0.000
	ภายในกลุ่ม	190.198	396	0.480		
	รวม	203.099	399			
ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ทางการเงินด้วย เทคโนโลยี QR Code	ระหว่างกลุ่ม	20.892	3	5.964	10.139*	0.000
	ภายในกลุ่ม	271.991	396	0.687		
	รวม	292.883	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามอาชีพพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.037 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR

Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ทางด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามอาชีพพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านการทัศนคติต่อการใช้บริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอาชีพพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ดังนั้น ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความง่ายในการ (จำแนกตามอาชีพ) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 36

และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ (จำแนกตามอาชีพ) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 37-39

ตาราง 36 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งานจำแนกตามอาชีพ โดยวิธี Dunnett's T3

อาชีพ	$\bar{X}$	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน บริษัทเอกชน	พ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน	รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	4.01		-0.34* (0.003)	0.213 (0.794)	1.096 (0.981)

ตาราง 36 (ต่อ)

อาชีพ	$\bar{X}$	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน บริษัทเอกชน	พ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน	รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.36			0.555** (0.012)	0.451** (0.012)
พ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน	3.80				-0.103 (0.996)
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	3.90				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความง่ายในการใช้งาน จำแนกตามอาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความง่ายในการใช้งาน แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียนนักศึกษา พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความง่ายในการใช้งานแตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียนนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความงานในการใช้งานแตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 37 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามอาชีพโดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

อาชีพ	$\bar{X}$	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน บริษัทเอกชน	พ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน	รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	4.21		-0.150 (0.119)	0.129 (0.161)	0.080 (0.558)
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.36			0.279** (0.049)	0.230** (0.041)
พ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน	4.08				-0.049 (0.773)
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	4.13				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามอาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งาน

เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.041 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 38 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามอาชีพโดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

อาชีพ	$\bar{X}$	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน บริษัทเอกชน	พ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน	รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	3.88		-0.449* (0.000)	-0.161 (0.339)	-0.111 (0.434)
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.33			0.288 (0.051)	0.338* (0.004)
พ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน	4.04				0.049 (0.782)
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	3.99				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามอาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ /รัฐวิสาหกิจพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพรับราชการ /รัฐวิสาหกิจ

ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตาราง 39 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอาชีพโดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

อาชีพ	$\bar{X}$	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน บริษัทเอกชน	พ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน	รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	3.59		-0.563* (0.000)	-0.172 (0.392)	-0.124 (0.464)
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.15			0.391** (0.027)	0.438* (0.002)
พ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน	3.76				0.047 (0.825)
รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	4.00				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามอาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ /รัฐวิสาหกิจพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพรับราชการ /รัฐวิสาหกิจ

ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

สมมติฐาน 1.6 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่ไม่แตกต่างกัน

H₁: ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยจะทำการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Homogeneity of Variance ผลการทดสอบแสดงดังตาราง 40

ตาราง 40 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Homogeneity of Variance			
	Levene Statistics	df1	df2	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	9.875*	3	396	0.000
ความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	0.977	3	396	0.403
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	2.216	3	396	0.086
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code	2.395	3	396	0.068

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 40 ทดสอบสมมติฐานค่าความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.01 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ มีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากันจึงใช้วิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe ดังตาราง 41

ด้านความง่ายในการใช้งาน ด้านทัศนคติในการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.403, 0.086 และ 0.068 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ความแปรปรวนของยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านความง่ายในการใช้งาน ด้านทัศนคติในการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ มีค่าความแปรปรวนเท่ากัน จึงใช้วิธีทดสอบแบบ F-test ดังตาราง 42

ตาราง 41 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Brown-Forsythe			
	Statistics ^a	df1	df2	Sig.
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	2.498	3	191.932	0.061

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.061 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 42 แสดงการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ด้านทัศนคติในการใช้บริการ และด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การยอมรับเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย ระบบ QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	F - test					
	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความง่ายในการใช้งาน บริการทางการเงินด้วย เทคโนโลยี QR Code	ระหว่างกลุ่ม	3.271	3	1.090	2.155	0.093
	ภายในกลุ่ม	200.294	396	0.506		
	รวม	203.565	399			
ทัศนคติต่อการใช้บริการ ทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	ระหว่างกลุ่ม	5.360	3	1.787	3.578**	0.014
	ภายในกลุ่ม	197.739	396	0.499		
	รวม	203.099	399			
ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code	ระหว่างกลุ่ม	4.537	3	1.512	2.077	0.103
	ภายในกลุ่ม	288.346	396	0.728		
	รวม	292.883	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทางด้านความง่ายในการใช้งาน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.93 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความง่ายในการใช้งานไม่แตกต่างกัน

ทางด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.103 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ (จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 43

ตาราง 43 แสดงการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนโดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000	รายได้ 20,001-30,000	รายได้ 30,001-40,000	รายได้ 40,001 ขึ้นไป
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000	4.103		0.051 (0.695)	-0.065 (0.608)	-0.228 (0.052)
รายได้ 20,001-30,000	4.051			-0.117 (0.279)	-0.280* (0.003)

ตาราง 43 (ต่อ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000	รายได้ 20,001-30,000	รายได้ 30,001-40,000	รายได้ 40,001 ขึ้นไป
รายได้ 30,001-40,000	4.169				-0.162 (0.071)
รายได้ 40,001 ขึ้นไป	4.332				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,000 บาทขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,000 บาทขึ้นไป

ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย แตกต่างกันโดยใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

สำหรับสถิติที่ใช้ทำการทดสอบความสัมพันธ์ของทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient ซึ่งหากผลการทดสอบ พบว่าค่า Sig.(2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

สมมติฐาน 2.1 การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

H_1 : การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ตาราง 44 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ	-0.299*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	ตรงกันข้าม
2. เมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด	-0.216*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	ตรงกันข้าม
3. ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code	0.159*	0.001	ต่ำมาก	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินโดยรวม	-0.178*	0.000	ต่ำมาก	ตรงกันข้าม

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.299 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากเกิดความผิดพลาดในการให้บริการทางการเงินด้วย QR Code จากระบบของธนาคารผู้ให้บริการเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานลดลงในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อเมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า โอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.216 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากเกิดความผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/

จำนวนเงินผิดเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานลดลงในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.159 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ตาราง 45 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความง่ายในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ	-0.344*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	ตรงกันข้าม

ตาราง 45 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความง่ายในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
2. เมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด	-0.188*	0.000	ต่ำมาก	ตรงกันข้าม
3. ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code	0.103**	0.040	ต่ำมาก	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินโดยรวม	-0.213*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	ตรงกันข้าม

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การทำธุรกรรมทางการเงิน

ผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.344 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากเกิดความผิดพลาดในการให้บริการทางการเงินด้วย QR Code จากระบบของธนาคารผู้ให้บริการเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานลดลงในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อเมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า โอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.188 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากเกิดความผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิดเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานลดลงในระดับต่ำมาก

ข้อธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.103 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับต่ำมาก

ตาราง 46 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ	-0.297*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	ตรงกันข้าม
2. เมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด	-0.124**	0.013	ต่ำมาก	ตรงกันข้าม
3. ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบหากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code	0.065	0.196	ไม่มีความสัมพันธ์	-
การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินโดยรวม	-0.176*	0.000	ต่ำมาก	ตรงกันข้าม

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง

(H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณาจากข้อพบว่า

ข้อการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.297 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากเกิดความผิดพลาดในการให้บริการทางการเงินด้วย QR Code จากระบบของธนาคารผู้ให้บริการเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการลดลงในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อเมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า โอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.124 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากเกิดความผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิดเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการลดลงในระดับต่ำมาก

ข้อธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.196 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR

Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 47 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ	-0.327*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	ตรงกันข้าม
2. เมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด	-0.185*	0.013	ต่ำมาก	ตรงกันข้าม
3. ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code	0.030	0.543	ไม่มีความสัมพันธ์	-
การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินโดยรวม	-0.236*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	ตรงกันข้าม

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า

ข้อการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.327 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากเกิดความผิดพลาดในการให้บริการทางการเงินด้วย QR Code จากระบบของธนาคารผู้ให้บริการเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ลดลงในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อเมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า โอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.185 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากเกิดความผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิดเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการลดลงในระดับต่ำมาก

ข้อธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.543 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ธนาคารผู้

ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐาน 2.2 การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

H_1 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ตาราง 48 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพ	-0.230*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	ตรงกันข้าม
2. ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber	0.404*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

ตาราง 48 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
3. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	0.215*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยโดยรวม	0.215*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบ

ธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.230 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจนาซีฟเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานลดลงในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.404 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.215 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR

Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 49 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจชาชีพ	-0.175*	0.000	ต่ำมาก	ตรงกันข้าม
2. ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber	0.366*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
3. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	0.201*	0.000	ต่ำมาก	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยโดยรวม	0.201*	0.000	ต่ำมาก	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 49 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณาว่าข้อพบว่า

ข้อการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.175 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานลดลงในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.366 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber

เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.201 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับต่ำมาก

ตาราง 50 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพ	-0.206*	0.000	ต่ำมาก	ตรงกันข้าม

ตาราง 50 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
2. ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber	0.406*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
3. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	0.229*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยโดยรวม	0.229*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณาข้อพบว่า

ข้อการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจชาชีพ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ

ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจฉาชีพ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.206 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจฉาชีพเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการลดลงในระดับต่ำมาก

ข้อระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.406 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.229 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไข

ปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 51 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจชาชีพ	-0.271*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	ตรงกันข้าม
2. ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber	0.354*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
3. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	0.164*	0.001	ต่ำมาก	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยโดยรวม	0.164*	0.001	ต่ำมาก	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ พบว่าการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณาวิจัยข้อพบว่า

ข้อการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.271 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการลดลงในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การที่ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.354 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber

เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.164 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับต่ำมาก

สมมติฐาน 2.3 การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

H_1 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ตาราง 52 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	0.474*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
2. นโยบายความเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารผู้ให้บริการ น่าเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	0.478*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต	0.297*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวโดยรวม	0.443*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 52 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้าน

การรักษาข้อมูลส่วนตัวโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.474 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อนโยบายความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นโยบายความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.478 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากนโยบายความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.297 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 53 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน

ส่วนตัว	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความง่ายในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	0.364*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน

ตาราง 53 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูล ส่วนตัว	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย ระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน			
	r	Sig.(2- tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
2. นโยบายความเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารผู้ ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูล ส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	0.473*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทาง การเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทาง การเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูล โดยไม่ได้รับอนุญาต	0.245*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูล ส่วนตัวโดยรวม	0.388*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณาจากข้อพบว่า

ข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ มีค่า Sig.(2-tailed)

เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.364 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อนโยบายความเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นโยบายความเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.473 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากนโยบายความเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.245 แสดงว่าตัว

แปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 54 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	0.407*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
2. นโยบายความเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารผู้ให้บริการ น่าเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	0.487*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต	0.298*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวโดยรวม	0.385*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณาารายข้อพบว่า

ข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.407 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อนโยบายความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นโยบายความเป็นส่วนตัวของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

เท่ากับ 0.487 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากนโยบายความเป็นส่วนของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.298 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 55 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	0.371*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
2. นโยบายความเป็นส่วนหนึ่งของธนาคารผู้ให้บริการ น่าเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้	0.422*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต	0.289*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวโดยรวม	0.304*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 55 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านการรักษา

ข้อมูลส่วนตัวโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.371 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อนโยบายความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นโยบายความเป็นส่วนตัวของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.422 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากนโยบายความเป็นส่วนตัวของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.304 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐาน 2.4 การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลามีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

H_1 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลามีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ตาราง 56 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลากับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.416*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
2. การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.611*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน
3. การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.280*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาโดยรวม	0.545*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 56 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลากับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านเวลาโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.416 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.611 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง

ข้อการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.280 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR

Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 57 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลากับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา	การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความง่ายในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.481*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
2. การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.573*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.351*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาโดยรวม	0.588*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลากับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านเวลาโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ

0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.481 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.573 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้

งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.351 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 58 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลากับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา	การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.473*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
2. การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.584*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.326*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาโดยรวม	0.578*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 58 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลากับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการให้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านเวลาโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการให้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการให้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.473 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการให้บริการเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการให้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.584 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการให้บริการเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก

(H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.326 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 59 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลากับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ			
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.468*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
2. การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.603*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม	0.398*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาโดยรวม	0.615*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 59 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลากับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านเวลาโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณาารายข้อพบว่า

ข้อการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.468 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.603 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.398 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐาน 2.5 การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

H_1 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ตาราง 60 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ใช้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code	0.476*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
2. คุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ	0.424*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	0.402*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพโดยรวม	0.541*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 60 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้าน

ประสิทธิภาพโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.476 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.424 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อมูลคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.402 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีที่ใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 61 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความง่ายในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code	0.539*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

ตาราง 61 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความง่ายในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
2. คุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ	0.447*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	0.324*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพโดยรวม	0.543*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 61 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านประสิทธิภาพโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า

ข้อคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อย

กว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.539 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.447 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.324 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีที่ให้บริการทาง

การเงินด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 62 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ใช้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code	0.540*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
2. คุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ	0.331*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
3. คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	0.365*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพโดยรวม	0.513*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 62 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านประสิทธิภาพโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า

ข้อมูลคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ข้อมูลคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.540 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.331 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR

Code มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อมูลคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.365 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีที่ใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ตาราง 63 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ใช้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code	0.562*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

ตาราง 63 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
2. คุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ	0.368*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
3. คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	0.344*	0.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพโดยรวม	0.528*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 63 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านประสิทธิภาพโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อย

กว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.562 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.368 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ข้อคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.344 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีที่ใช้

บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐาน 2.6 การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

H_1 : การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ตาราง 64 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล	0.643*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน
2. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ	0.482*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

ตาราง 64 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
3. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด	0.657*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม โดยรวม	0.683*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 64 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านสังคมโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.643 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรม

ทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง

ข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้งานนวัตกรรมใหม่ๆ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้งานนวัตกรรมใหม่ๆ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.482 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้งานนวัตกรรมใหม่ๆ เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.657 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง

ตาราง 65 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความง่ายในการใช้งาน			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล	0.616*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน
2. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ	0.420*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด	0.610*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม โดยรวม	0.629*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 65 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านสังคมโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการ

บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.616 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง

ข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.420 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบ

ธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการใช้งาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.610 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความง่ายในการใช้งานเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง

ตาราง 66 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการให้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านทัศนคติต่อการให้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล	0.657*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน
2. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ	0.538*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน
3. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด	0.688*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม โดยรวม	0.723*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 66 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านสังคมโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.657 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง

ข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.538 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.688 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง

ตาราง 67 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล	0.612*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน
2. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้งานนวัตกรรมใหม่ๆ	0.552*	0.000	ปานกลาง	เดียวกัน

ตาราง 67 (ต่อ)

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม	การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
3. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด	0.640*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน
การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม โดยรวม	0.695*	0.000	ค่อนข้างสูง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 65 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงทางด้านสังคมโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.612 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่ง

สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง

ข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้งานนวัตกรรมใหม่ๆ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้งานนวัตกรรมใหม่ๆ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.552 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้งานนวัตกรรมใหม่ๆ เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.640 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่อเดือน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Independent Sample t-test และ One-way Analysis of Variance

ตาราง 68 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
สมมติฐาน 1.1 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Independent Sample t-test	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Independent Sample t-test	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Independent Sample t-test	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Independent Sample t-test	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
สมมติฐาน 1.2 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน

ตาราง 68 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	ไม่สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
สมมติฐาน 1.3 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานภาพที่ แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Independent Sample t- test	ไม่สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Independent Sample t- test	ไม่สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Independent Sample t- test	ไม่สอดคล้อง ตามสมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Independent Sample t- test	ไม่สอดคล้อง ตามสมมติฐาน

ตาราง 68 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
สมมติฐาน 1.4 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	สอดคล้องตามสมมติฐาน
สมมติฐาน 1.5 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	สอดคล้องตามสมมติฐาน

ตาราง 68 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
สมมติฐาน 1.6 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	ไม่สอดคล้อง ตามสมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	ไม่สอดคล้อง ตามสมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	One - Way ANOVA	ไม่สอดคล้อง ตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยแตกต่างกันโดยใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

ตาราง 69 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
สมมติฐาน 2.1 การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	ไม่สอดคล้องตามสมมติฐาน
สมมติฐาน 2.2 การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตามสมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตามสมมติฐาน

ตาราง 69 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
สมมติฐาน 2.3 การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
สมมติฐาน 2.4 การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลามีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน

ตาราง 69 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
สมมติฐาน 2.5 การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
สมมติฐาน 2.6 การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการ บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย		
- ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วย QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน

ตาราง 69 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
- ด้านความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน
- ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการเทคโนโลยี บริการทางการเงินด้วย QR Code ของ ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	Pearson Correlation	สอดคล้องตาม สมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการรับรู้ความเสี่ยง ซึ่งประกอบไปด้วย การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk), การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (Security Risk), การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Risk), การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา (Time Risk), การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ (Performance Risk) และ การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม (Social Risk) กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยเปรียบเทียบจากข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลในการช่วยให้ธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์และการบริการได้ตรงกับผู้บริโภค ผลการศึกษาค้นคว้ามีดังต่อไปนี้

สังเขปการศึกษาวิจัย

ความมุ่งหมายงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ตามทฤษฎีการรับรู้ความเสี่ยงที่มีต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
3. เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาให้เกิดการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินผ่าน Mobile Banking ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมากขึ้น

ความสำคัญของงานวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบของปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย อันจะนำไปสู่ความเข้าใจในการพัฒนาให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่แพร่หลายมากขึ้น
2. เพื่อนำผลวิจัยที่ได้จากความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการรับรู้ความเสี่ยงที่มีต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ไป

ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางการป้องกันหรือบรรเทาความเสี่ยงให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยี QR Code ของผู้ใช้งานต่อไป

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะครอบคลุมการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ผ่าน Application Mobile Banking ของระบบธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยจะไม่รวมถึงระบบ QR Code ผ่าน E-Wallet ต่างๆ เช่น True Money Wallet หรือ AIS M-Pay เนื่องจากผู้วิจัยมีความเห็นว่าระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์นั้น จะมีการเชื่อมโยงกับบัญชีเงินฝากของแต่ละบุคคลอยู่แล้ว สามารถนำเสนอการบริการที่หลากหลาย เช่น บริการถอนเงินโดยใช้ QR Code บริการโอนเงิน บริการชำระสินค้าและบริการผ่านร้านค้าต่างๆ ที่รองรับระบบ QR Code และสามารถที่จะผูกบัญชีนั้นๆ เข้ากับบริการ Promptpay ของแต่ละธนาคาร ทำให้การให้บริการทางการเงินด้วย QR Code ผ่านระบบ Mobile Banking ของธนาคารนั้นมีความยืดหยุ่นและสามารถให้บริการได้หลากหลายมากกว่า ทั้งนี้ มีหลากหลายปัจจัยที่อาจมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงิน ซึ่งผู้วิจัยต้องการกำหนดขอบเขตของปัจจัยไปที่เรื่องของความเสี่ยง เนื่องจากเป็นธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับเงินทองและทรัพย์สิน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มี Application Mobile Banking ของธนาคารพาณิชย์ไทยจำนวน 34,503,696 บัญชี (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2561) ประกอบไปด้วยหลากหลายอาชีพ ทั้งเพศชายและเพศหญิงซึ่ง ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้วิธีการคำนวณหาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรกรณีที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของ (Taro Yamane, 1973) และกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณไม่เกิน $\pm 5\%$

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ คือ กลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้งาน Mobile Banking ของแต่ละธนาคาร ตามสัดส่วนของส่วนแบ่งการตลาด Mobile Banking 5 อันดับแรก ประกอบไปด้วย ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกรุงเทพ และธนาคารทหารไทย จำนวน 400 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามขั้นตอน คือการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า โดยคัดเลือกประชากรจากธนาคารที่ใช้บริการ ทั้งหมด 5 ธนาคาร กำหนดโควต้าธนาคารละ 80 คน และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มี

Application Mobile Banking ใช้งานใน Smart Phone โดยขอความร่วมมือจากผู้บริโภคในการตอบแบบสอบถามแบบออนไลน์ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ หรือแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยง ที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code โดยได้มาจากการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่างๆ เว็บไซต์ ทฤษฎี แนวความคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับข้อมูลที่ต้องการ แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบไปด้วยคำถามปลายเปิด (Open-ended response questions) และคำถามปลายปิด (Close-ended response questions)

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายปิด (Close-ended Response Question) ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) และ คำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous Question)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงในการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) จำนวน 18 ข้อ โดยข้อความแต่ละข้อนั้นจะมีคำตอบให้เลือกลักษณะของประเมินค่าเป็น 5 ระดับตามแนวของ Likert scale โดยกำหนดคะแนนความแตกต่างดังนี้

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามด้านการยอมรับเทคโนโลยีการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) จำนวน 12 ข้อ โดยข้อความแต่ละข้อนั้นจะมีคำตอบให้เลือกลักษณะของประเมินค่าเป็น 5 ระดับตามแนวของ Likert scale โดยกำหนดคะแนนความแตกต่างดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยมีแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่ง ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ที่ใช้บริการ Application Mobile Banking ของธนาคารที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดในไทยสูงสุด 5 อันดับแรก ทั้งเพศชาย และเพศหญิง

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าจากตำรา และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงหนังสือคู่มือ เว็บไซต์ และนิตยสารต่างๆ ที่มีคอลัมน์เกี่ยวกับ เทคโนโลยี QR Code การรับรู้ความเสี่ยงและการยอมรับเทคโนโลยี

การจัดกระทำข้อมูล

การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

การลงรหัส (Coding) นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่สมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว มาลงรหัส ตามที่กำหนดไว้สำหรับประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์

การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกโดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูล และ ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนในการนำเสนอข้อมูลซึ่ง มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยแสดงผลเป็น ค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ความเสี่ยง ได้แก่ การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk), การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (Security Risk), การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Risk), การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา (Time Risk), การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ (Performance Risk) และ การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม (Social Risk) โดยแสดงผลเป็น ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ซึ่งประกอบไปด้วย การรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness), ความง่ายในการงาน (Perceived Ease of Use), ทศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code (Attitude Toward Using), ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code (Intention to Use) โดยแสดงผลเป็น ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบสมมติฐานเพื่อความแตกต่าง ด้วยสถิติ T-test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sample t – test) และใช้สถิติ One – way Analysis of Variance ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม และทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่อเดือน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสรุปผลการวิจัยนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และเป็นเพศชายจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0

อายุ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 215 คนคิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคืออายุ 21-30 ปีมีจำนวน 71 คนคิดเป็นร้อยละ 17.8 อายุ 41-50 ปีมีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 15.0 อายุ 50 ปีขึ้นไปมีจำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 12.0 และอายุน้อยกว่า 20 ปีมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 6 คนคิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

สถานภาพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมา มีสถานภาพสมรส มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 และมีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีมีจำนวน 220 คนคิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมา มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 128 คนคิดเป็นร้อยละ 32.0 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 52 คนคิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวน 278 คนคิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 58 คนคิดเป็นร้อยละ 14.5 อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจมีจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 10.0 อาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้านมีจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 3.3 และอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 11 คนคิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไปจำนวน 184 คนคิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาทมีจำนวน 93 คนคิดเป็นร้อยละ 23.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาทมีจำนวน 78 คนคิดเป็นร้อยละ 19.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาทมีจำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 7.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาทมีจำนวนน้อยน้อยที่สุดคือ 14 คนคิดเป็นร้อยละ 3.5

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ความเสี่ยง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดรวม พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินเท่ากับ 3.36 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ได้แก่ เมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงิน

ผิด และ การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคาร ผู้ให้บริการ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.92 และ 2.61 ตามลำดับ

ด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยเท่ากับ 3.53 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ได้แก่ มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหากหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code และการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจฉาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.40 และ 3.35 ตามลำดับ

ด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องนโยบายความเป็นส่วนตัวของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวเท่ากับ 3.53 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ มีการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และการให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ความสำคัญระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.30

ด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาเท่ากับ 3.93 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่

เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และ การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม ให้ความสำคัญระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

ด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพเท่ากับ 4.17 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code และ ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ 3.74 ตามลำดับ

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสดอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในหัวข้อการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมเท่ากับ 4.15 ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล และการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และ 3.62 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code ตามมาด้วยความง่ายในการทำงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code และเรื่องทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วย

เทคโนโลยี QR Code โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ตามมาด้วย 4.23 และ 4.21 ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความสำคัญกับความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.01 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้ QR Code ส่งผลให้ทำธุรกรรมทางการเงินได้รวดเร็วขึ้น และเรื่องระบบ QR Code ทำให้มีทางเลือกหลากหลายขึ้นในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วย Mobile Banking อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และ 4.25 ตามลำดับ ส่วนเรื่องการมีระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน ทำให้สามารถทำธุรกรรมทางการเงินได้มีประสิทธิภาพขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14

ด้านความง่ายในการใช้งาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับความง่ายในการใช้งานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องการเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมเช่น ชำระสินค้า หรือโอนเงินเป็นเรื่องง่าย และการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีขั้นตอนที่ง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และ 4.24 ตามลำดับ ส่วนเรื่องคนทั่วไปสามารถใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินผ่าน Mobile Banking ได้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08

ด้านทัศนคติต่อการใช้งาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับด้านทัศนคติต่อการใช้งานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องระบบ QR Code จะช่วยทำให้การให้บริการทางการเงินของประชาชนทั่วไป ง่าย สะดวก และระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน จะช่วยให้ประเทศไทยใกล้สู่การเป็นสังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเรื่องความพึงพอใจต่อการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

ด้านความตั้งใจที่จะใช้งาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับด้านความตั้งใจที่จะใช้งานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับเรื่องระบบ QR Code จะช่วยทำให้การให้บริการทางการเงินของประชาชนทั่วไป ง่าย สะดวก และมีประสิทธิภาพขึ้น , ความพึงพอใจต่อการให้บริการทางการเงิน

ด้วยระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน และ ระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน จะช่วยให้ประเทศไทยใกล้สู่การเป็นสังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับที่ 4.05, 4.02 และ 3.05 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่อเดือน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test และ One-way Analysis of Variance

เพศ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.980 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.660 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านความง่ายในการงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.675 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านทัศนคติต่อการให้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.470 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย จำแนกตามเพศ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.041 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยรายคู่ของอายุที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ พบว่าทุกๆ คู่อายุไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามอายุพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.323 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความง่ายในการงาน ไม่แตกต่างกันระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามอายุพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยรายคู่ของอายุที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 พบว่า อายุ 31-40 ปี กับ อายุ 41-50 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุ 31-40 ปี มี

การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับ อายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code จำแนกตามอายุพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยรายคู่ของอายุที่แตกต่างกัน การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ พบว่า ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างอายุน้อยกว่า 30 ปี กับ อายุ 31-40 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับ อายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานการณ์ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย จำแนกตามสถานการณ์ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.133 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานการณ์ที่ต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.315 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานการณ์ที่ต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านความง่ายในการงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.113 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานการณ์ที่ต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.503 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามระดับการศึกษามีค่า Sig. เท่ากับ 0.045 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ พบว่า ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี กับ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.106 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความง่ายในการงาน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.158 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ

QR Code ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านทัศนคติต่อการให้บริการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ พบว่า ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการแตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี กับ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีพบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการแตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย จำแนกตามอาชีพ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามอาชีพมีค่า Sig. เท่ากับ 0.037 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ

QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ /รัฐวิสาหกิจพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.041 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพรับราชการ /รัฐวิสาหกิจ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามอาชีพพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านความง่ายในการงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความง่ายในการใช้งาน แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียนนักศึกษา พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความง่ายในการใช้งานแตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียนนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความง่ายในการใช้งานแตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR

Code ที่มีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามอาชีพพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ พบว่าผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code จำแนกตามอาชีพ พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทางด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ พบว่า ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพ่อบ้าน แม่บ้าน นักเรียน พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่า

0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพอาชีพอิสระ/แม่บ้าน/นักเรียน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจพบว่าค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.061 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความง่ายในการใช้งานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.93 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความง่ายในการใช้งานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน กับ การยอมรับเทคโนโลยีบริการ

ทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการ พบว่าผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท กับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,000 บาทขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการ แตกต่างกับผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,000 บาทขึ้นไป สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.103 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

สมมติฐานที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงินกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ และข้อเมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด ในทิศทางตรงกันข้าม ระดับค่อนข้างต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนข้อธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับต่ำมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งทั้งหมดสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบ

ของธนาคารผู้ให้บริการ และข้อ เมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด ในทิศทางตรงกันข้าม ระดับค่อนข้างต่ำ และต่ำมาก ตามลำดับที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และรายข้อธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ระดับต่ำมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งทั้งหมดสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้ง

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการและข้อเมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด ในทิศทางตรงกันข้าม ระดับค่อนข้างต่ำ และต่ำมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code ไม่มีความสัมพันธ์

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการและข้อเมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด ในทิศทางตรงกันข้าม ระดับค่อนข้างต่ำ และต่ำมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code ไม่มีความสัมพันธ์

สมมติฐานที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจฉาชีพในทิศทางตรงกันข้าม ระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนข้อระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามต่างๆ ในโลก Cyber และข้อมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทาง

เดียวกันในระดับปานกลาง และค่อนข้างต่ำตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพในทิศทางตรงกันข้าม ระดับต่ำมาก ส่วนข้อระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber และข้อมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำและต่ำมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพในทิศทางตรงกันข้ามในระดับต่ำมาก ส่วนข้อระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber และข้อมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพในทิศทางตรงกันข้ามในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนข้อระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber และข้อมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วยแก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำและต่ำมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

สมมติฐานที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัวกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับ ข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ ข้อนโยบายความเป็นส่วนของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับข้อการใช้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ และข้อการใช้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ และมีความสัมพันธ์กับข้อนโยบายความเป็นส่วนของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ และข้อการใช้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ และมีความสัมพันธ์กับข้อนโยบายความเป็นส่วนของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือการนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้องส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ และข้อการใช้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความเสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ และมีความสัมพันธ์กับข้อนโยบาย

ความเป็นส่วนของธนาคารผู้ให้บริการ นำเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

สมมติฐานที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลากับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยพบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง มีความสัมพันธ์กับข้อการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง และมีความสัมพันธ์กับข้อการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม และข้อการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับข้อการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม และข้อการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับข้อการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม และข้อการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับข้อการแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงินด้วย

ระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

สมมติฐานที่ 2.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ใช้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code และข้อคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์กับข้อคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ใช้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code และข้อคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์กับข้อคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ใช้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับข้อคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ และข้อคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับข้อคุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่ทำการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ และข้อคุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มีผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

สมมติฐานที่ 2.6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคมกับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล และข้อการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง ส่วนข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความง่ายในการงานบริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล และข้อการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง ส่วนข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยเทคโนโลยี QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล และข้อการให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง ส่วนข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ

นวัตกรรมใหม่ๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

ด้านความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีความสัมพันธ์กับข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุคดิจิทัล และข้อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างสูง ส่วนข้อการใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่าเป็นผู้นำการใช้งานนวัตกรรมใหม่ๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ทั้ง 3 ข้อ

อภิปรายผล

จากงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ผู้วิจัยจะนำมาเปรียบเทียบกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจะอธิบายตามสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่อเดือน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่าเพศและสถานภาพที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพิน งามไกววัล และตรีทิพ บุญแย้ม (2556) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคชาวไทย พบว่าเพศมีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ผู้วิจัยแสดงความคิดเห็นว่าเป็นเพราะเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้น จะเป็น Function หนึ่งของบริการ Mobile Banking ซึ่งเทคโนโลยี Mobile Banking ได้รับความนิยมอย่างมากในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา สังเกตได้จากจำนวนผู้ใช้ที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วง 2-3 ปีมานี้ ทำให้ผู้ใช้งานเกิดความคุ้นเคย

ส่วนในหัวข้ออาชีพ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพิน งามไกววัล (2556) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรชัย ครุฑปักซี่ (2553) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมระบบธนาคารอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดปทุมธานี จาก

การศึกษาพบว่าผู้ใช้งานที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีค่าคะแนนการยอมรับเทคโนโลยีน้อยกว่าช่วงอายุอื่นๆ ในส่วนปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ใช้งานพบว่า ผู้ใช้งานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะมีค่าคะแนนการยอมรับเทคโนโลยีสูงกว่าช่วงระดับการศึกษาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นถึงช่องว่างในการเข้าถึงเทคโนโลยีบริการทางการเงินของกลุ่มประชากรที่มีการศึกษาน้อยกว่าระดับปริญญาตรีที่ควรมีหน่วยงานสนับสนุน กระตุ้นให้เกิดการเข้าถึงเทคโนโลยีกับประชากรกลุ่มนี้มากขึ้น ด้านปัจจัยอาชีพที่แตกต่างกันพบว่า อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนเป็นกลุ่มที่มีคะแนนการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code สูงที่สุดและแตกต่างกับกลุ่มอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ และปัจจัยสุดท้ายเรื่องรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างจากการศึกษาพบว่าผู้ใช้งานเทคโนโลยีที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 40,000 บาท เป็นกลุ่มที่มีค่าคะแนนการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code สูงกว่าผู้ใช้งานที่มีรายได้เฉลี่ยในช่วงอื่นที่ต่ำลงอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ใช้งานเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการรับรู้ความเสี่ยงทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ทั้ง 6 ปัจจัย ซึ่งจะอธิบายแยกแยะปัจจัยดังนี้

ปัจจัยด้านการรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน พบว่า เมื่อมีการรับรู้ถึงข้อผิดพลาดในการใช้บริการไม่ว่าจะเป็นจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการหรือจะเป็นความผิดพลาดจากตัวผู้ใช้งานอันจะส่งผลให้เกิดความเสียหายที่เป็นตัวเงินได้ จะส่งผลให้การยอมรับเทคโนโลยีมีระดับที่ลดลง โดยถึงแม้ธนาคารผู้ให้บริการจะมีมาตรการรับมือข้อบกพร่องต่างๆ หากเกิดความเสียหาย ก็สามารถเยียวยาความรู้สึกในด้านการยอมรับเทคโนโลยีกลับมาได้เพียงเล็กน้อย โดยสังเกตได้จากระดับคะแนนของรายข้อ ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code จะไม่ Sig กับปัจจัยทัศนคติต่อการใช้บริการและความตั้งใจในการใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นราทิพย์ ณ ระนอง (2557) ที่ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ความเสี่ยง และความตั้งใจใช้บริการธนาคารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือของผู้บริโภค ที่พบว่าความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจใช้บริการ Mobile Banking สูงสุด 3 อันดับแรกคือความเสี่ยงทางการเงิน ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว

ปัจจัยด้านการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย พบว่า ผู้ใช้งานตระหนักถึงความเสี่ยงที่จะถูกปลอมแปลงจากมิจฉาชีพ โดยมีความสัมพันธ์ที่ตรงกันข้ามกับการยอมรับเทคโนโลยีในทุกๆ ด้าน อย่างไรก็ตาม หากมีมาตรการรักษาความปลอดภัยทั้งจากธนาคารที่ให้บริการและหน่วยงานรัฐมากำกับดูแล จะช่วยให้การยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะมาตรการป้องกันและกำกับดูแลจากธนาคารที่ให้บริการส่งผลต่อคะแนนการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code สูงกว่ามาตรการจากหน่วยงานของรัฐ โดยที่ค่าความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลป้องกันมิจฉาชีพจากหน่วยงานรัฐนั้นน้อยกว่าคะแนนจากการตระหนักถึงความเสี่ยงจากมิจฉาชีพ สะท้อนให้เห็นถึงความไม่มั่นใจในการกำกับดูแลป้องกันจากหน่วยงานภาครัฐ แต่ประชาชนผู้ใช้งานนั้นมีความมั่นใจกับการกำกับดูแลป้องกันจากธนาคารผู้ให้บริการมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพงษ์ สีสานาศิริ (2561) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการทำธุรกรรมทางการเงินบนสมาร์ตโฟนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ที่พบว่าผู้ใช้งานเทคโนโลยีการทำธุรกรรมทางการเงินบนสมาร์ตโฟนให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการใช้งานเป็นลำดับที่สองรองจากความง่ายในการใช้งาน

ปัจจัยความเสี่ยงทางด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว พบว่า การใช้ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินแทนการให้เลขที่บัญชีมีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานมากที่สุด และหากธนาคารผู้ให้บริการสามารถสร้างความเชื่อมั่นในการรักษาข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานได้ดี จะทำให้ผู้ใช้งานมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ดีขึ้นมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Farzianpour (2014) ที่ทำการศึกษารับรู้ความเสี่ยงของผู้บริโภคในประเทศอิหร่านในเรื่องการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พบว่าผู้บริโภคในการศึกษารุ่นนี้ให้มีการรับรู้ความเสี่ยงด้านความเป็นส่วนตัวสูงกว่าปัจจัยอื่นๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศอินเดียของ Rakhi Thahur & Mala Srivastava (2015) ที่ทำการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการใช้บริการชำระค่าใช้จ่ายทางโทรศัพท์มือถือ ที่ระบุว่าชาวอินเดียมีการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวในระดับสูง

ปัจจัยความเสี่ยงทางด้านเวลาพบว่า หากการเรียนรู้การใช้งานบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ไม่ยากและใช้เวลาเรียนรู้ไม่นาน รวมถึงหากขั้นตอนในการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ไม่ซับซ้อน ใช้เวลาไม่นานในการทำธุรกรรมแต่ละครั้ง จะช่วยให้ผู้ใช้งานรับรู้ถึงประโยชน์และส่งผลต่อความตั้งใจที่จะใช้บริการต่อไปในระดับสูง ในขณะที่การแก้ไขปัญหาจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ผู้ใช้งานให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Farzianpour (2014) ที่ทำการศึกษารับรู้ความเสี่ยงของผู้บริโภคในประเทศอิหร่านในเรื่องการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ว่าผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลาอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังมีข้อที่ขัดแย้งกับงานวิจัยของผู้วิจัยท่านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมการเงินต่างๆ ทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งวิจัยทั้งของ Farzianpour (2014) หรือของ จักรพงษ์ ลีลาธนาศิริ (2561) ส่วนมากแล้วผลการวิจัยจะพบว่าผู้ใช้งานเทคโนโลยีจะให้ความสำคัญกับเรื่องความเสี่ยงทางการเงิน ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และความเสี่ยงเรื่องข้อมูลส่วนตัวมาก่อนปัจจัยด้านอื่น แต่ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีให้ความสำคัญกับปัจจัยความเสี่ยงด้านเวลามากกว่าปัจจัยด้านการเงิน ความปลอดภัย หรือข้อมูลส่วนตัว ความเห็นของผู้วิจัยคิดว่ามาจากความคุ้นเคยในเทคโนโลยี Mobile Banking และปริมาณประชากรที่เข้าถึงเทคโนโลยีนี้ในประเทศไทยอยู่ในระดับสูงมาก สังเกตได้จากประเทศไทยมีอัตรา Penetration ของ Mobile banking เทียบกับจำนวนผู้เข้าถึง Internet สูงที่สุดในโลก Droidsans.com (2562 , กุมภาพันธ์) ทำให้การใช้บริการทางการเงินเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย อีกทั้งการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในบางประเภทเช่น การชำระค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้ร้านค้า ยังสามารถระบุเงินใช้จ่ายต่อวันได้เองทำให้สามารถจำกัดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ส่งผลให้ผู้ใช้งานเทคโนโลยีมุ่งความสำคัญไปที่เรื่องของเวลาและความง่ายในการใช้งานมากกว่า

ปัจจัยความเสี่ยงทางด้านประสิทธิภาพ พบว่า มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code โดยที่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพของระบบจากธนาคารผู้ให้บริการมากที่สุด หากธนาคารผู้ให้บริการรายใดสามารถสร้างความเชื่อมั่นในระบบของตนเองให้กับผู้ใช้งานได้ จะส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีจนนำไปสู่การตัดสินใจใช้งานได้มาก ในขณะที่ปัจจัยด้านระบบเครือข่ายและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือมีความสำคัญรองลงมา เนื่องจากทั้งสองปัจจัยได้มีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพขึ้นมากในยุคปัจจุบัน รวมทั้งราคาถูกลง ผู้ใช้งานเทคโนโลยีสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตกับเครื่องโทรศัพท์มือถือที่มีประสิทธิภาพสูงเพียงพอต่อการใช้งานบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในราคาที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Huda Qasiam & Emad Abu-Shanab (2015) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการชำระเงินผ่านโทรศัพท์มือถือของผู้บริโภคในประเทศจอร์แดน ที่พบว่าปัจจัยความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการชำระเงินผ่านโทรศัพท์มือถือถูกให้ความสำคัญในลำดับต้นๆ

ปัจจัยความเสี่ยงด้านสังคม พบว่า ผู้ใช้งานเทคโนโลยีให้ความสำคัญและมีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในระดับสูง และเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดเมื่อเทียบกับปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงด้านอื่นๆ ในส่วนของผลทางสถิตินั้นสอดคล้องกับงานวิจัยหลายงาน เช่น งานวิจัยของ นราทิพย์ ณ ระนอง (2557) ที่ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารการรับรู้ความเสี่ยง และความตั้งใจใช้บริการธนาคารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือของผู้บริโภค งานวิจัยของ จักรพงษ์ สีสานนาศรี (2561) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการทำธุรกรรมทางการเงินบนสมาร์ทโฟนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล งานวิจัยในต่างประเทศของ Huda Qasiam & Emad Abu-Shanab (2015) ที่ศึกษาแรงขับที่มีต่อการยอมรับการชำระเงินผ่านโทรศัพท์มือถือในประเทศจอร์แดน แต่จุดที่มีความแตกต่างและขัดแย้งคือ ปัจจัยที่ผู้บริโภคหรือผู้ใช้งานเทคโนโลยีให้ความสำคัญสูงสุดและมีอิทธิพลในระดับสูงต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับบริการที่จับต้องไม่ได้คือการชำระเงิน หรือ Mobile Banking นั่นคือเรื่องความปลอดภัยในการใช้งานและการรักษาข้อมูลส่วนตัว ในขณะที่ผลการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในครั้งนี้พบว่า ปัจจัยความเสี่ยงด้านสังคมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่า ผลของการที่ประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้งาน Mobile banking สูงเป็นลำดับต้นๆ ของโลก ประกอบกับการรณรงค์ผลักดันให้ประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมไร้เงินสดด้วยคำโฆษณา การตลาด ของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐธนาคารผู้ให้บริการและหน่วยงานเอกชนต่างๆ ส่งผลให้ประชาชนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงได้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการศึกษากิจการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยดังนี้

1. ผู้วิจัยเสนอให้ธนาคารพาณิชย์ผู้ให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในไทยหรือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการผลักดันเทคโนโลยีนี้ ทำการตลาด ประชาสัมพันธ์ สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้ใช้งานเกิดการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่มีการยอมรับในระดับที่น้อย โดยที่ในด้านของอายุ ผู้ใช้งานที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เป็นกลุ่มที่มีจำนวนประชากรในการวิจัยครั้งนี้มากที่สุด แต่เป็นกลุ่มที่ได้คะแนนทัศนคติต่อการใช้บริการและคะแนนความตั้งใจในการใช้บริการน้อยที่สุดเช่นกัน หากธนาคารสามารถใช้การ

ประชาสัมพันธ์เพิ่มความเชื่อมั่นให้ผู้ใช้งานกลุ่มนี้ได้ จะช่วยเพิ่มจำนวนผู้ใช้งานและความถี่ในการใช้งานได้ค่อนข้างมาก ในขณะที่ปัจจัยทางด้านระดับการศึกษาบ่งชี้ว่า ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์หรือกิจกรรมทางการตลาดให้กลุ่มประชากรที่ระดับการศึกษาน้อยกว่าปริญญาตรีเกิดการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งานเทคโนโลยีนี้ให้มากขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยปัจจัยทางประชากรศาสตร์ทางด้านอาชีพแสดงให้เห็นว่าการยอมรับเทคโนโลยีนี้กระจุกตัวอยู่กับผู้ใช้งานที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท ในขณะที่ผู้ใช้งานอาชีพอื่นๆ มีการยอมรับเทคโนโลยีที่น้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญ เป็นช่องว่างให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าไปทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งทางการตลาด และกิจกรรมทางวิชาการให้ประชาชนอาชีพอื่นๆ ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีนี้ให้มากขึ้นได้ ด้านของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่ายังมีระดับรายได้ที่สูงขึ้น จะช่วยให้มีทัศนคติต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่ดีขึ้นตามไปด้วย โดยสรุป กลุ่มประชากรผู้ใช้เทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่อายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับการศึกษาน้อยกว่าปริญญาตรี ไม่ได้ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท เป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีระดับการยอมรับเทคโนโลยี QR Code ในการบริการทางการเงินน้อย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งธนาคารผู้ให้บริการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้าไปพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เพื่อช่วยผลักดันให้ประเทศไทยเข้าใกล้สังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้นอันจะนำไปสู่การลดต้นทุนบริหารจัดการด้านเงินสดมากขึ้นอีกหนึ่งก้าว

2. ส่วนของการรับรู้ความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่จะส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

การรับรู้ความเสี่ยงด้านการเงิน แบ่งเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากธนาคารผู้ให้บริการ และความเสี่ยงจากผู้ใช้งานเอง ผลการศึกษาพบว่า มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในทางลบทั้งสองประเด็น แต่มีจุดสังเกตว่าความเสี่ยงที่เกิดจากธนาคารผู้ให้บริการนั้น มีผลในทางลบที่มากกว่าความเสี่ยงจากผู้ใช้งานเอง ดังนั้น ธนาคารผู้ให้บริการควรให้ความสำคัญกับการจัดการไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการทำธุรกรรมจากระบบของธนาคารตั้งแต่นั้น เพราะส่งผลทางลบต่อการยอมรับเทคโนโลยีของผู้ใช้งาน จากผลการศึกษาพบว่า ถึงแม้ธนาคารจะมีมาตรการดูแลผู้ใช้งานหากเกิดความสูญเสียทางการเงินภายหลังเกิดเหตุ ก็ไม่สามารถทำให้ทัศนคติต่อเทคโนโลยีนี้กลับมาเป็นบวกได้ แม้จะมีการดูแลเมื่อเกิดความเสียหายทางการเงินจากธนาคารที่ให้บริการ ก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับการตัดสินใจใช้บริการ และเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดจากตัวผู้ใช้งานเอง การที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการใช้งานเทคโนโลยีนี้ จะเกิดความผิดพลาดในการทำธุรกรรมทางการเงิน เช่น การใส่จำนวนเงิน

ผิด ธนาคารผู้ให้บริการเองควรตั้งให้มีระบบการตรวจสอบความถูกต้องของธุรกรรมที่ผู้ใช้งานทำ ก่อนที่จะกดยืนยันการทำธุรกรรม รวมทั้งควรมีการอธิบายขั้นตอนในการใช้งานเป็นลำดับอยู่ใน User Interface ของระบบ เพื่อเป็นเครื่องนำทางให้ผู้ใช้งานในการทำธุรกรรม

การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย พบว่าผู้ใช้งานเทคโนโลยีมีความตื่นตัวกับภัยทางโลก Cyber หากธนาคารผู้ให้บริการมีการสร้างความเชื่อมั่นกับผู้ใช้งานในเรื่องความปลอดภัย รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับผู้ใช้งานทั่วไปในการดูแลตนเอง ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมทางการเงินในโลก Cyber จะช่วยให้ผู้ใช้งานมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีที่ดีขึ้น ผลการศึกษายังพบอีกว่า ผู้ใช้งานมั่นใจและคาดหวังกับการป้องกันจากธนาคารผู้ให้บริการมากกว่าหน่วยงานรัฐหรือเอกชน องค์กรอิสระต่างๆ ดังนั้นบทบาทของธนาคารพาณิชย์ผู้ให้บริการเทคโนโลยีนี้ในประเทศไทยในการสร้างความเชื่อมั่น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมไร้เงินสด

การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว ในยุคที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างง่ายดาย ข้อมูลส่วนตัวนับเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีทุกประเภทให้ความสำคัญ เช่นเดียวกับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ธนาคารผู้ให้บริการควรมีมาตรการรักษาข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานที่ดี เช่น การตั้งระบบให้ผู้ที่ได้รับ QR Code ไปใช้ในการทำธุรกรรม นั้น เข้าถึงข้อมูลส่วนตัวของเจ้าของบัญชีได้ในระดับที่สามารถยืนยันความถูกต้องของการทำธุรกรรมได้ แต่ยังคงรับดับข้อมูลส่วนตัวของผู้เจ้าของบัญชีไว้ในระดับที่มีเจ้าหน้าที่ไม่สามารถนำข้อมูลส่วนนี้ไปทำการทุจริตได้ เป็นต้น จากผลการศึกษาสอดคล้องกัน โดยผู้ใช้งานเทคโนโลยีนี้มีระดับการยอมรับเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นจากการที่ธนาคารมีนโยบายหรือมาตรการรักษาข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งานที่ดี

การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา ธนาคารผู้ให้บริการควรเพิ่มความสำคัญกับการพัฒนาขั้นตอน กระบวนการในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code ให้ไม่ซับซ้อน และใช้เวลาในการทำธุรกรรมที่น้อย เพราะผู้ใช้งานเทคโนโลยีมีความอ่อนไหวต่อเรื่องเวลาในการทำธุรกรรมในระดับที่ค่อนข้างสูง หากสามารถทำให้ผู้ใช้งานรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งานในด้านเวลา และเมื่อใช้งานจริงก็ได้รับประสบการณ์ที่ดี ใช้เวลาน้อยในการทำธุรกรรมด้วย ก็จะทำให้ผู้ใช้งานมีการยอมรับเทคโนโลยีนี้มากขึ้น ซึ่งการพัฒนากระบวนการในการใช้งานให้เกิดความสะดวกรวดเร็วขึ้นนั้น ต้องพัฒนาทั้งในส่วนของผู้เจ้าของบัญชีผู้ใช้งาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกรรมนั้น เช่น ร้านค้าผู้รับชำระเงินด้วยระบบ QR Code ผ่าน Mobile Banking ก็ต้องมี User Interface ของระบบในการตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของธุรกรรมที่ถูกค้าชำระผ่านระบบ QR Code ที่มีความ

รวดเร็วด้วย ไม่เช่นนั้นก็จะเกิดช่องว่างของเวลาระหว่างการรอการตรวจสอบความสมบูรณ์ของธุรกรรม อาจส่งผลให้ลูกค้าผู้ใช้งานเทคโนโลยีชำระเงินผ่านระบบ QR Code เสียประสบการณ์ที่ดีในการใช้งานไป

การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ จากผลการศึกษาแบ่งความหมายของประสิทธิภาพในการใช้บริการออกเป็น 3 ประเด็น คือ ประสิทธิภาพของระบบธนาคารผู้ให้บริการ ประสิทธิภาพของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือที่ใช้งาน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีมากที่สุดคือประสิทธิภาพของระบบของธนาคารผู้ให้บริการ ซึ่งทำให้ธนาคารผู้ให้บริการควรมีการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ไม่เกิดอาการค้างของระบบ ที่จะส่งผลต่อประสบการณ์การใช้งานและการยอมรับเทคโนโลยีต่อไป

การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม ผลของการศึกษาแม้จะสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ทางสถิติ แต่ก็มีข้อที่ขัดแย้งที่น่าสนใจคือ ประเด็นของความเสี่ยงทางสังคมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยสูงสุด ต่างจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่ได้ศึกษามา จะพบว่าปัจจัยที่มีสูงสุดต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการเงินจะเป็นในเรื่องความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และความเสี่ยงด้านการรั่วไหลข้อมูลส่วนตัว จากผลนี้ ธนาคารผู้ให้บริการสามารถใช้กระบวนการทางการตลาดใดๆ ที่สร้างให้ผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกว่าเป็นคนที่ทันสมัย และเกิดความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันพัฒนาประเทศไทยไปสู่สังคมไร้เงินสด ให้ทัดเทียมประเทศที่พัฒนาแล้ว จะสามารถช่วยกระตุ้นให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีนี้ได้ดีมาก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินผ่านระบบที่ให้บริการโดยธนาคารพาณิชย์ไทยเท่านั้น เพื่อให้งานวิจัยมีการครอบคลุมมากขึ้น ควรจะมีการวิจัยในกลุ่มผู้ใช้งานเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ที่ให้บริการโดยสถาบันการเงินหรือหน่วยงานใดๆ ที่ไม่ใช่ธนาคารด้วย ยกตัวอย่างเช่น บริการ True Money Wallet ที่มีการให้บริการชำระเงินด้วยระบบ QR Code เช่นกัน และมีกลุ่มผู้ใช้งานจำนวนมาก
2. ปัจจัยที่นำมาศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในการศึกษาครั้งนี้ จะมุ่งเน้นไปที่การรับรู้ความเสี่ยงเท่านั้น เพื่อให้งานวิจัยนี้ครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อผู้ให้บริการนำไปงานมากที่สุด ควรเพิ่มปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยกรอบวิจัยที่ควร

ศึกษาเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด การรับรู้ภาพลักษณ์ของตราสินค้า หรือ ปัจจัยเรื่องวิถีการดำเนินชีวิต เป็นต้น

3. การวิจัยครั้งนี้ ระบุขอบเขตของธุรกรรมทางการเงินที่ใช้บริการผ่านระบบ QR Code ทุกธุรกรรมที่มีให้บริการในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการศึกษา เพื่อให้งานวิจัยในครั้งต่อไปได้ผลการศึกษาที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น อาจระบุขอบเขตของธุรกรรมที่ให้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ให้เฉพาะเจาะจงมากขึ้น เช่น ศึกษาเฉพาะเรื่องการรับชำระเงินผ่านระบบ QR Code หรือ ศึกษาเฉพาะเรื่องการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นต้น

4. งานวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว โดยอาศัยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเพียงอย่าง ในครั้งต่อไป ควรมีการทำวิจัยในเชิงคุณภาพควบคู่ด้วย เช่น มีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เป็นต้น เพื่อศึกษาผลวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพพร้อมกัน และจะทำให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

บรรณานุกรม

- Bauer, R. A. (1960). Consumer behavior as risk taking. In Hancock, R. S. (Ed.), *Dynamic Marketing for a Changing World*, Proceedings of the 43rd Conference of the American Marketing Association. (pp.389-398).
- Cunningham, S. M. (1967). The major dimensions of perceived risk. In Cox, D.F. (Ed.), *Risk taking and information handling in consumer behavior*, (pp. 82-108).
- Denso Wave, I. (2016a). Information capacity and versions of the QR Code Retrieved from <http://www.qrcode.com/en/about/version.html>.
- Denso Wave, I. (2016b). Retrieved from <http://qrcode.com/en/index.html>.
- Droidsans.com (2562 , กุมภาพันธ์). สถิติน่ารู้ Mobile Banking.
- Farzianpour , F. (2014). A Survey of the Effect of Social Media Marketing on Online Shopping of Customers by Mediating Variables.
- Fred Davis. (1989). Perceived Usefulness, Perceived Ease of Use, and User Acceptance of Information Technology.
- FT Confidential Research. (2016, May). Payment method used most regularly the past 3 months.
- Hartung, J. (2001). Testing for Homogeneity in Combining of two-armed with normally distributes responses. 12(63). *Sankhya The Indian Journal of statistic*.
- Heng Xu, H.-H. T., and Bernard C. Y. Tan. (2005). Predicting the Adoption of Location-Bases services: The Role of Trust and Perceived Privacy Risk. Twenty-Sixth International Conference on Information Systems.
- Huda Qasiam & Emad Abu-Shanab (2015). Driver of mobile payment acceptance : The impact of network externalities.
- Juan Carlos Roca, J. J. G., Juan José de la Vega,. (2009). The importance of perceived trust, security and privacy in online trading system [Electronics version]. . *Journal of Information Management & Computer Security*., Vol. 17, (Issue: 2), pp.96-113.

- Martin, S. C. C. (2008). Consumer trust to a web site: moderating effect of attitudes toward online shopping (Electronic version). *CyberPsychology & Behavior*, 11(5), 549-554.
- Moore. (1998). Crossing the CHASM.
- Nunnally J. C. (1978). Psychometric theory.
- Online, M. (2561, 29 มีนาคม). FINANSIA ชี้ Mobile Banking ทำให้ตลาดกังวลต่อการปรับลดของรายได้ค่าธรรมเนียมหุ้นกลุ่มแบงก์.
- Rakhi Thahur & Mala Srivastava (2015). A study on the impact of consumer risk perception and innovativeness on online shopping in India.
- Roger, E. M. (1962). Diffusion of Innovation.
- Sachin Mittal, James Lloyd. (2016, November). The Rise of FinTech in China Redefining Financial Services. 17.
- Schiffman and Kanuk. (2000). Consumer Behavior (7thed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Taro Yamane. (1973). Statistics: An Introductory Analysis (3rd ed.) New York : Harper and Row Publication.
- Zhou, T. (2013). An empirical examination of user adoption of location-based services. Retrieved from <http://dl.acm.org/citation.cfm?id=2443463>.
- กระทรวงแรงงาน. (2561, 21 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา ประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ทั่วประเทศ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2555). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 20), กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลปรีชา นกดีและนิตนา สุานิตชนกร. (2557). การยอมรับเทคโนโลยี GPS Tracking ของบริษัทพี.ที.ทราฟฟิกเอ็กซ์เพรส. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เกริดา โคตรชาวีและวิภากร จิระประวัติ. (2556). ปัจจัยนำของการรับรู้ความเสี่ยงและพฤติกรรมการซื้อขายสินค้าออนไลน์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้บริโภคเจนเอเรชั่นเอ็กซ์และเจนเอเรชั่นวาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรพงษ์ ลีลาธนาศิริ. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการทำธุรกรรมทางการเงินบนสมาร์ทโฟนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล.

- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 12), กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดร.วิโรจน์ สันติประภาพ. (2560, 30 สิงหาคม). สุนทรพจน์ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ในงานแถลงข่าวความร่วมมือการใช้มาตรฐานคิวอาร์โค้ดเพื่อการชำระเงิน.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2560, 30 สิงหาคม). QR Code มิติใหม่ของการชำระเงิน.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). ธุรกรรมการชำระเงินผ่านบริการ Mobile banking และ Internet banking.
- นราทิพย์ ณ ระนอง (2557). การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ความเสี่ยง และความตั้งใจใช้บริการธนาคารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือของผู้บริโภค.
- นวลศิริ เปาโลหิตย์. (2532). จิตวิทยาพัฒนาการ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บรรยงค์ ไตจินดา. (2543). การบริการงานบุคคล. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ปิยพร อรุณเกรียงไกร. (2560, 30 สิงหาคม). แบงก์ชาติเปิดตัว 'QR Code มาตรฐาน' จุดเปลี่ยนประเทศไทยสู่สังคมไร้เงินสด? Retrieved from <https://thestandard.co/standardqrcode/>
- พิมพ์นิภา บัวแสง. (2017). แม่ค้าขาย รับลูกค้าพร้อมเปย์ ด้วย e-Payment. *EIC Research Series*.
- พิมพ์นิภา บัวแสง. (2560, 30 พฤศจิกายน). แม่ค้าขาย รับลูกค้าพร้อมเปย์ ด้วย e-Payment. *EIC Analysis*.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2548). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- วรพิน นามไกว้ และตรีทิพ บุญเยี่ยม. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคชาวไทย. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สวิง สุวรรณ. (2540). พฤติกรรมองค์กร (พิมพ์ครั้งที่ 2.) กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2001). การจัดประเภทกลุ่มอายุตามมาตรฐานสากล
- สุภัทรชัย ครุฑปากี. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมระบบธนาคารอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดปทุมธานี.

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยครอบคลุมทุกบริการทางการเงินที่สามารถใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมได้ ซึ่งได้แก่

บริการชำระค่าสินค้าหรือบริการผ่าน QR Code ตามร้านค้าต่างๆ

บริการโอนเงินให้บุคคลอื่น โดยใช้ QR Code

บริการถอนเงินจากตู้ ATM โดยไม่ใช้บัตร และใช้ระบบ QR Code ในการยืนยันตัวตน

บริการตรวจสอบความถูกต้องของใบบันทึกรายการทางอิเล็กทรอนิกส์

บริการรับชำระเงินด้วย QR Code

คำตอบของท่านจะมีคุณค่าสำหรับเรา และทุกคำตอบของท่านจะเก็บรวบรวมไว้เป็นความลับโดยใช้ในการนำเสนอให้เป็นภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

โดยแบบสอบถามนี้ ประกอบไปด้วยคำถาม 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 : แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามการรับรู้ความเสี่ยง

ส่วนที่ 3 : แบบสอบถามการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR

Code

ส่วนที่ 1 : แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] ที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านมากที่สุด

1.เพศ

- [] เพศชาย [] เพศหญิง

2.อายุ

- [] อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี [] อายุ 21 - 30 ปี
[] อายุ 31 - 40 ปี [] อายุ 41 - 50 ปี
[] อายุ 50 ปีขึ้นไป

3.สถานภาพสมรส

- [] โสด [] สมรส
[] หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

4.ระดับการศึกษา

- [] ต่ำกว่าปริญญาตรี [] ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
[] สูงกว่าปริญญาตรี

5.อาชีพ

- [] นักเรียน นิสิต นักศึกษา [] รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
[] พนักงานบริษัทเอกชน [] ธุรกิจส่วนตัว
[] พ่อบ้าน/แม่บ้าน [] อื่นๆ โปรดระบุ

6.รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- [] รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท
[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท
[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท
[] รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามการรับรู้ความเสี่ยง

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง [] ที่ตรงกับระดับความเห็น
ด้วยที่มีต่อประเด็นในแต่ละข้อ

5 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด	2 หมายถึง มีความสำคัญน้อย
4 หมายถึง มีความสำคัญมาก	1 หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด
3 หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง	

การรับรู้ความเสี่ยง	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การรับรู้ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk)					
1. การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบ QR Code มีโอกาสผิดพลาดจากระบบของธนาคารผู้ให้บริการ					
2. เมื่อใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code มีโอกาสผิดพลาดที่เกิดจากผู้ใช้งาน เช่น การใส่เลขที่บัญชีผิด/จำนวนเงินผิด					
3. ธนาคารผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ หากเกิดความสูญเสียทางการเงินจากการใช้บริการทางการเงินผ่านระบบ QR Code					
การรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (Security Risk)					
4. การใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีความเสี่ยงจากการถูกปลอมแปลง QR Code จากมิจอาชีพ					
5. ระบบ QR Code ของธนาคารต่างๆ ที่ให้บริการ มีการป้องกันความปลอดภัยจากภัยคุกคามทางต่างๆ ในโลก Cyber					

การรับรู้ความเสี่ยง	ระดับความเห็น				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
6. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใส่ใจดูแลช่วย แก้ไขปัญหาหากเกิดการโจรกรรมข้อมูลทาง การเงินจากการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code					
การรับรู้ความเสี่ยงด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Risk)					
7. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code แทนช่องทางอื่น เช่น การแจ้งเลขที่บัญชี หรือ การนำสมุดเงินฝากไปทำธุรกรรม ช่วยปกป้อง ส่วนตัวของผู้ใช้งานได้					
8. นโยบายความเป็นส่วนตัวของธนาคารผู้ให้บริการ น่าเชื่อถือและปกป้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้งาน ได้					
9. การให้ QR Code เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินแก่ บุคคลอื่นเพื่อทำธุรกรรมทางการเงิน มีความ เสี่ยงจากการถูกเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับ อนุญาต					
การรับรู้ความเสี่ยงด้านเวลา (Time Risk)					
10. การเริ่มต้นเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ใน การทำธุรกรรมทางการเงินนั้นใช้เวลาที่เหมาะสม					
11. การทำธุรกรรมทางการเงินด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม					
12. การแก้ไขปัญหาจากการทำธุรกรรมทางการเงิน ด้วยระบบ QR Code นั้นใช้เวลาที่เหมาะสม					

การรับรู้ความเสี่ยง	ระดับความเห็น				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การรับรู้ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ (Performance Risk)					
13. ความมั่นใจในประสิทธิภาพระบบของธนาคาร ผู้ให้บริการ ที่จะไม่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าใน การทำธุรกรรมด้วยระบบ QR Code					
14. คุณภาพของเครือข่ายผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เป็นองค์ประกอบที่การทำธุรกรรมทางการเงิน ด้วยระบบ QR Code มีประสิทธิภาพ					
15. คุณภาพและประสิทธิภาพของโทรศัพท์มือถือ มี ผลต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code					
การรับรู้ความเสี่ยงด้านสังคม (Social Risk)					
16. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรม ทางการเงิน ทำให้รู้สึกว่าเป็นคนสมัยใหม่ ทันยุค ดิจิทัล					
17. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรม ทางการเงิน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของบุคคลอื่นว่า เป็นผู้นำการใช้งานนวัตกรรมใหม่ๆ					
18. การใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code เป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่ สังคมไร้เงินสด					

ส่วนที่ 3 : แบบสอบถามการยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR

Code

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง [] ที่ตรงกับระดับความเห็นด้วยที่มีต่อประเด็นในแต่ละข้อ

5 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด	2 หมายถึง มีความสำคัญน้อย
4 หมายถึง มีความสำคัญมาก	1 หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด
3 หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง	

การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness)					
1.การใช้ QR Code ส่งผลให้ทำธุรกรรมทางการเงินได้รวดเร็วขึ้น					
2.การมีระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน ทำให้สามารถทำธุรกรรมทางการเงินได้มีประสิทธิภาพขึ้น					
3.ระบบ QR Code ทำให้มีทางเลือกหลากหลายขึ้นในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วย Mobile Banking					
ความง่ายในการงาน (Perceived Ease of Use)					
4.การเรียนรู้การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมเช่น ชำระสินค้า หรือโอนเงินเป็นเรื่องง่าย					
5. การใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินมีขั้นตอนที่ง่าย					
6. คนทั่วไปสามารถใช้งานระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินผ่าน Mobile Banking ได้					

การยอมรับเทคโนโลยีการบริการทางการเงิน ด้วยระบบ QR Code	ระดับความเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ทัศนคติต่อการใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code (Attitude Toward Using)					
7. ความพึงพอใจต่อการใช้บริการทางการเงินด้วยระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน					
8. ระบบ QR Code จะช่วยให้การให้บริการทางการเงินของประชาชนทั่วไป ง่าย สะดวก และมีประสิทธิภาพขึ้น					
9. ระบบ QR Code ในบริการทางการเงิน จะช่วยให้ประเทศไทยใกล้สู่การเป็นสังคมไร้เงินสดเพิ่มขึ้น					
ความตั้งใจที่จะใช้บริการทางการเงินด้วย QR Code (Intention to Use)					
10. ฉันชื่นชอบการใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงิน					
11. ฉันจะใช้ระบบ QR Code ในการทำธุรกรรมทางการเงินผ่าน Mobile Banking ต่อไปอย่างต่อเนื่องในอนาคต					
12. ฉันจะแนะนำให้บุคคลที่ฉันรู้จัก ใช้งานระบบ QR Code ในการใช้บริการทางการเงินต่างๆ ผ่าน Mobile banking					

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่
1. อาจารย์ ดร.วสันต์ สกุลกิจกาญจน์	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจคณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.กุลเชษฐ์ มงคล	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจคณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วิศิษฐ์ อนุชิตเกียรติภูมิ
วัน เดือน ปี เกิด	7 มกราคม 2524
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2547 ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ (สาขาภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
ที่อยู่ปัจจุบัน	76/22 ซอยเคหะร่มเกล้า 64 ถนนราษฎร์พัฒนา แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

